www.burmeseclassic.com

ဝိုးမိုးစာပေ

ပျား

လေချွန်သံ ကျောတစ်ခင်းစာ

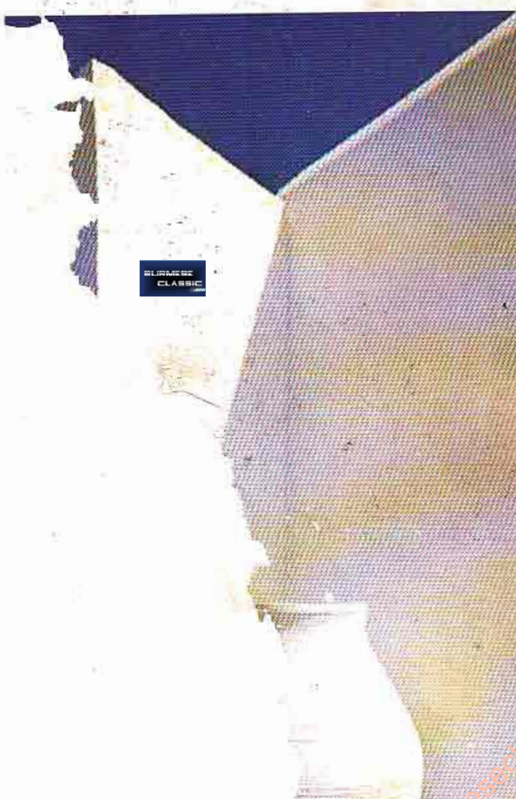

Idea Kyaw
&
Wai Yan (ဓာတ်သိမ်းပိုင်း)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၀၆၆၀၉၀၇

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၁၇၇၁၁၀၇

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးသီတာ (စိုးမိုးစာပေ) (မြ-၀၃၈၅၁)

အမှတ် (၁၃)၊ ၁၀၇ လမ်း၊

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့

ပုံနှိပ်သူ

ဦးမြင့်သန်း (မြ-၀၄၉၀၂)

စံပယ်အော့ဖ်ဆက်

၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ။

အုပ်ရေ - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး - ၀၀၀ ကျပ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

Idea Kyáw & Wai Yan

ဖြန့်ချိရေး

စိုးမိုးစာပေ

မျိုး

ဝေဠုနှန်သံကျောက်တစ်ခင်းစာ

(ဇာတ်သိမ်းပိုင်း)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၅)

"ဗျာ. . . ဘာ. . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဘာတွေဖြစ်တုန်းကလဲ"

လက်ရုံး အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

ဒေါ်ခင်သစ် မျက်လုံးမျက်ဆံပြူးလျက် ငိုဖို့သတိမရ။

ဒေါ်ဒေဝီ လူကြီးနှစ်ယောက်ကို အားကိုးတကြီး ငေးကြည့်နေရုံမှလွဲ၍ ဘာမှမပြောနိုင်။

"ဒါ လုံးဝမရှိသားဘူး၊ ဒါ ပြစ်မှုတစ်ခုပဲ"

"သြော်. . . အင်း။ မင်းပြောမှပဲ ရှင်းတော့တယ်နော်၊ လူတစ်ယောက်လုံးကြီး အရှင်လတ်လတ်ပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ ရဲအဝတ်ကျွန်းသိတာ မင်းတော်သားပဲ"

(စိုးမိုးတာဝေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖေလုပ်သူက ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်သည်။

"သား. . . လက်ရုံး. . ."

ဒေါ်ဒေဝီက လက်ရုံးနားတိုးလာကာ. . .

"သားတို့ချင်း ပြေပြေလည်လည်ညှိပြီးမှ ယူတာဟုတ်ရဲ့ ကွယ်"

"ဗျာ. . . ဘာဖြစ်လို့လဲ မာမီ"

ဒေါ်ဒေဝီက ဒေါ်ခင်သစ်တို့လင်မယားကို အားနာသ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

"မင်္ဂလာဆောင်နေကာမှ ချစ်သူနောက်လိုက်ပြေးကြ အဖြစ်မျိုးတွေက အများကြီးရှိခဲ့ဖူးတယ်လေ၊ မတော်တဆ. . ."

"ဘာမတော်တဆမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးမာမီ၊ ကကြီးနဲ့လက် ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီးပြီ၊ ကကြီးမှာ လက်ရုံးအပြင် ဘာကောင်မှမရှိ ဆိုတာ သေချာတယ်"

"ဟုတ်တယ် မာမီ၊ သားတို့သုံးယောက် ငယ်ငယ်ကတည်း အတူကြီးပြင်းခဲ့တာ တစ်ယောက်အတွင်းရေး တစ်ယောက်သိကြ တယ်၊ ကကြီးမှာ ချစ်သူမရှိပါဘူး"

ပြောလို့သာ လက်ခံလိုက်ရသည်။ ဒေါ်ဒေဝီမျက်နှာက မ မကျရှိသေး။ ညှော်ခံပွဲလယ်ခေါင်ကြီးထဲမှာ ဘယ်ပြန်ပေးကလာချဲ

တဲ့လဲ။

လူရှုပ်နေတုန်းကဆိုလဲ ဟုတ်သေးရဲ့။

ခုဟာက လူတွေရှင်းနေပြီး ညှော်ခံပွဲသိမ်းနေမှ ခြံထဲက ထွက်သွားတာ ဘာအစအနမှ ရှာမရတော့တဲ့အဖြစ်။

မတရားချုပ်နှောင်ခွဲယူခံရတာမျိုးဆိုလည်း သူ့ကိုယ်မှာ ရွှေလေးဆင်ထားသည့် ရတနာတွေ၊ ပန်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။

တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပြုတ်ပြတ်ကျနေခဲ့မည်သာ။

ခုတော့ ရုန်းရင်းဆန်ခတ် လက္ခဏာမျိုးလည်း ဘာမှမရှိ။

နောက်ပြီး ကျောင်းမပိတ်မီက ကကြီး က လက်ထပ်ဖို့ငြင်း နေလို့ သားတော်မောင် မအိပ်နိုင်မစားနိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသေးသည်ပဲ။

"ကျွန်တော် ရဲကိုတိုင်ချင်တယ်မာမီ"

"အို နေကြပါဦးကွယ်၊ သေချာစဉ်းစားကြပါဦး။ တော်ကြာ အားလုံး သိက္ခာတွေကျကုန်ပါမယ်။

"ဟုတ်တယ်သား။ မာမီတို့ တစ်ရက်နှစ်ရက်တော့ စောင့် ကြည့်မှဖြစ်မယ်၊ တကယ်လို့ ပြန်ပေးဆွဲတာဆိုရင် သူတို့ ငွေညှစ်တဲ့ စာတော့ ပို့လာမှာပဲ၊ အသက်အန္တရာယ်တော့ မရှိနိုင်ဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အသက်ကိုရန်ရှာချင်ရင် ဒီခါတည်း သတ်သွားနိုင်တာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ရုံး မျက်နှာညိုပုတ်ကာ ငိုချတော့မလို ဖြစ်နေရှာသည်။ သူ့မှာ လက်ထပ်ပြီးတဲ့ည သတို့သမီးပျောက်ရတဲ့အဖြစ်။

အားလုံး ဘယ်လိုပဲဖျောင်းဖျဖျောင်းဖျ လမ်းလျှောက်ခါး ထောက်လိုက် ကိုယ့်ဆံပင်တွေကိုယ်ဆွဲဖွ၊ နောက်ဆုံး အပေါ်ထပ်တက်ကာ လှပခမ်းနားစွာပြင်ဆင်ထားသည့် အခန်းထဲက နှစ်ယောက်အိပ်ခုတင်ကြီးပေါ် ဆောင့်ခနဲထိုင်ချကာ တက်ခေါက်မိသည်။

"ကကြီးရယ်၊ နင် ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ"

"ဘယ်လိုအန္တရာယ်တွေထဲ ရောက်နေပြီလဲ"

"ဒုက္ခတစ်ခုခု ဖြစ်နေပြီဆိုတာ ငါသိတယ်"

သူ့အင်္ကျီကို ကြယ်သီးတွေဆွဲဖြုတ်ချွတ်ကာ ဘယ်ရောက်ရောက် လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

မွေ့ရာပေါ်မှာ ကန့်လန့်ဖြတ်ပက်လက်ကြီး ဝုန်းခနဲလှန်ချလိုက်ပြီး. . .

ပန်းနုရောင်ဇာခြင်ထောင်အမိုးကို အဓိပ္ပါယ်မဲ့ ငေးကြည့်နေမိ၏။

သူ့လက်ကို ချိတ်၍ပြုံးပျော်နေခဲ့သော ကကြီးမျက်နှာလေးကို ပြန်မြင်နေမိသည်။

မာမီပြောသလို ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ပါ။

ကကြီးရဲ့ ဖြူစင်သောစိတ်ဓာတ်မှာ မည်သည့်ကောက်ကျစ်မှုမျိုးမှ ရှိမနေတာ သူအသိဆုံး။

ဒါဖြင့် ကကြီးတစ်ခုခုဖြစ်တာ သေချာနေပြီ။

သူ အိပ်ရာပေါ်ကဖျတ်ခနဲထကာ ခေါင်းရင်းစားပွဲက ဖုန်းဆီ သွားကိုင်လိုက်သည်။

ဂဏန်းတွေကိုနှိပ်မည့်ဟန်ပြင်ပြီးမှ လူကြီးတွေမျက်နှာကို ပြန်မြင်မိ၏။

အားလုံး တားဆီးထားသည့်ကြားက သူကျော်လုပ်လို့မဖြစ်သေးပါ၊ ဒါဆို ကကြီးကို ဘယ်လို တွေ့အောင်ရှာကြမှာလဲ။

လက်ရုံး မျက်ရည်တွေဝဲလာသည်။

တစ်ခန်းလုံးမှာ တစ်ယောက်တည်းမို့ ထိန်းချုပ်ခြင်းမပြုနိုင်မိ မျက်ရည်က ပါးပေါ်ဖြတ်ဆင်းသွား၏။

စောစောရက်ပိုင်းတွေက သူစိုးထင့်ခဲ့သော ကြောင့်ကြခြင်းက အကောင်အထည်ပေါ်လာခဲ့ပြီ။

ဘာမှမမြင်ရသည့် အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲမှာ ကကြီး ဘာဖြစ်နေပါသနည်း။

မည်သည့်အဖြေမှ မရ။

နောက်ဆုံး ဆုတောင်းနေမိရုံမှတစ်ပါး ဘာမှ တတ်နိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့။

ကကြီး ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၃၆)

"ငါ. . . ဘာဖြစ်တာလဲ"

သတိဝင်လာသည့်တိုင် မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်လို့မရ၊ ခြေလက်တွေက မလှုပ်ချင်အောင်လေးလံနေသည်။ လက်ဖဝါးနှင့် ထိတွေ့မိရာကို လိုက်စမ်းမိတော့ မွေ့ရာတစ်ခုမှန်း သိလိုက်သည်။

ကျိန်းစပ်နေသည့်မျက်လုံးရဲ့ အမြင်အာရုံမှာ ပြာလဲ့လဲ့အမိုးတစ်ခု လှပသော ဓာပွင့်တွေကတဆင့် အနားမြိတ်ထိ အကြည့်ကတောက်လျှောက်ပါလာတော့ ခြင်ထောင်ကြီးမှန်းသိ၏။

ဒါ ဘယ်သူ့အိပ်ခန်းလဲ၊ ငါ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ။

မျက်လုံးတွေကို ပြန်မှိတ်ကာ ဖြစ်ခဲ့သမျှအားလုံး၏ကို ပြန်စဉ်းစားလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်"

ကကြိုး စိတ်ကြောင့် ဝေါက်ခနဲထထိုင်လိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွားပါ။

"ဆောင်းမင်းဆက်"

ငါ သူ့လက်ထဲ ရောက်နေပြီလား။

မဖြစ်နိုင်တာ၊ သူနဲ့ငါက ဘာဆိုင်လို့လဲ။

သူ အခန်းကိုဝေ့ကြည့်လိုက်တော့ ဆံထုံးကပန်းတွေ ကလယ်သဲဆုံးတွေ၊ ပြီးတော့ တစ်ကိုယ်လုံးက လက်ဝတ်လက်စားတွေ။ ဘေးမှန်တင်ခုံမှာ အပုံလိုက်။

သူ့ကိုယ်မှာ မင်္ဂလာဝတ်စုံမှလွဲ၍ ဆံပင်သည်လည်း နေဆေးကျအတိုင်း သပ်ယပ်စွာဝဲဖြာကျလျက်သား။

"နိုးပြီလား ကကြိုးသျှင်"

"အမလေး"

ကကြိုးသျှင် ဆတ်ခနဲ ထခုန်မိမတတ် တုန်တက်သွားသည်။ ချောမွေ့နေသည့် ဆောင်းမင်းဆက်ကို ဘီလူးသဘက်သဖွယ် ထိတ်လန့်ကြီးစွာ ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ရှင်. . . ရှင်. . . ကကြိုးကို. . ."

"မင်းကို ကိုယ်ခိုးလာခဲ့တာ"

(စိုးမိုးစာပေ)

"ဘုရား. . ."

မထင်မှတ်သော မတွေးရဲသောအရာသည် တကယ်ပဲ ဖြစ်ချက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါ။

အိပ်ဆေး၏အရှိန် ချောက်ချားလွန်းသောအရှိန်နှင့် ဆောင်းမင်းဆက်ကို မျက်လုံးပြူးလေးနှင့်စိုက်ကြည့်ရင်း ကကြိုး အိပ်ရာဆက်သို့ ပုံလျက်သားလေး ပြန်ကျသွားရှာသည်။

ဆောင်းမင်းဆက် အံ့ကြိတ်ပါ။

ဒီပုံစံကို သူ လုံးဝမလိုချင်။

ကကြိုး သူ့ကို ဒေါသဖြစ်မည်၊ မုန်းမည်။

ဘာဖြစ်ဖြစ် သူရင်ဆိုင်နိုင်ပါသည်။

ဒီလို ကြောက်ရွံ့ရှာသလိုဆက်ဆံခံရတာ ရင်ထဲမှာ တနုံ့နုံ့နှင်း။ ခွေခွေခေါက်ခေါက်လေး ပုံကျနေသည့်ကကြိုးကို တယုတယပွေ့ဖက်ကာ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ သက်တောင့်သက်သာရှိအောင် ပြုပြင်ပေးလိုက်ပါ။

လှလိုက်တဲ့ မိန်းကလေး။

ကော့ရွန်းထူထဲနေသည့် မျက်တောင်နက်နက်ကလေးတွေကို သူမြတ်နိုးစွာ တို့ထိကိုင်ကြည့်သည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိရိနေသော နှုတ်ခမ်းပြည့်ပြည့်လေးကို စက္ကန့်ပေါင်းများစွာ ထိုင်ကြည့်နေမိ၏။

သွေးကြောမျှင်လေးတွေ ဖြတ်သန်းလျက် ဝင်းဝါဖူးဖွတ်နေသည့် ပါးပြင်လေးကို ထိကိုင်မယ်ရှယ်ပြီးမှ လက်ကို အသာပြန်ရုပ်လိုက်သည်။

သူထိလိုက်လို့ မျက်ဝန်းလေးတွေ လန့်ပွင့်လာကာ သူမနှစ်မြို့နိုင်သည့် အကြည့်မျိုးတွေနှင့်ကြည့်လာမှာ သူစိုးရွံ့နေ၏။

လက်ဖဝါးရဲရဲနုနုလေးကို ဆုပ်ညှစ်ပစ်လိုက်ချင်ပေမယ့် မဆုပ်ကိုင်ရက်။ ဒီမိန်းကလေး သူ့ရင်ခွင်ရိပ်အောက်မှာ ရောက်ရှိလာတာနှင့်ပင် သူ့ဘဝမှာ ပြည့်စုံသလောက်ရှိခဲ့ပြီ။

အချစ်ကို မပေးနိုင်မှန်းသိတဲ့ သူ့အတွက် လောလောဆယ်အချစ်ကို အတင်းအကျပ်တောင်းခံဖို့ မရှယ်ရူးခဲ့သလို အသွေးအသားကိုခါးပြတ်ကိုင်ယူရအောင် ရာဂဘီလူးလည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းသိလာရင် ကြောက်နေတာတွေပြေပါစေ ချာတိတ်ရယ်။

ကိုယ်ဟာ တခြားလူတွေအပေါ် လူဆိုးဖြစ်ချင်ဖြစ်ခဲ့လိမ့်မယ်။ ရက်စက်ခဲ့ ကြမ်းတမ်းခဲ့တာတွေ ရှိချင်ရှိခဲ့လိမ့်မယ်။

ဒါပေမဲ့ မင်းအတွက်ဆို အပြာရောင်စက်ဝိုင်းထဲက အဖြူစက်

လေးပါ။

မင်းနားလည်ပါ အချစ်ရယ် . . .။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၇)

"ကကြိုးသျှင်"

သူဝင်လာသည်နှင့် ကကြိုးလဲလျောင်းနေရာမှ ကမန်းကတမ်း ထထိုင်သည်။

"ရှင်. . . ရှင်. . . ဘာလာလုပ်တာလဲ"

"မင်းကို ထမင်းစားဖို့လာခေါ်တာ"

"မစားဘူး။ ရှင်လည်းမလာနဲ့၊ ရှင့်ကို ကကြိုး ကြောက်တယ်။ ကကြိုးဆီကိုမလာနဲ့၊ သွား. . ."

ပြောပြီး ကကြိုး ရှိုက်ငိုသည်။

မိန်းမမျက်ရည်ကျတာမြင်လျှင် "ကိုယ်ရွံတတ်တယ်" ဟု အားမနာတမ်းပြောခဲ့သည့် သူ့မြင်ကွင်းထဲမှာ ကကြိုးရဲ့မျက်ရည်တွေ

(စိုးမိုးစာပေ)

တာ လောင်မီးလက်နက်တွေနှယ်။

သူ နောက်ကို ခြေတစ်လှမ်းခန့် ထပ်ဆုတ်လိုက်သည်။

"မင်း. . . ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကို ဒီလောက်ကြောက်နေတာလဲ ကကြိုးသျှင်"

မျက်နှာအုပ်၍ငိုနေရာမှ ကကြိုး ဖျတ်ခနဲမော့ကြည့်သည်။

"ရှင်ဟာ အသည်းနှလုံးမရှိတဲ့ လူ၊ ရှင့်လက်ထဲမှာ မိန်းကလေးပေါင်းများစွာ နွမ်းကြေခဲ့တာပဲမို့လား။ ရှင့်ကို ကကြိုး မုန်းတယ်၊ ကြောက်တယ်၊ ရှင်ထွက်သွား"

လက်သီးဆုပ် တက်ခေါက်ပစ်ချင်ဇာတောင် သူ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်မိသည်။

သူ ဘာပဲလုပ်လုပ် ကကြိုး သူ့ကို ကြောက်လန့်နေတာပဲဖြစ်မည်။

သူ့အခန်းထဲမှာ ချာခနဲလှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

"ခေါင်းမင်းဆက်"

မင်း ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။

မင်းရဲ့ထက်မြက်မှုတွေ မြောင်းထဲလွှင့်ပစ်လိုက်ပြီပေါ့။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် သူ နားမလည်တော့ပါ။

ဒီမိန်းကလေးအပေါ် ဒီမျှချစ်နေ၊ မြတ်နိုးနေမိတာ သူဝင့်

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်တာလား။

ဖတ်တော်ထဲမှာ ဒဿဂီရိ အသက်ပေးချစ်သွားတာ မကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်။

သူသာဆို မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် စကားလေးတစ်ခွ တောင် အချည်းနှီးမပြောဖြစ်အောင် မာနထားပစ်မည်ဟု ကြိမ်းဝါ သည်။

တကယ်လည်း သူ့မှာ အားလုံးပြည့်စုံခဲ့သည်သာ။

ကကြိုးသျှင်ဆိုတဲ့ ကဝေမလေးခေါ်ခါပုံ သူ့လက်ထဲ ရောက်ရှိလာကတည်းက အချစ်ကို ရယူပိုင်ဆိုင်လိုသော ခံစားချက် သူ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အချစ်နဲ့အပျော်ကို ခွဲခြားသိခဲ့၏။

ဒါပေမဲ့ သူနောက်ကျခဲ့သည်။

ငါယောက်ျားပဲဆိုသည့် မာနပြည့်စုံမှုနဲ့ ရောမွှေခဲ့သော ဖက်သားကို အနိုင်ယူကျော်ပြချင်သည့် ဒုက္ခ။

ဒါတွေဟာ ဒုက္ခပါလားဆိုတာ သိလာတဲ့အချိန်ဟာ သူ နောင်တတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နှင့်။

"ဘာတဲ့လဲ လူလေး။ ဘဘ သွားခေါ်ပေးရမလား"

"မခေါ်နဲ့ ဘဘ၊ ပြီးမှ ကျွန်တော် သွားထပ်ခေါ်မယ်"

"ဘဘ ထမင်းပြင်ထားတယ်၊ တစ်ခါတည်းစားမလား"

သူ ခေါင်းခါသည်။

"လူလေး ကလောကို တစ်ခါတည်း တက်သင့်တယ်ကွယ်၊ မဟုတ် ပဲခူးမှာ ခဏသွားနေပါလား။ ဒီမှာ အနှောရာယ်များတယ်ကွဲ့"

"ပဲခူးနဲ့ရန်ကုန်ကလည်း အတူတူပါပဲ ဘဘရာ၊ သူ စိတ် အားဆင်းရဲနေတဲ့အချိန်မှာ ခရီးထွက်ဖို့ ထပ်မစည်းရုံးချင်ဘူး။ သူ တိုင်းကျ နေပါစေ"

ဦးမင်းထွတ်တင် အမျိုးမျိုးတားခဲ့သော်လည်း ဒီအခြေအနေမှာ ဆောင်းမင်းဆက်အပေါ် ဘာမှ မပြောခဲ့ရှာပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကလေး စိတ်ချမ်းသာမယ်ဆို သူတို့က ပါရမီ ဖြည့်ပေးဖို့ပဲ ရှိတာပါ။

ဆောင်းမင်းဆက်က သူသဘောကျတဲ့မြို့တွေမှာ ခြေတွေ တွေ လျှောက်ဝယ်သည်။

ဖျက်တာတွေဖျက်၊ ပြင်တာတွေ ပြင်။

တစ်ခါတလေ အမြတ်များများရ၍ ပြန်ရောင်းထုတ်လိုက်တာ သလို တမင် အပန်းဖြေနေထိုင်နိုင်ဖို့ သက်သက်ဝယ်ထားတာတွေ များအပြား။

အုပ်ထိန်းဖို့ကျတော့. . .

သူနဲ့ ဦးစိုင်းလှုရယ်၊ ကလောမှာ အနေများသည့် ဦးဘတူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရယ် ဒီသုံးယောက်တည်း။

ဆောင်းမင်းဆက် လျှောက်ဝယ်သမျှ ခြံမြေတိုက်တာတွေ
သန့်ရှင်းဖို့ စောင့်ရှောက်ဖို့။

အစခပ်သိမ်း သူတို့သုံးယောက်ပဲ လှည့်လည်စောင့်ရှောက်
ကြရသည်။ စီးပွားရှာတဲ့နေရာမှာ ဆောင်းမင်းဆက်က လာ
သည်။

ဘာလုပ်လိုက် လုပ်လိုက်လည်း အကျိုးပေးသည်။

များပြားစွာသော မိဘအမွေတွေကို မထိတို့ရဘဲ တိုးပွား
အောင် စွမ်းရည်အပြည့်ရှိတဲ့သူ။

ပညာသင်ထားပြီးတော့ အလုပ်လုပ်ဖို့ကျတော့ ဝါသနာ
မိဘလုပ်ငန်းတွေကို တိုးချဲ့ပြီး လွတ်လပ်စွာ နေလိုတာက သူ့
အဲဒီထဲမှာ မိန်းမတွေကို အထင်မြင်သေးတဲ့ မျက်လုံးနှင့်သာ
တတ်ပြီး အထင်မြင်သေးစွာ ဆက်ဆံသည်။

သူ့ဥစ္စာ၊ ပညာ၊ ရုပ်ရည်နှင့် ဘာကိုမျှ ဂရုမစိုက်ခဲ့တဲ့
ခုတော့ တကယ့်အချစ်နဲ့ စစ်ခင်းတဲ့ပွဲမှာ. . .

သူစိန်ခေါ်အနိုင်ယူခဲ့တဲ့ ပွဲကြီးတွေရဲ့ ခေါင်းစဉ်တွေက စား
မဲကြီးတွေနှင့် စွန်းထင်ကျန်ခဲ့ပြီ။

ခေါင်းစဉ်မဲတို့ကင်းစင်စွာ ငြိစွန်းခြင်းကင်းသည့် ပြိုင်ဘက်

လဲတိုးဖို့ သူ့မှာ လက်နက်ကောင်းမရှိတော့။

အလုပ်လုပ်ရင်း ဦးမင်းထွတ်တင်လက်တွေ တုန်လာသည်။
ကလေး ဒီပွဲမှာ ရှုံးလို့မဖြစ်ပါ။

အရှုံးကို ဘယ်လိုမှ ရင်ဆိုင်မှာမဟုတ်သည့် လူတစ်ယောက်
က ဘယ်လိုလုပ်နိုင်သလဲ။

"လူလေးရယ်. . . မင်း အောင်နိုင်ပါစေ"

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၈)

ဘာတွေလာကျွေးကျွေး မစားဘဲ နေပစ်ခဲ့သည်။

သူ ဘာလာပြောပြော အတင်းအော်လွှတ်ပစ်သည်။

တစ်နေ့ကုန်ဖြစ်လာတော့ ရင်ထဲမှာ နုံးခွေတုန်ယင်လာ၏။

တဗ္ဗိဗ္ဗိ တငွမ်ငွမ်မြည်နေသည့် ဗိုက်က နာသလိုလို ဗော

သလိုလို။ နာရီကိုကြည့်တော့ ညရှစ်နာရီထိုးတော့မည်။

ကကြိုး ခုတင်ပေါ်က ဆင်းသည်။

ကြမ်းခင်းမှာ အပြည့်ခင်းထားသည့် ဖွေးကတ္တီပါကော်ဇော

နီရဲရဲ၏ အထိအတွေ့က နူးညံ့အိစက်နေ၏။

တံခါးကို လှည့်ဖွင့်ကာ အပြင်ကို ချောင်းကြည့်လိုက်တော့

သူ့အခန်းရှေ့တည့်တည့်က ဝရန်တာနှင့် ကပ်လျက်ညှော်ခန်းဆိုဖာ

(စိုးမိုးစာပေ)

မှာ ဆောင်းမင်းဆက် လဲလျောင်းနေသည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ ဂျာနယ်တစ်စောင် မှောက်တင်ထား၏။

"ဟင်"

သူ့ခြေရင်းမှာ ခွေးဖြူလေး။

ကကြိုး အံ့လည်းအံ့ဩ၊ ဝမ်းလည်းသာကာ ဒေါလည်းပွ

သွား လေသည်။ အံ့ဩတာက ဟိုညကခွေးလေးကို သူမ မေ့ပျောက်

သွားပြီးမှ ဒီမှာ လာတွေ့နေရလို့ဖြစ်ကာ ချစ်ဖို့ကောင်းသည့် ခွေးလေး

အနီးမှာ ရှိနေတာသိ၍ ဝမ်းသာသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါပွတာက ဒင်းကြောင့် ငါ ဒီလူ့လက်ထဲ ပါလာတာဟု

တွေးလိုက်မိ၍ပါ။

ခွေးနဲ့မှား၍ ဘေးမလွယ်တံခါးနားရောက်အောင် သူခေါ်ထုတ်

ခဲ့တာ။

ခွေးလေးက ကကြိုးရှိရာ ဖျတ်ခနဲခေါင်းထောင်ကြည့်သည်။

ပြီးတော့ ဖျတ်ခနဲဆင်းလာ၏။

ကကြိုး ဒေါသတွေ အားလုံးပြေသွားသည်။

ခွေးလေးကို ဒူးထောက်လေးထိုင်ချ၍ လက်လေးနှစ်ဖက်

ဆန်းကာ ကြိုနေလိုက်မိသည်။

ခုတော့လည်း ကြည့်စမ်း။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွေးလေးက ကကြိုးရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်လာသည်။

အဖော်မဲ့အားငယ်လျက် မုန်းသူလက်ထဲမှာ အထီးကျန်ရှိနေ ရသည့် ကကြိုး ခွေးလေးကို တအားကျုံးပွေ့ကာ ဖက်ထားလိုက်မိ သည်။

သနပ်ရှင်းဖြူနုနေသည့် ခွေးလေးက ကကြိုးမေးစေ့လေး အောက်ကို သူ့ခေါင်းလေးနှင့် ပွတ်တိုက်နေ၏။

"မင်း သိပ်ချွဲတတ်ပါလား ခွေးဖြူလေးရယ်၊ ဟိုမှာတုန်းက တော့ တို့ကို အကိုင်မခံဘဲ သူ့သခင်ဆီပါအောင် ခေါ်သွားတယ် နင့်ကြောင့် ငါ ဒုက္ခရောက်တာ သိလား"

ကီးကီးဆင်းသွားကတည်းက ဆောင်းမင်းဆက် သိနေသည် ကကြိုးပြောနေတာတွေကိုလည်း ကြားနေရသည်။ အခန်းပြင်ကို ကကြိုးထွက်လာတာသိ၍ ရင်ထဲမှာကျေနပ်သွားပေမယ့် သူ မလှုပ်ရဲ

ကီးကီးကို ကကြိုးချစ်တာ သိလိုက်ရ၍လည်း ဖော်မပြ တတ်အောင် ဝမ်းသာသွားမိသည်။

ဟုတ်ပါရဲ့၊ သူ့ဒီအချက်ကို ဘာလို့ မေ့နေခဲ့ရပါသနည်း။ ကကြိုး ကီးကီးလေးနောက်လိုက်လာ၍ သူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရတာကို မိုက်မဲစွာ မေ့နေမိတာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဒေါသဖြစ်ကျိန်ဆဲမိသည်။

ကကြိုးကတော့ ဆောင်းမင်းဆက် အိပ်ပျော်နေတယ်ပဲထင်

စကားတွေ တတွတ်တွတ်ပြောနေခဲ့။

"ဖိုးဖြူလေး နင့်မှာ နာမည်ရှိတယ်မဟုတ်လား။ ငါကတော့ လောဆယ် ဖိုးဖြူပဲခေါ်မယ်နော်၊ နင်လေ ငါ့နားမှာပဲ နေပါဖိုးဖြူ ၊ ဒီတစ်အိမ်လုံးမှာ ငါ နင့်ကိုပဲချစ်တယ်၊ နင့်သခင်နား မသွားနဲ့ ၊ သူ့နားကပ်ရင် ငါနင့်ကို မခေါ်တော့ဘူး ဒါပဲ"

ပြောပြီး ကီးကီးကို အခန်းထဲခေါ်သွင်းသွားသည်။

ကလေးဆန်သော စကားသံလေးကြောင့် ဆောင်းမင်း က် ပြုံးလိုက်မိသည်။ တအောင့်လောက်ကြာမှ သူနေရာမှထကာ ကြိုး အခန်းရှေ့မှာ ရပ်လိုက်သည်။

"ကကြိုးသျှင်"

ကကြိုး ပြန်မထူးပါ။

သူ အထဲဝင်လာခဲ့သည်။ ကကြိုးက ကီးကီးကိုဖက်ထား၍ ောင်းလေးလှဲနေရာမှ မျက်နှာလေးကိုတင်းထားသည်။

"တစ်ခုခု ဆင်းစားလိုက်ပါ ကကြိုးသျှင်၊ ကိုယ် အားလုံး သဘောကျဖြစ်စေမှာပါ၊ ဒီအိမ်မှာ မင်းမိသားစုလို လွတ်လွတ်လပ် ် သွားလာစားသောက်နေပါ"

"ကကြိုးသဘောကျ ဖြစ်ရမယ်ဆို ခုပြန်ပို့ပေး"

"မင်းကိုခေါ်လာတာ ပြန်ပေးဆွဲလာတာမှ မဟုတ်ဘဲ ဒါပေမဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီတစ်ခုကလွဲရင် မင်းသဘောမပါဘဲ ကိုယ်မင်းကို ဘယ်တော့မှ မနေ ကားဘူး။ ကိုယ် ရာဂဘီလူး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းနားလည်လာမှာပါ"

"ရှင် ကကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ခေါ်လာတာလဲ"

"ချစ်လို့"

"ဘာ. . ."

ကကြီးက မယုံသလို လန့်သလိုနှင့် မေးသည်။

"ရှင့်ပါးစပ်က အချစ်စကားပြောတာ အံ့သြစရာပဲ"

ဆောင်းမင်းဆက် ရင်တစ်ခုလုံး နာကျင်အေးခဲသွားသည်။ သူ့မှာ ချေပနိုင်စွမ်းမရှိပါ။

ဒီမိန်းကလေးရဲ့ ယုံကြည်မှု၊ အထင်ကြီးမှုကိုရအောင် အချိန်အကန့်အသတ်မဲ့ ကြိုးစားရတော့မည်။

အချစ်ကိုရဖို့ရာ ရေခဲပြင်မှာ မီးမွေးဖို့ သူကြိုးစားနေမိသည် ဖြစ်နေပြီလား။

ကကြီးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်၍ သူ သက်ပြင်းချသည်။

"ဒီမှာ ဆောင်းမင်းဆက် ရှင်ဟာ သိပ်ကို မာယာပရိယာယ် များပြားတဲ့လူ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို စိတ်မဝင်စားတဲ့ပုံစံနဲ့ မှင်ကောင်းကောင်းလေးနေပြီး သူများချစ်သူတွေ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပေါင်းစုံမှာကို မလိုလားတိုင်း။ ငွေရှိတိုင်း ငွေနဲ့ပေါက်ဖျက်ဆီးတာ"

"မဟုတ်ဘူး။ မင်းပြောတာတွေ တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်မှာ ဘာပရိယာယ်မာယာမှ မရှိဘူး။ အဲဒါဟာပဲ မာယာလို့ထင်ကြတာ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကိုယ် ချွဲချွဲပတ်ပတ် မစည်းရုံးခဲ့ဖူးဘူး။ ကိုယ့်မှာ ဘာထောင်ချောက်မှလည်းမရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါယောကျ်ားပဲ ဆိုတဲ့မာနနဲ့ ကိုယ်ရပ်တည်ခဲ့တာ၊ စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းသင့်တာ မိန်းကလေးတိုင်းရဲ့ အရည်အချင်းမဟုတ်ဘူးလား။ ကိုယ့်တွေ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းဟာ အရည်အချင်းမရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေလို့ ကိုယ် မြင်တယ်၊ ဒီအတွက် သူတို့ကိုလည်း ဘာမှငဲ့ဖို့မလိုဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက် ပြောနေရင်း ရှေ့အနည်းငယ် တိုးလာ သိုက် သတိတရနှင့်ပြန်ဆုတ်နေလိုက် စကားလုံးတို့က မရပ်နား။

"ဒီမှာကကြီးသျှင် အတန်းပညာသင်ပြီး ဘွဲ့တွေရထားတိုင်း ပညာတတ်လို့ခေါ်သလား။ ကိုယ်ကတော့ လူတစ်ယောက်ကို အရည်အချင်းနဲ့ပဲ တိုင်းတာတယ်၊ ဂုဏ်သရေရှိဆိုတဲ့ မိန်းကလေးအတော်များများ ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲ အလွယ်တကူရောက်လာတာ ဘာမှ အထင်ကြီးစရာမရှိဘူး။ ဒီအတွက် သူတို့ကိုလည်း တန်ဖိုးထားပေးဖို့ မလိုဘူး၊ ဒီနေ့ ဒီချိန်ထိ ကိုယ် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မချစ်ခဲ့ဖူးဘူး၊ ချစ်လည်းရဲ့လို့လဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောခဲ့သေးဘူး။ ကတိပေးနေစရာကောင်း လိုတဲ့ အားလုံးဟာ အဆင်သင့်ရနေခဲ့တယ်၊ ဒါတွေ ယုံတာမယုံတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းအပိုင်းပါ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ကိုယ်မင်းကိုချစ်တာ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း နူးနူးညံ့ညံ့ မြတ်မြတ်နိုးနိုး တန်ဖိုးထားချစ်ခဲ့တာ"

ကကြိုးမျက်နှာလေး ဆတ်ခနဲလှည့်သွားသည်။

"သွေးသားဆာလောင်မှု လုံးဝမပါဘူးဆိုတာ မင်းယုံမှဖြစ်မယ်၊ မင်းကို ကိုယ်ဘယ်အရာကိုမှ အဓမ္မမပြုဘူး၊ ဘယ်လောက်ထိစောင့်ရစောင့်ရ မင်းရဲ့ လိုလားကြည်ဖြူခြင်းကို ကိုယ်စောင့်မယ်"

ကကြိုးက ဟင့်ခနဲ နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့၏။

သူ မျက်နှာလွှဲထားလိုက်ချင်ပေမယ့် နာကျင်စွာပဲ ငေးကြည့်နေမိသည်။

"ဒီအိမ်ကြီးရော ခြံကြီးပါ တော်တော့်ကိုကျယ်တယ်၊ ကကြိုးသျှင်. . . မင်း အပျင်းပြေနိုင်မှာပါ၊ ပြီးတော့ ဒီအိမ်ကြီးမှာ ကိုယ်ပါရှိနေမှ လူသုံးယောက်ပဲရှိတယ်၊ ကိုယ်မရှိတဲ့အခါ ဘဘ ဦးမင်းထွတ်တင်နဲ့ ခြံစောင့် ဘဖွေးအိုနှစ်ယောက်ပဲရှိမှာ၊ ဒါပေမဲ့ ခြံပတ်လည်မှာ လျှပ်စီးကြောင်းတွေချထားတယ်၊ ခြံနားကိုတော့ မကပ်ပါနဲ့၊ ဒါ မင်းကို ခြောက်လှန့်တာမဟုတ်ဘူး၊ မယုံဘူးဆိုရင်တော့ မင်းရှေ့မှာ ကိုယ်ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ကို မင်းပြတဲ့နေရာမှ ချပြမယ်"

ကကြိုးသျှင်ရင်ထဲမှာ ကြိတ်၍ လန့်သွားမိသည်။

တစ်ခြံလုံးမှာ နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့မှာဆိုသည်နှင့် သူမ

ဝမ်းသာသွားမိတာ ရေစုန်မျောကုန်ပြီ။

"ဒီအခန်းနဲ့ကပ်လျက်မှာ ရေချိုးခန်းရှိတယ်၊ မင်းအတွက် အဝတ်အစားတွေ ဗီရိုထဲမှာ အဆင်သင့်ပဲ၊ စိတ်တိုင်းမကျရင် လိုအပ်နေသေးရင် ထပ်ပြော"

"ကဲ. . . ရှင်ပြောစရာ မကုန်သေးဘူးလား"

"မင်းကို ထမင်းစားခေါ်ဖို့ကျန်သေးတယ်"

"ရှင်ကျွေးတဲ့ထမင်းကို ဘယ်တော့မှမစားဘူး"

"မစားလို့မဖြစ်ဘူး ကီးကီး"

သူ့ရင်ခွင်ထဲက ခွေးဖြူလေး ဆတ်ခနဲကုန်းထတော့ ကကြိုးအံ့သြသွားသည်။

သြော်. . . ဖိုးဖြူလေးနာမည်က ကီးကီးတဲ့ကိုး။

"ကီးကီး မင်းသခင်ကို ထမင်းစားရအောင် ခေါ်သွား"

ဒါပဲပြောပြီး ဆောင်းမင်းဆက် လှည့်ထွက်သွားသည်။

ကီးကီးက သူ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်၏။

"ဘာကြည့်တာလဲ နင်က၊ မစားဘူးလား"

ကီးကီးက သူ့လက်မောင်း၊ ရင်ညွှန့်နဲ့လည်တိုင်ကို အတင်းတိုးဝှေ့ကာ ခပ်တိုးတိုးအသံလေး ပေးနေသည်။

ထမင်းစားဖို့ စကားတွေပြောနေသည့်နှယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆာလောင်မှုကြောင့် ကကြိုးလက်ဖဝါးလေးတွေပင် တင်းတင်းမဆုပ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်လာရသည်။

သို့သော် ဒေါသကလည်းမပြေသေးဘဲ ရှိလေသည်။

"ကီးကီး ငါ့ကို ရေချိုးခန်း လိုက်ပြပေးနော်"

အသံလေးပေး၍ ကီးကီးက မွေ့ယာအောက်လွှားခနဲ ဆင်းသည်။ ရေချိုးခန်းထဲဝင်တော့ အပြင်ဘက်မှာ ထိုင်စောင့်နေ၏။ ကကြိုး အပြင်ထွက်လာတော့ ကီးကီးက မွေးပွသဘက်လေးကို ခေါက်လျှက်သား ကိုက်ချီထားပြီး ကကြိုးကို မျှော်နေသလို။

"ကီးကီးက ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာကွာ..."

ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ကောင်းသော ကကြိုးဘဝလေးမှာ လွန်စွာ ချစ်ခင်မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်း၍ ဆင်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံလှသည့် ကီးကီးလေးကြောင့် မထင်မှတ်ဘဲ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စရာလေး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကကြိုး အင်္ကျီလဲနေတော့ ကီးကီးက မုန့်တင်ခုံရှေ့က ကုလားထိုင်ပေါ်တက်၍ မုန့်တင်ခုံအံဆွဲကိုဖွင့်ကာ မိတ်ကပ်ဘူးတွေကို တစ်ခုစီကိုက်ချီကာ အပေါ်တင်ပေး၏။

တကယ့်ကို ခေတ်မီအလှပြင်ပစ္စည်း အသစ်စက်စက်များ။ ကီးကီး၏ သွက်လက်ထက်မြက်မှုက တကယ့်ကို အံ့ဖွယ်

ကောင်းတစ်ယောက်နှယ်။

ဒီလိုလိမ္မာသော ခွေးလေးတွေကို ရုပ်ရှင်ကားတွေထဲမှာပဲ မြင်ဖူးတာမို့ ကကြိုး ပျော်ရွှင်နေမိသည်။

ကီးကီး လုပ်ကိုင်ပေးသမျှ သူ ကျေနပ်ကြည်နူးလို့မဆုံး။

"ကီးကီး သူ့ကိုလည်းကြည့်ကွာ တအောင့်လှိုင်နေ၏။ ပြီးတော့ သွားခနဲပြန်ဆင်းကာ အဝတ်အစားဗီရိုရဲ့ အောက်ဆုံးအံဆွဲကို ကိုက်ဖွင့်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို ကိုက်ချီနေသည်။

"ဟယ်၊ သနပ်ခါးတုံးကြီးက ကောင်းလိုက်တာ"

သူ့ပါးစပ်နဲ့ မကိုက်နိုင်၍ အံဆွဲအပြင်ရောက်အောင် မနည်းကြိုးစားထုတ်ရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ခေါက်ခနဲပြုတ်ကျ၏။

ပါးစပ်နဲ့မနိုင်တော့ လက်တစ်ဖက်နဲ့ ကကြိုးဆီ တွန်းလိမ့်လာ၏။ ကကြိုးက သနပ်ခါးတုံးရော ကီးကီးကိုပါ ကောက်ပွေ့ကာ သနပ်ခါးတုံးကို သွားပြန်ထည့်လိုက်သည်။

"သနပ်ခါးလိမ်းတာလည်း ငါဝါသနာမပါဘူး ကီးကီးရဲ့၊ အမှုကို မလိမ်းချင်ဘူး၊ နင်ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် လိမ္မာပြီး ချစ်ဖို့ကောင်းနေတာလဲဟင်၊ နင့်သခင်က သင်ထားတာလား၊ ငါ့ကိုချစ်လို့ လိုက်နေတာလား"

ကီးကီးမျက်လုံးလုလုလေးတွေကို မော့ယူစိုက်ကြည့်၍ ကကြိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကမေးတော့ ကီးကီး အသံလေးတစ်မျိုး ပြုပြသည်။

"ငါပြောတာကျ နင်နားလည်ပြီး နင်က စကားပြန်မပြော

ဘူးနော်၊ ငါ သနားလိုက်တာ ကီးကီးရယ်"

ရုတ်တရက် လက်ရုံးနဲ့ဘွားဘွားတို့ကို သတိရမိကာ ကကြ

မျက်ရည်လေးတွေ လည်လာမိပြန်သည်။

သူများကို သနားနေမိတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ်ကရော သာယာ

လား။ ဘွားဘွားနဲ့လက်ရုံးတို့ ခုလောက်ဆို ဘယ်လောက်များ သော

ရောက်နေသလဲ စိုးရိမ်ပိုလွန်းတဲ့ လက်ရုံး။

"မင်္ဂလာဆောင်တော့မယ်၊ နင်က ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

သူ ခပ်လှောင်လှောင် မေးခဲ့ဖူးသည်။

"စိုးရိမ်နေတာ ဘာကိုမှန်းကိုမသိဘူး။ နင် ငါ့နားမှာပဲ နေ

ကကြိုးရာတဲ့"

သူ့ဘက်က ခပ်ပေါ့ပေါ့နေခဲ့သလောက် လက်ရုံး သူ

တုန်နေအောင်ချစ်ရှာသည်။

ကကြိုး အင့်ခနဲရှိုက်၍ မျက်ရည်ကျမိသည်။

ကီးကီးက သူ့ကိုမော့ကြည့်ကာ တအီအီအသံပေးနေသည်

"ငါ့ကို တိတ်ခိုင်းနေတာလားဟင် ကီးကီးရယ်၊ နင့်သခင်

လူဆိုးသိလား။ ငါ့ကို အတင်းဖမ်းခေါ်လာတာ ငါလုံးဝ မကျေနပ်

ဒါ အမြဲငိုနေမှာပဲ"

ဝမ်းနည်းစိတ်အစား ဒေါသကဝင်လာပြန်သည်။

သူမဘဝကတော့ လွတ်လမ်းမမြင်တော့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ငိုရင်း သူမ ကီးကီးကိုဖက်ထားလျက် အိပ်ပျော်သွားလိုက်

ာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်။

ဆောင်းမင်းဆက်ကတော့ စားစရာတွေသယ်ချလာကာ

ခန်းထဲမှာ ပြင်ဆင်ပေးသည်။ မိုးမိုးရောင် စပို့ရှပ်လက်ပြတ်လေးနှင့်

တီအနက်လေးဝတ်ထားသည့် ကကြိုးမျက်နှာဝင်းဝင်းလေးကို ငုံ့မိုး၍

တန်ကြာ ကြည့်နေမိသည်။

ကကြိုးရင်ခွင်ထဲမှာ ကီးကီးက ငြိမ်သက်နေပေမယ့် မျက်လုံး

သးတွေ ပွင့်နေသည်။

ကီးကီးကို သူ အရမ်းကျေးဇူးတင်သွားသည်။

သိပ်ကို အကင်းပါးတဲ့ ကီးကီး။

✿ ✿ ✿

"ကကြိုး. . . ကကြိုး"

ပခုံးကိုလှုပ်ယမ်းနှိုးသောအတိအတွေ့ကြောင့် ကကြိုးမျက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝန်းတွေ ဖွင့်ကြည့်မိ၏။

"ဟင်. . . လက်. . . လက်ရုံး"

မယုံနိုင်လောက်အောင် ကကြီး အံ့ဩသွားမိ၏။ ဝမ်းသာသွားရသည်။ မှုန်ကုပ်ချောက်ချားစရာ အခန်းကြီးထဲမှာ ကကြီးသာ နှစ်မွန်းတော့မည်ဟု ထင်ခဲ့မိတာ။ အခုတော့ လက်ရုံးက ရောက်လာသည်။

"လက်ရုံး. . . နင်. . . နင်. . . ငါ့ဆီလိုက်လာတယ်နော်"

"ကကြီးရယ်. . . နင်မရှိဘဲ ငါနေတတ်မလားဟာ၊ နင့်ကို ငါ မြတ်မြတ်နိုးနိုးချစ်ခဲ့တာ၊ ပိုင်ဆိုင်ချင်လို့လက်ထပ်ခဲ့တာ၊ နင့်ရဲ့အတူ တို့နှစ်ယောက်ရဲ့အနာဂတ်ဘဝလေး တည်ဆောက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားခဲ့တာ၊ နင် ဘယ်လိုပဲရောက်နေရောက်နေ ငါ အရောက်လာခေါ်မှာပဲနော်. . . ကကြီး"

ကကြီးရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုလျက် လက်ရုံးကို တင်းတင်းလေး ပွေ့ဖက်ထားမိသည်။ ပါးပြင်ပေါ်ကိုစီးကျလာသည့် မျက်ရည်တွေက ဝမ်းသာလွန်းလို့လား။ ဘာကြောင့်လဲ ကကြီး မဝေခွဲနိုင်သေး။

"မငိုနဲ့တော့နော် ကကြီး။ နင့်အနားမှာ ငါရှိနေတယ်"

"ငါ. . . ငါ သူ့ကို သိပ်ကြောက်တယ်လက်ရုံး"

မျက်ရည်ကလေးရစ်ဝဲ အသံတွေတုန်ခါလျက် ကကြီးဆိုတော့

လက်ရုံး ကကြီးလက်ဖဝါးလေးကို ဆုပ်ကိုင်အားပေးရင်း . . .

"ဘာမှကြောက်စရာမလိုဘူး။ ငါ နင့်ကိုချစ်တယ်၊ ဘယ်လိုအန္တရာယ်တွေပဲရင်ဆိုင်ရပါစေ ငါရင်ဆိုင်မယ်၊ လာ. . . ကကြီး ငါတို့သွားရအောင်"

ကမ်းပေးသောလက်ရုံးလက်ကို ကကြီး အားကိုးတကြီးဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။ ခမ်းနားတိတ်ဆိတ်နေသော အခန်းကြီးကို နှစ်ယောက်သား ကျောခိုင်းပစ်လိုက်ကြသည်။

ခြံအပြင်မှာ လူသူရှင်းလင်းတိတ်ဆိတ်နေတာ ကံကောင်း၏။

ဆောင်းမင်းဆက် ဘယ်ရောက်နေလဲမသိပါ။ သူ့မျက်နှာကို မြင်ရုံနှင့် ကကြီးရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲတုန်၏။ လက်ရုံးလက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ဖဝါးမခွာ ပြေးလိုက်ခဲ့မိတော့၏။

ခြံဝန်းကြီးက ပိုပြီးလို့တောင် ကျယ်လွန်းနေသည်ထင်မိရဲ့။ လက်ရုံး ခြေလှမ်းတွေကိုမီအောင် ပြေးလိုက်ရတာ ကကြီး မောဟိုက်လာချင်လာသည်။

"ကကြီး. . . အားတင်းထားနော်"

လက်ရုံးအားပေးစကားက ရင်ထဲကိုစိမ့်ဝင်သည်။ ဒါပေမဲ့ ကကြီးခြေလှမ်းတွေက ခွေယိုင်လဲမတတ်ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။

"ကကြီး. . . ကကြီးသျှင်. . . မင်းလိုက်မသွားပါနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အိုး. . . သူ. . . သူလိုက်လာပြီ လက်ရုံး"

"ဘာမှမကြောက်နဲ့ ကကြိုး၊ ငါရင်ဆိုင်ရဲတယ်၊ နင့်ကို ငါ ဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး. . . လာ"

ရဲရင့်ပြတ်သားသောစကားနှင့် ကကြိုးကို ဆွဲခနဲ သူ ဆွဲချီသည်။ လက်ရုံးရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ ကကြိုး ကြောက်စိတ်နှင့် တုန်ရီနေ၏။ သူ့လက်က လွှတ်နိုင်ပါ့မလား။ အနောက်ဘက်က ဝဲ တင်လာသော သူကအသံကြီးကိုကြားတိုင်း ကကြိုး တဆတ်ဆတ် တုန်နေလေ၏။

"ဟော့ကောင်. . . မင်း ငါ့လက်ကမလွှတ်ပါဘူး ကကြိုးသျှင် ကိုထားခဲ့၊ ငါ့ရင်ခွင်ထဲက ခေါ်ထုတ်မသွားရဘူး"

"လက်ရုံး. . . လက်ရုံး. . . နင်. . . နင်"

ကကြိုးကိုပွေ့ချီရင်း ပြေးလွှားနေရသော လက်ရုံး မောဟိုက် နေတာသိ၏။ အသက်ရှူသံတွေက ပြင်းပြလွန်းသည်။ ချွေးစက်တွေ က ရွှဲနစ်လျက်။

"ဒိုင်း"

"အား"

"အိုး"

လက်ရုံးနှုတ်က ညီးညူသံနှင့်အတူ တအိအိ ဒူးညွှတ်ခွေကျ

သွားသော လက်ရုံးကို ကကြိုး မျက်ဝန်းကြောင်ကြောင်တွေနှင့် ငေး ကြည့်နေမိသည်။

"က. . . ကကြိုး. . . နင့်ကို. . . ငါ. . . ချစ်. . . ချစ်. . ."

လက်ရုံးခန္ဓာကိုယ်က သူမရင်ခွင်ထဲကို ပြိုကျလာ၏။ ပြာ သွဲ့လဲ့မျက်ဝန်းတွေနှင့် ငေးကြည့်ငြိမ်သက်နေသော လက်ရုံးကို ကကြိုး ချောက်ချားအံ့ဩစွာ ပွေ့ဖက်ထားမိ၏။

"ကကြိုးသျှင်"

ယမ်းငွေ့တွေဝေနေဆဲ သေနတ်ကိုကိုင်ကာရပ်နေသော ဆောင်းမင်းဆက်။ မျက်ဝန်းမှာ အကြင်နာတရားမရှိ။ အေးစက်သော အပြုံးက နှုတ်ခမ်းမှာ ခိုတွယ်နေ၏။

"နင်. . . နင်. . . လက်. . . လက်ရုံးကို. . ."

"ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲက မင်းကိုခေါ်ထုတ်ဖို့ကြိုးစားတဲ့သူမှန်ရင် ကိုယ့်ရန်သူပဲ ကကြိုးသျှင်"

တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဆိုလာသော သူ့စကားတွေကို ကကြိုး ကြားချင်။ အကြင်နာတရားကင်းမဲ့သော သူ့ကို နာကျည်းမုန်းတီး သည်။ ရင်ခွင်လွှာကြားက လက်ရုံးကိုပွေ့ဖက်ရင်း ကကြိုးမျက်ရည် တွေ တပေါက်ပေါက်လိမ့်ဆင်းလာသည်။

"မင်းကို. . . ငါသိပ်ချစ်တယ် ကကြိုးသျှင်၊ မင်းကို အဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိုးမခံနိုင်ဘူး"

"ဟင့်အင်း. . . ဟင်းအင်း. . . ရှင့်ကိုမုန်းတယ်. . . မုန်းတယ်၊ ကကြီး ရှင်းကိုမုန်းတယ်. . . သိပ်မုန်းတယ်"

ခေါင်းကိုခါယမ်း မနာတမ်းဟာစ်အော်နေပေမယ့် ကကြီးအသံတွေ နှုတ်ဖျားကထွက်မလာ။ ရင်ထဲမှာသာ ပွဲတင်လိုင်းခတ်လို့နေသည်။ နောက်ဆုံး မောဟိုက်ဆို့နစ်စွာဖြင့် . . .

ကကြီးလန့်နိုးတော့ ပါးအပ်ထားသောခေါင်းအုံးမှာ မျက်ရည်စတွေ ရွှဲနစ်လျက်။

"ဘုရား. . . ဘုရား. . . ငါ. . . အိပ်မက်ဆိုးကြီးမက်နေတာပါလား"

အထိတ်တလန့်ရေရွတ်ရင်း တဒိတ်ဒိတ်တုန်နေသော ရင်ကိုလက်နှင့်ဖိထားမိသည်။ လက်ရုံး တကယ်မသေဘူးပေါ့။ ထိုအတွက် ကကြီး ဝမ်းသာရပေမယ့် ရဲတိုက်တစ်ခုလို ခမ်းနားကျယ်ဝန်းသော အခန်းထဲမှာ ရှိနေခဲ့ဟူသောအသိက ဝမ်းနည်းနာကျင်စေပြန်သည်။

ကကြီးဘဝက သည်အခန်းကြီးပဲမှာ အနစ်မွန်းမခံနိုင်ဘူး ငါ့အသက် သေချင်သေပါစေ၊ နင့်ကိုချစ်ခဲ့တဲ့ချစ်ခြင်းအတွက် ငါ စောင့်ထိန်းမယ် လက်ရုံး။ နင်ဘာတွေဖြစ်နေပြီလဲ။

ရာဇကော ဘယ်လိုထင်နေပြီလဲ။ အားလုံးက ငါ့ကို ဘယ်လို

သတ်မှတ်လိုက်ကြပြီလဲတင်"

" လက်ရုံးရယ် ငါ့ကိုယုံပါ။ ငါ့အဖြစ်ကို နင်မြင်လှည့်ပါဦး။ အခုချိန်မှာ ငါတောင့်တနေတာ နင့်ရဲ့ရင်ခွင်ပါ။ အကြင်နာတရားတွေနဲ့ ပြည့်ဝငြိမ်းချမ်းတဲ့ နင့်ရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာတစ်ခုပါပဲ လက်ရုံး။

ငါ့ကို အထင်မလွဲလိုက်ပါနဲ့. . . မမုန်းလိုက်ပါနဲ့ လက်ရုံးရယ်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၉)

"အား. . . မှုးလိုက်တာ"

သူ အားယူ၍ ကျိုးထလိုက်တော့ အနားမှာ ဆက်တီစားပွဲလေးနှင့် အဆင်သင့်ပြင်ပေးထားသည့် ထမင်းပွဲက ဟင်းတွေစုံလှသည်။

ဟင်း. . . ရှင်ကျွေးတာ လုံးဝမစားဘူး။

ကကြိုး ခုတင်အောက်ဆင်းလိုက်တော့ ကီးကီးက ဝမ်းသာအားရ ခုန်ပေါက်နေ၏။

"ကီးကီး နင်လည်း ဘာမှ မစားရသေးဘူးလား"

ကကြိုး ကီးကီးကို သနားသွားသည်။

"သွား. . . သွား ထမင်းသွားစား။ ပြီးမှ ပြန်လာနော်"

(စိုးမိုးတဝေ)

သူလွှတ်ပေမယ့် ကီးကီးကမသွား။

နှစ်ယောက်သား အပြင်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

လှပသော မီးဆိုင်းကြီးများ၏ အလင်းရောင်ကြောင့် တိုက်ကြီးတစ်ခုလုံး နေ့ခင်းကြောင်တောင်လို မှောင်ရိပ်မရှိ လင်းလင်းရှင်းရှင်းရှိနေသည်။

အပေါ်ထပ်ဝရန်တာဧည့်ခန်းမှ ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ အောက်ထပ်ဧည့်ခန်းနဲ့ တိုက်ရှေ့တစ်ခြမ်းကို မြင်နေရ၏။

အားလုံး ခေတ်မီသားနားသော နောက်ဆုံးပေါ် ပရိဘောဂအပြည့်အစုံနှင့် ဖိတ်ဖိတ်လက်နေသည့် အပြင်အဆင်က အိမ်ရှင်ရဲ့ကြွယ်ဝမှုကို ပြသနေသည်။

အဆင်အပြင်က ကြီးကျယ်ပေမယ့် ချောက်ချားစရာ ဖြစ်နေတာမျိုးလည်း မရှိပါ။

ကီးကီးက သူ့ထဘီစကိုကိုက်၍ အောက်ဆင်းဖို့ခေါ်နေသည်။ ဆောင်းမင်းဆက်က ဘယ်ရောက်နေသည်မသိ။

သူရောက်စက တစ်ခေါက်ရောက်လာဖူးသည့် ဘာဘာဆိုသည့်လူကြီးလည်း ရှိမနေ။

"ကီးကီး ဘယ်သူမှလည်း မရှိပါလား"

-ကီးကီးက သူ့ကို အပြာတစ်ပိုင်း အဖြူတစ်ပိုင်း ဆေးသုတ်

(စိုးမိုးတဝေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားသည့် အခန်းတံခါးကို ဖွင့်နိုင်းနေ၏။

ဖွင့်လိုက်တော့ ထမင်းစားခန်းဖြစ်နေသည်။

သူ့အပေါ်မှာ ထမင်းမစားချင်လျှင် ဒီမှာလာစားဖို့ ကီးကီး ခေါ်လာတာမှန်း သဘောပေါက်သွား၏။

"သမီး ဘာလိုချင်သလဲ"

နောက်ကအသံကြောင့် ရုတ်တရက် ကကြိုးလန့်သွားသည်။

အသားဖြူဖြူ၊ မေးရိုးကားကားနှင့် ထူပျစ်သော မျက်ခုံးမွေး ကျယ်၍ထူပြည့်သော ပါးစပ်ရှိသည့် ဦးမင်းထွတ်တင်ဆိုသော လူကြီး မျက်နှာက အနေတည်ပေမယ့် ဖြောင့်မတ်သူမှန်း သိသာလှသည့် လေးစားဖွယ် ဥပဓိရုပ်လည်းရှိနေသည်။

"ဘဘ ကကြိုး ဗိုက်ဆာလို့"

ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တဲ့ ကလေး။

ကကြိုးမျက်နှာလေးကို နူးညံ့စွာပြုံးကြည့်ရင်း ဦးမင်းထွတ်တင် မီးဖိုထဲဝင်လာသည်။

"ခုနက သမီးစားဖို့ လူလေး အပေါ်တင်ပေးထားတယ်လေ အဲဒါတွေ မကြိုက်ဘူးလား"

ကကြိုးနှုတ်ခမ်းလေး မသိမသာစူ၍ ခေါင်းခါသည်။

"သူကျွေးတာ ကကြိုးမစားချင်ပါဘူး"

(ဗိုးမိုးတာပေ)

ဦးမင်းထွတ်တင်ကို သူ့ရဲ့ဘကြီးတစ်ယောက်လို ဆိုးနွဲ့ချင်ပုံ။

"ဒီမှာ ဘာမှမရှိဘူး သမီးရဲ့၊ မနက်ကမှ ဝယ်ထည့်ထားတဲ့ အစိမ်းတွေပဲ ရှိတယ်"

ပြော၍ ဦးမင်းထွတ်တင်က ရေခဲသေတ္တာကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ မီးဖိုခန်းတံခါးဝမှာ ရပ်၍ ဆောင်းမင်းဆက်ကတော့ နှစ်ခြိုက် စွာ ပြုံးနေမိသည်။

"ကကြိုး ဗိုက်ဆာလို့" ဆိုတဲ့ ပြောသံလေးက ဆွဲကိုင် ဆွယ်ယမ်းပစ်ချင်စဖွယ်။

ဘာဖြစ်လို့ မင်း ဒီလောက်ဖြူစင်နေတာလဲ ကလေးရယ်။ သူ တစ်ခါမှမခံစားဘူးသော တသိမ့်သိမ့် တရှိန်းရှိန်း နွေးထွေးခြင်း များက တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဖြစ်ပေါ်လျက် ကြည်နူးမြတ်နိုးမှုတို့ ဖြစ်တည် လာသည်။

သူကိုယ်တိုင်ကျွေးတာကို မစားချင်ပေမယ့် ဘဘကိုတော့ အရင်းတနှီး ဆက်ဆံတာမို့ ကျေနပ်နေမိပြန်သည်။

"ကဲ. . .ဒီမှာ ကြက်သား၊ ငါး၊ အာလူးအစုံရှိတယ်၊ သမီး ဘာစားမလဲ၊ ဘဘ ချက်ပေးရမှာလား၊ သမီးချက်တတ်လား"

ချက်တတ်လား မေးတာက ချက်မပေးချင်လို့ မဟုတ်ပါ။ ဒီအိမ်ကပစ္စည်းတွေကို ကကြိုးနဲ့ ရင်းနှီးစေချင်လို့။

(ဗိုးမိုးတာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကကြိုး ရှက်ဝဲဝဲလေး မဲ့သွားမိသည်။

"ဟို...ကကြိုး မချက်တတ်ဘူး"

"ဟုတ်လား၊ ဒါဆို သမီးကထိုင်ကြည့်နေ၊ ဘဘချက်[...] မယ်၊ အချိန်လည်းမရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဟင်းမချက်တော့ဘူး။ သ[...] လည်း မြန်မြန်စားရအောင် ဘဘက ထမင်းရယ်၊ ကြက်သားရ[...] ထောပတ်ရယ်၊ ကြက်ဥရယ် မွှေးမွှေးအိအိလေး ကြော်ပေးမယ်"

ကကြိုးမျက်နှာလေး ဝင်းလက်သွားတာကို ကြည့်၍ ဦးမ[...] ထွတ်တင် ကျေနပ်သွားသည်။

"ဘဘ...ကီးကီး ဘာမှ မစားရသေးဘူး"

"စောစောက သမီးအိပ်နေတုန်း ဒိုကောင် နိုးဆင်းလာတ[...] ကွ၊ စားသောက်ပြီးမှ ပြန်တက်သွားတာ၊ ပြီးတော့ ကီးကီးက ထမင်[...] ဟင်းနဲ့ စားတာမဟုတ်ဘူး၊ နို့ထမင်းနဲ့ ကြက်ဥနဲ့ ခေါက်ကျွေးရတာ"

"ဟင်...ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ ဟင်းနဲ့ လုံးဝမစားဘူး။ အသားစိမ်း ငါးစိမ်း[...] အနံ့ခံနိုင်းလို့တောင် မရဘူး"

"ဟင်...ကီးကီးက ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ"

ကီးကီးလေးကိုပိုက်ထားရင်း သူ့ရှေ့မှာပဲ ဦးမင်းထွတ်တ[...] လုပ်ကိုင်သွားပုံက သေသပ်မြန်ဆန်လှသည်။

(ဖိုးမိုးစာပေ)

ကြက်သားကြော်နံ့က ထောပတ်နံ့တသင်းသင်းနဲ့ ကကြိုး [...]တ်ထဲက တကြွတ်ကြွတ်မြည်လာပြန်သည်။

ထောပတ်ကြက်ဥနှင့် ထမင်းကြော်ပန်းကန်က ကြက်သား [...]ကြီး ရဲရဲကြွပ်ကြွပ်တင်လျက် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ကကြိုး [...]ရှေ့ရောက်လာသည်။

"ဟောဒီမှာ ကြက်သားကြော်တွေအများကြီးပဲ၊ သမီး ကြိုက် [...]လောက်စားပေတော့၊ ဘဘ ခြံထဲလျှောက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ် [...]တ်လား"

ကကြိုး ဟန်မဆောင်နိုင်။

တစ်နေကုန် ဘာမှ စားမထားသည့်ဝမ်းက ထည့်ထားသည့် [...]မင်းတစ်ပန်းကန် ပြောက်ခနဲကုန်သွားမှ တစ်ခါမှ ဒီလောက်ကုန်အောင် [...]မင်းမစားဘူးခဲ့တာကို သတိရမိသည်။

အရသာရှိလိုက်သည့် ထမင်းကြော်။

အစားများသွား၍ ဗိုက်ထဲမှာ တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်သွား[...]သည်။

"ဟင်"

"မြမျိုးမြင့်မာန်"

အစက လှပသော ပန်းကန်လေးတစ်ချပ်လို့ပဲထင်ခဲ့တာ။

(ဖိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းရွက်ပုံသဏ္ဍာန် ကြွေပန်းကန်အပေါ်မှာ လက်သန်း ခန့် ရွှေနားရစ်နှင့် အလယ်မှာ ရှမ်းစော်ဘွားရုံတွဲပုံတစ်ပုံကို ဒူးသ ခန့်ထိပေါ်အောင် ရိုက်နှိပ်ထားသည်။

အောက်နားမှာ "မြမျိုးမြင့်မာန်" ဆိုသည့်စာတမ်းကို လှပစွာ ရေးထား၏။ ဒါ ဘာအဓိပ္ပါယ်ပါလိမ့်။

ကြက်သားကြော် ထည့်ထားသည့်ပန်းကန်ကို ယူကြည့်တော့ လည်း ပန်းကန်ဒီဖိုင်းပုံကွာသည်မှလွဲ၍ ဒီပုံနဲ့ ဒီစာတမ်းကိုပဲ တွေ့ သည်။

ကကြီး နေရာမှထ၍ ပန်းကန်အားလုံးကို လိုက်ကြည့်သည် ဒီဇိုင်းကွဲ၍ ဒီအတိုင်းအတူတူပဲ ဖြစ်နေသည်။

"မြမျိုးမြင့်မာန်" ဆိုတာ ဘာလဲ"

သူတို့က စော်ဘွားမျိုးတွေများလား။

ချောမွေ့ခံ့ညားကာ ဩဇာဂုဏ်တွေ ပြည့်နက်နေသည့် ဆောင်းမင်းဆက်နဲ့ ဘဘ မင်းထွတ်တင်တို့ မျက်နှာတွေကို ပြန် တွေးကြည့်နေမိ၏။

ဖြစ်နိုင်စရာတွေ အများကြီးရှိနေသည်။

"စားကောင်းလား သမီး"

"ဟုတ်"

ကကြီး တမေ့တမောတွေးနေရာမှ ပန်းကန်ဆေးဖို့ သတိရ ာ ထလိုက်သည်။

"ထားလိုက် သမီး၊ မနက်ကျမှ ဆေးတာပေါ့"

"ဟင့်အင်း၊ အလုပ်သမားမှမရှိတာ၊ ဘဘ ဆေးရင် သမီး ကြီးမှာပေါ့"

ကကြီး ဘေစင်မှာ သေသေချာချာ သွားဆေးလိုက်သည်။

"ဟယ်...ကီးကီး မရှိတော့ဘူး ဘဘ"

"လူလေးကိုမြင်လို့ ထွက်လိုက်သွားပြီလေ"

"ဟင်...သူ ...သူ...ဒီရောက်လာသလား"

"သမီး မီးဖိုခန်းထဲဝင်လာကတည်းက သူ အပြင်မှာရှိနေ ယ်"

ဘုရားရေ...ဆာလောင်စိတ်နဲ့ ထမင်းကြော်တွေ ငုံ့စား နေတာမို့ ကကြီး ဘာမှသတိမထားမိလိုက်ပါလား။

✿ ✿ ✿

သူ အားလုံးကို မြင်နေသိနေပါသည်။ ကီးကီးနှင့်ကကြီး ခန်းထဲကထွက်လာတာကိုလည်း သိသည်။ ပါးနပ်လိမ္မာသော ကီးကီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က ထမင်းစားခန်းထဲအထိ ကကြိုးကို ဖျားယောင်းခေါ်သွားတာလည်း မြင်နေခဲ့သည်။

သူကိုယ်တိုင် ကကြိုးစားချင်စိတ်ပေါ်လာအောင် အ အချာပြင်ဆင် အသင့်စီစဉ်ထားပေမယ့် ကကြိုးက တစ်တို့လေးတော မနိုက်ခဲ့။

သူ့ရင်ထဲမှာမကောင်းရသလို ကကြိုး တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ လည်း စိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

"ဘာ. . . ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သူ ထမင်းမစားဘူး။ ကြာ ဒုက္ခရောက်သွားမှာ"

"လူလေးရင်ထဲမှာစိုးရိမ်နေတာ ဘဘသိတာပေါ့၊ တကယ် ဆို သူတင်မဟုတ်လည်း။ လူလေးလည်း ထမင်းဝိုင်းမှာ တစ်လုပ်နှ လုပ်ပဲစားပြီး ထသွားတတ်တာ ဘဘအသိဆုံးပဲကွယ်"

ဘဘကတော့ သူ့ကို အရိပ်လိုသထားကြည့်နေသူပီပီ အ လုံးသိနေခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကတော့ သူ့ကိုယ်သူ သတိထားမိ ထက် ကကြိုးကိုပဲ အရိပ်တကြည့် ရှိနေခဲ့မိတာလေ။

သူ့မျက်နှာမြင်လျှင် ကကြိုး ထိတ်လန့်နေမှာစိုးသည်။ သူ ရှိနေတာသိလင် မစားအသောက်မှာပူပန်သည်။ ဒါကြောင့် ကကြိုး အနားကို သူသွားချင်ပေမယ့် ကြိုးစားရှောင်သည်။ သူ့မျက်နှာကို

မြင်စေရဲ။

သူ့အရိပ်အငွေ့ကိုတောင် မတွေ့စေရအောင် ဂရုစိုက်ခဲ့သည်။

"လူလေးလုပ်နေပုံက ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်ရှာသလိုဖြစ်နေတယ်"

"ကျွန်တော့်ဒုက္ခ ကျွန်တော်ရှာနေတာမဟုတ်ဘူး ဘဘ၊ ကျွန်တော့်ရင်ထဲက ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ရှာတွေ့သွားခဲ့တာပါ၊ ကျွန်တော် ကကြိုးသျှင်ကိုချစ်တယ်၊ ကျွန်တော့်အသက်ထက်တောင် မြတ်နိုး တယ်၊ အဲဒါ ဖန်တီးယူခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ရင်ထဲက အလိုလိုဖြစ်လာ တာ၊ အလိုလိုပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ခံစားမှုပါ"

"အင်း. . . အချစ်ဆိုတာ ဆန်းကြယ်ပါတယ်လေ၊ လူလေး အားကို ဘဘ အကြွင်းမဲ့ယုံတယ်၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ လူလေးရင်ထဲ က အချစ်ကို ကကြိုးသျှင်လေး မြင်အောင် ဘဘ ပြလိုက်ချင်တယ်"

"ကျွန်တော့်အကြောင်း ဘဘ ဘာမှမပြောပါနဲ့၊ သူ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်ခံနိုင်တယ်၊ ကျွန်တော် လိုချင်တာက ကကြိုးနှလုံးသားက အလိုလိုပေါက်ဖွားလာမယ့် အချစ် တွေကိုပါ"

သူတောင့်တသောအရာက ကကြိုးနှလုံးသားမှာ ရှိနေမည် သာ။ ထိုအတွက် ရင်မှာ သံသယမရှိပါ။ တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ကကြိုး ရင်ထဲက ပေါ်လာနိုင်သည်ဟု ယုံသည်။ နောက်ဆုံး သူ့ရင်ဘတ်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က နှလုံးသားကို ကကြိုး မြင်တွေ့နိုင်သည်။

ကကြိုး သူ့ကို ဘယ်လောက်မှန်းမှန်း သူခံယူနိုင်သည်။ သူ့အနီးမှာ ကကြိုးရှိနေတာလေးနှင့်ပဲ ကျေနပ်ကြည်နူးနိုင်၏။

အတိတ်က သူဖြတ်သန်းခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တွေကြောင့် ကကြိုး သူ့ကို ဘယ်လိုသတ်မှတ်မည်လဲ။ သူ ဂရုမစိုက်ပါ။ ရင်ထဲမှာ ကကြိုးသျှင်ဆိုသော ပန်းပွင့်လေးတစ်ပွင့် လှပစွာပွင့်နေရင်ပဲ သူကျေနပ်သည်။

ချွေးခူးဖို့မဆိုနှင့်။ ရန့်လေးကို မနမ်းရှိုက်ရရင်လည်း ဖြစ်သည်။ အလိုဆန္ဒရမက်မပါသောချစ်ခြင်းနဲ့ မင်းကို ငါ မြတ်နိုးတာပါ ကကြိုးရယ်။

ငါ့ရင်ခွင်ထဲကတော့ ထွက်သွားဖို့ မတွေးလိုက်ပါနဲ့။ ဘယ်တော့မှလည်း ထွက်ခွာခွင့်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါ့နှလုံးသားရဲ့ အနက်ရှိုင်းဆုံးနေရာမှာ မင်းရဲ့ပုံရိပ်က ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲတည်ရှိနေမှာမို့ပဲ။

ငါ့နှလုံးသွေးရပ်သေလွန်တဲ့အထိ မင်းရှိနေမှာသေချာတယ် ကကြိုး။ ငါ့မျက်နှာမြင်လိုက်ရင် ဘီလူးသဘက်တစ်ကောင်ကို ရင်ဆိုင်ရသလို ကြောက်လန့်နေတဲ့ မင်းနှုတ်ခမ်းတွေ။

ခါးခါးသီးသီးအမုန်းတွေနဲ့ တောက်ပနေတဲ့မင်းမျက်ဝန်းတွေ

လောကကြီးမှာ ငါအကြောက်ဆုံးအရာတွေက အဲဒါတွေပဲ ကကြိုး။

ဒီနေ့တော့ ငါ သိပ်ကြည်နူးနေတယ်။ ကီးကီးနဲ့ ပျော်ရွှင်နေတဲ့ မင်းအသွင်လေးကြောင့်ပါ။ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ကီးကီးကလည်း င်းရဲ့နှလုံးသားကို ပျော့ပြောင်းစေနိုင်ခဲ့တယ်။

သိပ်ကျေးဇူးတင်တယ် ကီးကီး။ မင်းရဲ့သခင်မလေးရဲ့ အမုန်းတွေ ပြေပျောက်တဲ့အထိ ငါကြိုးစားမယ်။ ငါ့အပြုအမူတွေက ဘီလူးတစ်ကောင်လို ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းနေခဲ့ရင်တောင် ငါရင်ထဲကနှလုံးသားက ကကြိုးအတွက် နူးညံ့နေတာအမှန်ပါ။ ဒါကို ကကြိုး သိစေချင်လိုက်တာ ကီးကီးရယ်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၀)

"ဒီတို့လည်း လက်လှမ်းမီသရွေ့ စုံစမ်းတာပဲဟာ၊ ဘယ်မှာမှ ကို သတင်းအစအနမရဘူး။ ဘွားသစ်တို့ကလည်း တော်တော် တယူ သန်ပါတယ်၊ စခန်းမှာ လူပျောက်တိုင်လိုက်ရင် ချက်ချင်းပြန်တွေ့မှာ"

ထက်ရုံး မျက်နှာတပြင်လုံးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ပွတ်နေလိုက် မိသည်။

"နင်တို့ မသိပါဘူးကေသီရာ၊ သူတို့က ကကြိုးကို ပျောက် သွားတယ်မထင်ဘူး"

"ဘယ်လိုထင်လို့လဲ"

"ချစ်သူနောက် လိုက်သွားတယ်ထင်တာ"

"ဟဲ့ .. ဒါထင်စရာလား"

(စိုးမိုးစာပေ)

"အားလုံး ဒီလိုပဲယူဆကြတယ်၊ ဘိုးဘိုးချော်တာဆိုရင် ကကြိုးကို အရမ်းဒေါသထွက်နေတာ ရောဂါရပြီး အိပ်ရာထဲတောင် လဲနေတယ်"

"ဖြစ်ရလေဟယ်၊ ကကြိုးက ဒီလိုလုပ်ပါ့မလား။ ငါတို့ သူ့ငယ်ချင်းတွေတောင် သိတယ်"

တကယ်ဆို ဒီသံသယကို မာမီကစခဲ့တာ။

မာမီစခဲ့လို့ ဘိုးဘိုးကျော် အရှက်ကြီးရှက်၍ အိပ်ရာထဲ လဲခဲ့ရတာကို သိထားသည်မို့ လက်ရုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။

သူကတော့ ကကြိုးကို ယုံကြည်သည်။

ကကြိုးဟာ သူ့ထက်ပို၍ ချစ်ရမယ့်သူ တွေ့ထားခဲ့ရင်တောင် ခုလို တိတ်တဆိတ် သိက္ခာမဲ့စွာ မျက်နှာလွှဲခဲ့ပြီး လိုက်သွားမယ့်မိန်း ကလေးမဟုတ်၊ ဒါဆို ဘာလဲ. . .။

အဲဒါကို ဘယ်လိုမှ ဖော်ထုတ်မရနိုင်လို့ ရှုပ်ထွေးမှုများ လာသည်။ ကိုယ့်မှာ မိန်းမယူပြီး မပေါင်းလိုက်ရသော တစ်ခုလပ်ဖြစ်ခဲ့ ရတဲ့တာဝ။

ပြီးဆုံးသွားခဲ့သော သူတို့ရဲ့ မင်္ဂလာပွဲအကြောင်းကို ဘယ်သူမှ မသိကြတာမို့ ဒီကိစ္စကို သူတို့ တိတ်တဆိတ် ဖုံး ထားခဲ့ကြသည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါးရက်မျှကြာတော့ မာမီက. . .

"ကဲ. . . မာမီပြောတာ တွေ့ပြီမဟုတ်လား။ ပြန်ပေးဆွဲခံ တာဆို၊ ဘယ်ပြန်ပေးက ငွေမတောင်းဘဲ သက်သက်ကြီး ထင်ထွေ ထားမှာလဲ၊ တကယ်ဆို ဒီမင်္ဂလာပွဲကို မကြည်ဖြူရင်တောင် ကကြီ ဒီလို မလုပ်သွားသင့်ဘူး"တဲ့။

မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိပေမယ့် ပြန်လှန်တိုက်ဖျက်ဖို့ သူ့မှ ချေပစရာ ဘာသက်သေအကြောင်းပြချက်မှ မရှိ။ ဒီနေ့ထိ ကကြီးဆီ ဆက်သွယ်ချက် တစ်စုံတစ်ရာကို သူ မျှော်နေဆဲ။

ကကြီး ဘယ်ဘဝရောက်ရောက် ဘာတွေဖြစ်ဖြစ် မာမီ ဘာပြောပြော. . .

ကကြီး သူ့ကိုချစ်နေသည်ဆိုလျှင် သူ့ဘက်က ကြိုဆိုစောင့် ပင်။ ကကြီးပျောက်သွားတာ ခုနှစ်ရက်တိတိရှိခဲ့ပြီ။

"လက်ရုံးရေ"

ရာဇာက သူတို့ထိုင်နေသည့်နားလာ၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

"မင်းစိတ်တွေ တအားလေနေတယ် လက်ရုံး၊ ငါနဲ့ လိုက်ကူးပါလား"

"မကူးချင်ပါဘူး"

"ဒါဆို ညနေ သေနတ်ပစ်ကွင်းလိုက်ခဲ့"

"မလိုက်ချင်ပါဘူးကွာ"

"ပြာလဲ့ရှိမှာလိုက်တယ်၊ သူ ခရီးရောက်မဆိုက် မင်္ဂလာ သတင်းကြားလိုက်ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်တဲ့၊ တကယ်တော့ ရင်ဆို့တာ နေမှာပေါ့ကွာ၊ မလာနိုင်လိုက်တာ စိတ်မကောင်းပါဘူးတဲ့၊ လက်ဖွဲ့ တော့ ပေးပါရစေတဲ့၊ ညကျရင် မင်းကို သူဖုန်းနဲ့ ချိန်းလိုက်မယ်"

"သူလည်း ရောဂါတစ်မျိုးပဲနော်"

ကိုယ့်သူငယ်ချင်းရဲ့ ယောက်ျားဖြစ်နေပြီမို့ ကေသီက သဝန် တိုချင်နေသည်။

လောလောဆယ် ဒီမှာဖြစ်နေတာတွေ သူကမသိလို့ ချိန်း ပေမယ့် အနားမှာ မိန်းမမရှိဘဲ စိတ်လေနေသည့်လက်ရုံးက မဖောက် ပြန်ဘူးလို့ ပြောနိုင်မလား။

"လက်ရုံး မင်းမသွားနဲ့နော်"

လက်ရုံးကို အကဲခတ်၍ ရာဇာကလည်း တားသည်။

"မိန်းမဆိုတာ စပ်စုတတ်တော့ တော်ကြာ တောင်မေး မြောက်မေးနဲ့ မင်းတို့အကြောင်းတွေ သိပြီး ပွဲလန့်တုန်း ဖျာခင်းမယ့် သူနဲ့ တွေ့နေမယ်၊ မျက်နှာမများနဲ့"

ရာဇာက ပေါ်တင်ပြောၿပီ။

"မင်းတို့ကလည်း တစ်မျိုးကွာ၊ ငါ့ကို နားဘူးကျနေတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘူးဘူးမဘူးဘူးပေါ့ကွ၊ မိန်းမက အံရမ်းပဲပေးလာ
ယောကျ်ားက ဘယ်လိုရှောင်နိုင်မှာလဲ"

လက်ရုံး ရာဇကို ခပ်ဖွေဖွေကြည့်၍ တစ်ဘက်လှည့်သွား
သည်။ ကကြိုးရယ်. . . တကယ်ဆို တို့နှစ်ယောက် ဒီချိန်မှာ အ
ကုန်ပျော်ရမယ့်အချိန်တွေ။

ရက်စက်စွာခွဲထုတ်လိုက်သည့် ကံကြမ္မာကို သူမကျေနပ်

သူ့မှာ လွမ်းရ။ တမ်းတရတာတောင် ဘယ်လို အ
တမ်းတရမှန်း မသိသည့်ဘဝ။

ဘယ်ကိုမှန်း၍လွမ်းရမှန်း မသိသည့်အဖြစ်။

ကိုယ်လွမ်းနေတဲ့သူကရော ကိုယ့်ကို လွမ်းနေတာမှ ဟု
ပါ့မလား။

စိုးထိတ်ခြင်းနှင့်အတူ လက်ရုံး သက်မချမိပြန်သည်။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၄၁)

"ဘဘ ဘယ်သွားမလို့လဲဟင်"

"ခြံထဲပတ်မလို့လေ၊ သမီးပျင်းရင်လိုက်ခဲ့ပါလား"

"လိုက်မယ်"

ကကြိုးရယ်၊ ဦးမင်းထွတ်တင်ရယ်၊ ကီးကီးရယ် ခြံထဲမှာ
ဒန်းပင်တွေထက် နှစ်ရှည်ပင်ကြီးတွေပဲ အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်း အကွေ့ကျကျ
ရှိနေသည်။

"ဘဘ ဒီခရေပင်ကြီးတွေက ခရေပွင့်တွေ မပွင့်ဘူးလား
ဟင်"

"ပွင့်တာပေါ့ သမီးရဲ့"

"အဲဒါတွေ ဒီတိုင်းပဲ ပြန့်ကျဲနေတာပေါ့နော်"

www.burmeseclassic.com

"အင်းပေါ့၊ ဒီမှာ မိန်းကလေးမှမရှိတာ၊ ပြီးတော့အိမ်မြ
ပေါ်မှာ လူသိပ်မနေဘူးလေ၊ ခြံစောင့်ဆိုတာလည်း မြမာန်၊ အဲ...
လူစိမ်းတစ်ယောက်မှမရှိတော့ ထားသလိုနေတယ်၊ ပိုင်ရှင်ရဲ့အမိန့်
တစ်လုံးမှမလွန်ဆန်ဘူး၊ ဒီခြံထဲကို စိမ်းတာဆို တိရိစ္ဆာန်တောင် ဝင်
လို့မရတာ၊ ဒီပန်းတွေ အပြင်ကလူတွေ လာခူးမှာမျိုးလည်း မရှိ
ဘူးပေါ့"

"ဟယ်...ပုန်းညက်ပန်းတွေလည်း ဖွေးနေတာပဲ၊
လိုက်တာ ဘာဘာရယ်"

ဦးမင်းထွတ်တင်စကားတွေ ထစ်ငေါ့သွားတာကို က
သတိမထားမိသလို နေလိုက်ကာ ပုန်းညက်ပင်တန်းဘက်ကို
ညွှန်းလေး ထိုးပြောလိုက်သည်။

မြမျိုးမြင့်မာန်ဟာ ဘာအမှတ်အသားမို့ သူတို့ ဖုံးကွယ်ချင်
တာလဲ။

"ဟော...ဒီနားကျတော့ မြတ်လေးပန်းနဲ့ မွှေး
သနပ်ခါးပန်းနဲ့လည်း ရတယ်"

"ဒီနားမှာ အားလုံးရှိတယ်လေ၊ လာ ဟိုဘက်ခြမ်းမှာ
ခြားသစ်ခွတိုင်တွေ ရှိတယ်"

ပန်းခြံတော်တော်များများမှာ တွေ့ရတတ်သည့် နှင်းဆီ၊ ခေါ်

ဆိုတာမျိုးတွေ သိပ်မရှိဘဲ သက်ကြီးပင် တော်တော်များများနှင့်
အေးချမ်းလှသော ခြံကြီးကို ကကြိုး သဘောကျမိသည်။

"ဟော့...ကလေး ရှေ့မတိုးနဲ့"

"အမလေး"

"တစ်ကိုယ်လုံး ကျင်ခဲသွားသည့်နှယ် တစ်စုံတစ်ရာနှင့်
ဆောင့်မိသွားသလို ကကြိုး လန့်ထွက်သွားသည်။

"အို...ကလေး...ကလေး"

ကြောင်တက်တက်ဖြစ်နေသော ကကြိုးလက်ကလေးကို ဦး
မင်းထွတ်တင် အသာအယာ ဆွဲကိုင်လှုပ်ရမ်းလိုက်ရ၏။

"ဘာဘာ မှားတာပါကွယ်၊ အဲဒီနား ခေါ်မသွားသင့်ဘူး။ လာ
သမီးလာ၊ ဘယ်နှယ့်နေသေးလဲ"

"ဘ...ဘာဘာ ကကြိုး ခာတ်လိုက်တာလားဟင်"

"ဟုတ်တယ်သမီး၊ ခြံနဲ့အဲလောက်နီးနီးကို ကပ်လို့မရဘူး။
သမီး ကံကြီးလို့ပေါ့ကွယ်၊ ဒီကျွန်းရွက်ကြီးတွေ ထူနေလို့၊ နောက်ကို
ဒီထဲ တစ်ယောက်တည်းမဆင်းနဲ့၊ ဘာဘာနဲ့လာလည်း ခုလို မပြော
ဆို ခွဲထွက်မသွားနဲ့"

ကကြိုး တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေသည့်ရင်က ခုထိ မြန်ဆန်နေဆဲ။

"ဘာဘာ စောစောက ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ခေါ်သံကြားလိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်"

ခေါင်းမင်းဆက် အပြင်က ပြန်လာသည့်ပုံစံနှင့် ခြေလှမ်း…
တို့က အသံနှင့်အတူ ချက်ချင်း အနားရောက်လာသည်။

မျက်နှာမှာ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းတွေ ပြည့်သိပ်လျက်ရှိ၏။

"အေး . . . ကကြီးလေ . . ဟိုနား . . ."

ဦးမင်းထွတ်တင် တွန့်ဆုပ်စွာ စကားမဆက်နိုင်ရှိခဲ့။

"ဘဘ သူ့ကို ဒီနား ဘာဖြစ်လို့ခေါ်တာလဲ"

"သူ ဒီဘက်ထွက်လာတာ ဘဘမသိလိုက်ဘူး။ အော်…
မှ ကမန်းကတန်းပြေးလာတော့ သူလဲသွားတယ်၊ ဘဘအပြ…
ဘဘ သတိလစ်သွားတယ်"

"ဒါ သေသွားနိုင်တယ် ဘဘ၊ ဘဘ နောက်တစ်ခါ …
သတိထပ်လစ်မိရင် ဒီဆုံးရှုံးမှုကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုပြန်ရင်းမ…"

ဦးမင်းထွတ်တင် ခေါင်းငုံ့၍ သက်ပြင်းချသည်။

ကကြီး ကြားထဲက ဒေါသဖြစ်လာ၏။

"ဒီမှာ ရှင်လူကြီးကိုမဆူပါနဲ့၊ ဘာဖြစ်လဲ သေသွား…
ရှင့်လက်က တစ်မျိုးလွတ်သွားတာပေါ့"

သူ ကကြီးကိုတစ်ချက်ကြည့်ကာ မျက်မှန်ကိုချွတ်သ…
ယောကျ်ားဖြစ်ပြီး ထူထဲမဲနက်နေသည့် မျက်တောင်တို့ကြော…

(စိုးမိုးစာပေ)

…ခေါင်းမင်းဆက် မျက်လုံးတွေက တဖိတ်ဖိတ်လက်သလို ဘောင်
…တ်၍ အရောင်တင်ပေးထားသကဲ့သို့ ရှိနေသည်။

ရှုးတောက်ညို့ငင်သော ဒီမျက်ဝန်းတွေကို ဘာကြောင့် မျက်မှန်
…မြဲတပ်၍ ကာကွယ်ထားပါလိမ့်။

"မင်း . . . ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ"

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဖြစ်လည်း ရှင့်အပူမပါဘူး"

ကကြီး အတင်းပဲ ရန်လုပ်နေသည်။

သူ ဒေါသဖြစ်ပါစေ၊ ကိုယ့်မှာလည်း ဒေါသတွေနှင့်၊ ဒါမှ
…ဖြစ်ရမှာ၊ ခုတော့ ကကြီးပြောသမျှ သူက တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိ။

"ဘဘ နောက်ကို ဒီလောက်နက်တဲ့ထိ ခေါ်တာမျိုး မလုပ်
…နဲ့ ကျွန်တော်ပြောတာရိုင်းသွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါ"

"ဘဘ မှားတာပါကွယ်၊ မတောင်းပန်ပါနဲ့၊ ဒီကလေးတစ်ခုခု
…ဖြစ်သွားတာပဲ ဘဘက ဝမ်းသာနေတာ"

ကကြီး ခြေလှမ်းဖို့ ကိုယ့်ကိုအလှည့်တွင် ဘယ်ခြေတစ်
…ချောင်းလုံး လေးလန်ထုံကျင်၍ အမှတ်တမဲ့မို့ ငိုက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

"မင်း . . . မင်း ဘာဖြစ်သွားတာလဲ"

ခေါင်းမင်းဆက် ကိုင်ထားသည့်မျက်မှန် လွတ်ကျသွား
…သည်။ ချောက်ချားတုန်လှုပ်စွာ ရှေ့တိုးလာပုံက သတိလက်လွတ်၊

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်းထွတ်တင် မျက်လုံးပြူးသွား၏။

"ကကြီးသျှင်"

ကကြီး သူ့ကို ရန်မလုပ်တော့။

အနိုင်နိုင်တင်း၍ ပြန်ရပ်ထားရသော အောက်တစ်ပိုင်းလုံးက တဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။

"ကကြီး ခြေထောက် ဘာဖြစ်သွားလဲမသိဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက် မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲ၍ မျက်လုံးတို့က ကကြီးခြေထောက်ကလေးတွေကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

"နည်းနည်း ထပ်လှမ်းကြည့်ပါဦး"

"ဟင့်အင်း"

"မဟုတ်ဘူး။ ဒါမှ မင်းကိုယ်မင်းသိမှာ၊ ဘယ်ဘက်ကထဲ လှမ်းလိုက်စမ်းပါ"

ကကြီး ချွေးတွေပြန်လျက် ထပ်၍ကြွမြောက်ကြည့်တော့ မဟာန်နိုင်တော့။

"အား..."

အနားမှရှိနေသည့် သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပြိုကျလာသည်။

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြီးကိုယ်လုံးလေးကို ထိန်းကိုင်ထား ရင်း ဦးမင်းထွတ်တင်ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်လိုက်သည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

သွားပြီဆိုသောအသိနှင့် ကကြီးအတွက် စိုးရိမ်စိတ်က သ်ထိပ်ထိတက်လာသည်။

သူ ကကြီးကိုယ်လုံးလေးကို ဆတ်ခနဲပွေ့ယူလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ခြေလှမ်းတို့က တိုက်ကြီးပေါ်သို့။

✿ ✿ ✿

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၂)

"လူလေး ခရီးထွက်မလို့လား"

"သူလည်း သက်သာနေပြီပဲ၊ ကျွန်တော် ခရီးမထွက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဟိုမှာ ကျွန်တော်ပျောက်နေလို့ လုံးဝမဖြစ်ဘူး။ သူတို့ ကကြိုးကို မျက်ခြေပြတ်နေတုန်း ကျွန်တော့်ကို သံသယဝင်သွားရင် တောက်လျှောက်လိုက်လာကြမှာပါ၊ ကကြိုးနဲ့ကျွန်တော် ခေါ်ပြောထား လက်ရုံးဆိုတဲ့ကောင် တစ်ခါမြင်သွားဖူးတယ်၊ ဒါကြောင့် ခုချိန်မှာ အနေအထိုင် မှားလို့မဖြစ်ဘူး"

"ကလေး အားငယ်မှာစိုးလို့ပါ"

ဆောင်းမင်းဆက်မျက်ဝန်းမှာ ဆွေးရိပ်သမ်းသွားသည်။

"သူ အားမငယ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ရှိနေလည်း သူ့အကာပ်ခံတာမှ မဟုတ်တဲ့"

"ဒါပေမဲ့ မသိစိတ်မှာတော့အားကိုးနေမှာပါ လူကလေးရယ်"

"ဘဘ သူ့ကို ဂရုစိုက်လိုက်ပါ၊ မိန်းမအလုပ်သမားခေါ်ဖို့ ကိစ္စကိုတော့ လုံးဝ ဖျက်လိုက်မှဖြစ်မယ်၊ လက်ရုံးနဲ့ရာဇ ကကြိုးသျှင် သတင်းနောက်ကို တအားလိုက်နေကြတယ်၊ ဒီအိမ်မှာ လူစိမ်းဝင်လို့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်ဘူး"

"မိန်းကလေးအတွက် စိတ်ချပါ၊ ဘယ်သွားသွား။ ဘာလုပ်လုပ် လူလေးသာ ကိုယ့်ကိုကိုယ်သတိထားပါ"

ဆောင်းမင်းဆက် ဦးမင်းထွတ်တင်ရဲ့ အိပ်ရာနံဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဒီတစ်ခေါက် ကျွန်တော်ပြန်လာရင် ကကြိုးသျှင်နဲ့ လက်ထပ်မယ်၊ သိပ်ဂရုမစိုက်လှပေမယ့် ကိုယ့်ဘက်က လုပ်သင့်တာလုပ်ထားမှဖြစ်မှာ၊ လက်ထပ်ပြီးတာနဲ့ ကလောကတိုက်မှာ သွားနေမယ်"

ဦးမင်းထွတ်တင် စကားတစ်ခွန်းကိုပြောဖို့ ချင့်ချိန်နေဟန်ရှိ၏။

"ဘဘ. . . ဘာပြောချင်လို့လဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ ဘဘပြောချင်တယ်၊ နားနဲ့မနာ ပဝါးနဲ့နာပေါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွယ်၊ လူလေး တကယ့်အိမ်ထောင်ရေး စစ်စစ်ကို ဖန်တီးသင့်တ
လို့ ဘဘထင်တယ်၊ ကိုယ်တကယ်ချစ်လို့ ရအောင်ယူထားပြီးမှတော့

"ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ အဲလိုမလုပ်ဘူး။ သူ အထင်သေး
နေတာက အဲဒါပဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ရာဂဘီလူးလို့ စွပ်စွဲထားတော့
ဒါကို ကျွန်တော်ဖြေရှင်းရမယ်၊ သူ့အချစ်ကို ကြည်ဖြူစွာရတဲ့နေ့
ကျွန်တော်စောင့်မယ်"

"ကံကြမ္မာရဲ့ အလှည့်အပြောင်းဟာ လူကို ကြိုတင်အကြောင်း
ကြားမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူလေး မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ထဲ
ရအောင်ယူထားပြီး အလှကြည့်နေရုံနဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းရုပ်က ဝီလာ
မဟုတ်ဘူး။ သူ့စိတ်က အချုပ်အနှောင် ချည်နှောင်မှုကင်းနေ
အတွက် သူဟာ သူ့ရဲ့ထွက်ပေါက်တွေ့တာနဲ့ ပြေးမှာပဲ၊ ကာမ
ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်လို့ ကျူးလွန်နေတာဖြစ်စေ အ
အနေအပေါ်မူတည်ပြီး ဆုံးဖြတ်သင့်တယ်လို့ ဘဘထင်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ဘဘ"

"လူလေးနဲ့သူ့ အခြေအနေအတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ချည်
နှောင်ထားပြီးရင် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူး
မိန်းကလေးအပေါ်လည်း တစ်မျိုးချည်နှောင်ပြီးသားဖြစ်မယ်၊ အချ
ကိုကိုးကွယ်တာဟာ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရူးသွပ်တာမကောင်း

ဘူး။ အချစ်ကြောင့် လူတွေ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ရူးတတ်ကြတယ်၊
ဒါကို အချစ်မျက်ကန်းလို့ခေါ်ကြတာပဲ၊ ဘဘတော့ ရူးသွပ်တာလို့
ပဲမြင်တယ်"

ဦးမင်းထွတ်တင်က လေးနက်စွာ တစ်လုံးချင်းပြောနေသည်။

ဆောင်းမင်းဆက် ဒါကိုတော့ လက်မခံနိုင်ပါ။

"အချစ်ဟာ ရူးသွပ်စေတာမဟုတ်ပါဘူး။ အချစ်ကြောင့်
နူးညံ့ကြတာပါ။ ကကြိုးသျှင်ဆီက အချစ်ကလွဲပြီး ကျွန်တော့်အချစ်
တွေ လိုက်လျောမှုတွေနဲ့ ပေးဆပ်ပြီးကြိုးစားမယ်။ ချစ်ခြင်းကို ချစ်ခြင်း
နဲ့ပဲ သိမ်းပိုက်ချင်တယ်"

"သူ့အချစ်ကို ရအောင်ကြိုးစားရမယ့်အချိန်တွေမှာ ဘာတွေ
ပြောင်းလဲကုန်မယ်ဆိုတာ တို့မသိနိုင်ဘူး၊ လူလေးသိထားရမှာက
ကကြိုးသျှင်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာ လက်ထပ်ထားပြီးတဲ့ မိန်းမတစ်
ယောက်ဆိုတာပဲ"

"လက်ထပ်ပွဲမပြီးခဲ့ဘူး၊ ဘယ်သူနဲ့မှ လက်မထပ်ရသေး
ဘူး။ ကကြိုးသျှင် လက်ထပ်ရမှာက ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း
ပဲ၊ ဘဘ ဒီစကားမျိုးထပ်မပြောမိပါစေနဲ့"

ဦးမင်းထွတ်တင် ဆက်မပြောတော့ပါ။

ရင်ထဲမှာ တကယ့်ကို မကောင်းနိုင်တာအမှန်ပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီကလေး စိတ်ပင်ပန်းလူပင်ပန်း ဖြစ်နေရှာတာကို သူမကြည့်ရက်။ လူငယ်ပီပီ စိတ်ကူးယဉ်လွန်းသည်ဟု ထင်သည်။ ဒါပေမဲ့ မပြောနဲ့ဆိုတော့လည်း ဘာမှမတတ်နိုင်။

"အပြစ်တင်ရင်လည်း ခံရမှာပဲ၊ ဘဘ တစ်ခုထပ်ပြောပါရစေ"

ခေါင်းမင်းဆက် စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

"ဘုန်းစက်ရှိန်ဝါဟာ လူလေးရဲ့ညီဆိုပေမယ့် မြမျိုးမြင့်မာန်ရဲ့ မျိုးဆက်ဟာ လူလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတာနော်၊ ဒါကို ငယ်သားတွေ မသိကြပေမယ့် မြမျိုးမြင့်မာန်ရဲ့ လူကြီးသုံးယောက်သိကြတယ်၊ သိပ် ဘဘတို့က လူလေးနဲ့မျိုးဆက်သစ်အတွက် လုံးဝ အခိုးရှုံးမခံနိုင်ဘူး။

ဦးမင်းထွတ်တင်က ခေါင်းမင်းဆက် လက်မောင်းကို ခပ်ကျစ်ကျစ် လှမ်းဆုပ်လိုက်ကာ. . .

"ဘဘတို့ လူလေးကို တစ်သက်လုံး အလိုလိုက်ခဲ့တယ် မျိုးဆက်ချင်း လက်ထပ်ခြင်းဆိုတဲ့ စည်းကမ်းကို လူလေးရဲ့လွတ်လပ် ခွင့်အတွက် ချိုးဖောက်ပေးခဲ့တယ်။

"ဒါပေမဲ့ 'မျိုးမြင့်' ရဲ့ မျိုးဆက်ကျန်ခဲ့ဖို့ကိုတော့ လူလေး ဘက်က ဝတ္တရားမပျက်ပါစေနဲ့ကွယ်၊ ဒါဟာ အပျော်ရှာတဲ့မိန်းမ တွေ ကိုယ်က ပေါက်ဖွားလာတာမျိုးကို ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူး"

(ဖိုးမိုးစာပေ)

"ဒါတွေ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါ၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ပန်းတိုင်မရောက်မချင်း ကျွန်တော့်ကိစ္စ အဝဝကို …ဘာကလွဲပြီး ဘဘစိုင်းကြီးရော၊ ဘဘထွန့်ခေါင်ပါ မသိပါစေနဲ့ဦး"

"စိတ်ချပါ၊ လူလေးခရီးသွားမယ်ဆိုရင် ဒါလေးကိုတော့ …တင်သွားပါ"

ဆယ်စွယ်ကို ရွှေနဲ့ကွပ်ထားကာထုထားသည့် ခြသေ့ရုပ် …လေး။ ဝါသနာမပါလှပေမယ့် သူ့အတွက်နေရာတကာ စိုးရိမ်ပို၍ …တာဂြိုလ်နှင့် အမြဲကြည့်တွက်ချက်ကာ ယတြာတွေအဆောင်တွေ …ကြာမကြာ လုပ်ပေးတတ်သည့် ဦးမင်းထွတ်တင်၏ စေတနာကို …သးစားသည့်အနေနှင့် သူယူထားလိုက်သည်။

"ဘဘ အိပ်တော့၊ ကျွန်တော် သွားမယ်"

"အေး"

ဦးမင်းထွတ်တင် မျက်ခုံးထူထူကြီးတွေ တွန့်ကွေးလျက် …ဆိုင်ကြီးကျန်ခဲ့သည်။

ခေါင်းမင်းဆက်၏အတွေးများကို ဘယ်လိုချေဖျက်နိုင်မလဲ …သော အတွေးများက သူ့ခေါင်းထဲမှာအစီအရီ. . .။

✿ ✿ ✿

(ဖိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၃)

တော်ပါသေးသည်။

ခါတ်လိုက်လို့ သူမခြေထောက်တွေ အကြောသေမသွားတာ။ အဲဒီနေ့က ဆောင်းမင်းဆက်အဖြစ်ကို သူမမေ့လို့မရ။

သူ့ကိုမွေ့၍ အပေါ်ထပ်သို့ တောက်လျှောက်တက်လာလိုက်တာ တကယ့်ကို ကလေးငယ်လေးကို မွေ့ချီလာသလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး။

ကီးကီးနဲ့ ဘဘက သူ့သားမှာဝိုင်းလို့။

"ဘဘ ဆေးသေတ္တာသွားယူပေးပါ"

လှေကားထိပ်မှာ ပြောလိုက်ကာ. . .

သူ့ကို အိပ်ရာပေါ်ချလိုက်သည့်အချိန်မှာ ဦးမင်းထွတ်တင်ဆေးအိတ်နှင့် ရောက်လာပြီ။

(စိုးမိုးစာပေ)

ဆောင်းမင်းဆက် စာတစ်ကြောင်းနှစ်ကြောင်း ကောက်ရေး၍. . .

"ဘဘ ဒီဆေး မြန်မြန်သွားဝယ်ခဲ့ပါ"

စာရွက်ကိုယူ၍ ဘဘထွက်သွားတော့ ကကြိုးခြေထောက်ကို ချကိုယ်တိုင်ဆန့်၍. . .

"စိတ်ကို လျှော့ထားနော်၊ နည်းနည်းနာမယ်"

ပြောလည်းပြော၊ ကကြိုးရဲ့ခြေသလုံးသား နုနုလေးကို ဘာညုပ်လိုက်မှန်းမသိ။

"အား"

ကကြိုး တအားထအော်တာကို ကြားမှ သူကျေနပ်သွားသလို မျက်နှာကြည်သွား၏။

"နာတယ်ပေါ့"

"နာလို့အော်တာပေါ့၊ ရှင့်ကို မူယာမာယာလုပ်ပြတယ်ထင်သလား"

"မထင်ပါဘူး။ မင်း အဲလိုနာမှကုလို့ရမှာ၊ ထိမှန်းကိုင်မှန်းမသိရင် တော်တော့်ကို အဖြစ်ဆိုးသွားနိုင်တယ်. . ."

သူ. . . ကကြိုးကို ဟိုလိုနေနိုင်း ဒီလိုနေနိုင်းနှင့် တစ်ချက်ဆောက်ကိုင်လိုက်တိုင်း ကကြိုး ငယ်သံပါအောင်အော်ရသည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင်. . . ရှင်တော်တော့နော်၊ ဒီမှာ သေတော့မယ်၊ ခါတ်လိုက်လို့မသေဘဲ ရှင်နိုပ်တာနဲ့ သေနိုင်တယ်သိလား"

"ဒါနဲ့. . . မင်းပဲ စောစောကတော့ သေချင်တယ်ဆို"

ကံကြီး သူ့ကို မျက်စောင်းလေးထိုးလိုက်ကာ တစ်ဘက်ကို လှည့်သွားသည်။ အဲဒီမျက်စောင်းလေးတစ်ချက်ကို သူ့အမိအရဆုပ်ကိုင်ဖက်တွယ်ကာ ခဏခဏ ပြန်ကြည့်နေချင်သည်။

အချိန်တိုင်း ရင်ခုန်နေချင်သည်။

ချစ်လိုက်တာ ကလေးရယ်. . .။

ရင်ထဲမှာ တမ်းတမ်းတတ ညည်းဖြစ်၏။

ဘဘပြန်ရောက်လာတော့ ရေနွေးယူခိုင်းကာ သူ့ဆေးထိုးပေးသည်။

"အို. . . မထိုးဘူး၊ ဆေးနှစ်လုံးတောင် အထိုးမခံနိုင်ဘူးသွား"

ဒုတိယဆေးထိုးဖို့ကို အတင်းအကျပ် လုပ်ယူရသည်။

"ဘာလဲ၊ ရှင်က ဒေါက်တာရမ်းကုလား။ ဆေးရုံမှာ အမှိုက်သိမ်းရင်း ရလာတဲ့ပညာနဲ့ ငွေရှိတိုင်း ဆေးအပ်ကိုင်နေတာလား"

"မင်း. . . မသေသေးဘူးလေ၊ ဒီတော့ ကိုယ်ရမ်းသမ်းကုတာ၊ ရမ်းသမ်းမှန်နေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့"

ပြောပြီး ထိုင်ရာကထသည်။

"မင်းခြေထောက် အနာမပျောက်မချင်း ရေလုံးဝမချိုးရဘူး"

"အို. . . ဘယ်ရမလဲ"

"ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဒုက္ခိတလေး ဖြစ်မသွားချင်ရင် ဒေါက်တာကုပြောတာပဲဆိုပြီး စမ်းကြည့်လိုက်လေ"

သူမရှိတော့ ကံကြီးက ဘဘကိုမေးသည်။

"ဘဘ သူက ဆရာဝန်လားဟင်"

"ဟုတ်တယ်၊ အရိုးအကြော ပါရဂူဘွဲ့ရလာပြီး မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်တော့ သူ့ဖခင်ကဆုံးသွားပြီ၊ အဲဒီကနေစပြီး ဘွဲ့ရောညာပါ လုံးဝ ချောင်ထိုးထားလိုက်တာပဲ"

"ဘာဆိုင်လို့လဲ ဘဘ"

"ဪ. . . ဆိုင်တာပေါ့ကွယ်၊ နိုင်ငံခြားမှာ သူ ပညာသင်နေတုန်း သူ့ဖခင် မြင်းပေါ်ကလိမ့်ကျပြီး ခါးဆစ်ဘဲ့ဖြစ်သွားတယ်လေဘူး၊ ကိုယ်တစ်ခြမ်းရွဲ့သွားတယ်၊ အဲဒါကို အဖေလုပ်သူကလည်း သားကြီးပြန်လာမှ ဆေးကုမယ်၊ ပညာကြိုးစားဖို့ အကြောင်းကြားလိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပြန်လာတော့ သူ အသက်မမှီတော့ဘူး၊ နဂိုကလည်းက ဝန်ထမ်းအလုပ်ကို ဝါသနာမပါဘဲ မိဘတိုက်တွန်းလို့သင်ရတာ ဖခင်ဆုံးပြီး အရမ်းစိတ်ထိခိုက်သွားတော့ ဖော်ပြန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြည့်ဘဲ ကျောခိုင်းလိုက်တာပဲ၊ သူ့ဆေးအပ်ကိုင်တာ မိသားစု အတွက်ပဲရှိတယ်"

"သူ့ဖခင်က ဘာဖြစ်လို့ အသက်ကြီးမှ မြင်းစီးတာလဲ၊ ကျန်းမာရေးကောင်းအောင် လမ်းလျှောက်တာလို့ပဲ ကကြိုးကြား တယ်"

ဦးမင်းထွတ်တင်က ကကြိုးကို အတန်ကြာတဲ့အထိ တွေ တွေကြီး ငေးကြည့်နေသည်။

ပြီးမှ. . .

"စော်ဘွားမျိုးတွေဟာ မြင်းစီးလေ့ရှိကြတယ်ကွဲ့၊ များသော အားဖြင့် ဝါသနာနဲ့ ဓလေ့တစ်ခုပဲပြောမလား"

"ဟင်. . . သူတို့က စော်ဘွားမျိုးတွေ"

"ဟုတ်တယ်. . . ဒါဟာ 'မြမျိုးမြင့်မာန်' စံအိမ်ကြီးပေါ့ ဒီနာမည်မှာပဲ မိသားစု အရှုပ်အထွေးတွေ ဖြစ်ခဲ့တာကြောင့် 'မြမျိုးမြင့်မာန်' ကို နာမည်ပြောင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ ဘာနာမည်မှ မပေးဖြစ်ခဲ့ပါဘူး"

"သူက မွေးချင်းမရှိဘူးလားဟင်"

"သူ့ညီဝမ်းကွဲရှိတယ်၊ ဆွေမျိုးဆိုလို့ဒါပဲလေ၊ သူကတော့ တစ်ဦးတည်းသောသားပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဘုန်းစက်ရှိန်ဝါဟာ ဆောင်း

သက်ရဲ့ ညီရင်းအဖြစ် ရှိနေတာပါပဲ"

"သူက ဘယ်မှာလဲ"

"ကနေဒါမှာ ထင်တယ်၊ သူကလည်း သူ့ဘာဝ်နဲ့သူပဲ၊ ထက် က်မြက်မြက် ရှိပေမယ့် ဘာအလုပ်မှ ဝါသနာမပါဘူး။ တကယ့် ကစားသမားစစ်စစ်ပဲ၊ ကားမောင်း၊ ဆိုင်ကယ်စီး၊ စကိတ်စီး၊ စားယဉ်ပြိုင်ရတာတွေကို သိပ်ဝါသနာကြီးတာ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ချင်း ယောဉ်တော့ကြီးကြတယ်"

ကကြိုး ဝရန်တာမှာရပ်ရင်း စိတ်ကူးထဲမှာမျောနေမိသည်။

"ဆောင်းမင်းဆက်"

သူနဲ့ သူ့ဘဝက စိတ်ဝင်စားစရာ။

ဒါပေမဲ့ ကကြိုးနည်းနည်းလေးမှ ကရုဏာသက်လို့မရ။

"ကီးကီး. . . ကီးကီးရေ"

ဝူးခနဲမြည်သံပြု၍ ပေါ်မလာသဖြင့် ကကြိုး အခန်းထဲပြန် ခဲ့သည်။

"ဪ. . . နင်က လိုက်ကာကြားထဲမှာပုန်းနေတာကိုး"

ကကြိုးက နံရံတစ်ဘက်မှာ ကပ်လျက်ရှိသည့် ကတ္တီပါအနီ ကြွဲဖယ်ကာ ခြေထောက်လေးတွေပေါ်နေသည့် ကီးကီးကိုဖို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင့်. . .

"ဟယ်"

ဝင်းလက်လှပလွန်းသည့် ရွှေကနုတ်ဘောင်ကြီးနှင့် သူမြင်ရသည်က အမျိုးသမီးဓါတ်ပုံတစ်ပုံ။

ကကြိုးလက်ထဲမှာ စုကိုင်ထားမိသည့် ကတ္တီပါစကို ဆောင့်ဆွဲချလိုက်တော့ လက်ထဲမှာ ပုံကျပါလာသည်။

"ဟင်. . . ဒါ. . . ဒါ"

ငါ့ပုံပါလားလို့ ပြောလို့ပင်မရတော့အောင် အံ့ဩမှင်တက်မိနေတော့သည်။

"ဘယ်မှာလဲ ငါ့ဓါတ်ပုံ. . . ရာဇ"

"ဟီး. . . ဟီး နင့်ကို ငါစချင်လို့ ဓါတ်ပုံအရင်ဦးအောင်သွားရွေးတာ၊ စာအုပ်ထဲမှာ သေချာထည့်လာရက်သားနဲ့ ဘယ်မှာကျခဲ့မှန်းမသိဘူး"

ကကြိုး အားလုံးကို သတိတရရှိနေဆဲ။

အဲဒီတုန်းက ရာဇနဲ့သူ တော်တော်လေး ရန်ဖြစ်လိုက်ရသည်။

ဓါတ်ပုံအိတ်ထဲမှာ နက်ဂ်တစ်လေးတော့ကျန်ခဲ့သည်။

သို့သော် ထပ်လည်းမကျဖြစ်ခဲ့ပါ။

ဒီပုံ. . . ဘာဖြစ်လို့. . . ဒီရောက်နေတာလဲ။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၄)

"သမီးရဲ့ဓါတ်ပုံဟာ ဘယ်ကမှန်းမသိတဲ့ သူ့လက်ထဲ ရော
လာတာလေ"

ဦးမင်းထွတ်တင်က သူသိမျှ ပြောပြသည်။

"ကျွန်တော်နဲ့ထိုက်တဲ့ မိန်းကလေးမို့ ဒီဓါတ်ပုံ ကျွန်တော်
နလုံးသားတည့်တည့်ကို ထိမှန်ပြီးကျလာတာ၊ သူ့ကို မရရအောင်
ပြီး ကျွန်တော်ယူမယ်၊ အဲဒီမိန်းကလေးကို ကျွန်တော်ရွဲလမ်းဆော
ဘဘ"

ဆောင်းမင်းဆက် ဒီတိုင်းပဲ သူ့ကိုပြောခဲ့တာ။

"သူ သမီးကို အဲဒီကတည်းက တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်ခဲ့တာ၊ မိ
ကို ဒီလိုပန်းချီကားကြီးဖြစ်အောင် သုံးချပ်တိတိရေးခိုင်းတာ၊ ဒီပုံ

ကလောအိမ်မှာလည်း ရှိတယ်၊ ဖဲခွေးအိမ်မှာလည်း ရှိတယ်၊
ဒီလိုပဲထားလို့ ဘယ်သူမှသိမှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ သူ အမြဲမကြာခဏ
ရောက်နေရတဲ့နေရာတွေပေါ့၊ သူရောက်တိုင်း ဓါတ်ပုံရှိတဲ့အခန်းကို
နေတယ်။ ဒီပုံကို အချိန်ကုန်ခံပြီး တစိမ့်စိမ့်ကြည့်တယ်"

ကကြီး မျက်နှာပူပူနှင့် မနေတတ်မထိုင်တတ်ဖြစ်လာသည်။

"တကယ်ဆို သမီးလက်ထပ်ခါနီးမှ သူသမီးကို စုံစမ်းလို့
ရသွားတဲ့အတွက် သူ့မှာ သမီးကိုချဉ်းကပ်ဖို့ အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ ဒါ
ကြောင့် လိုချင်တာကို မရရအောင်ယူတတ်တဲ့ ဉာဉ်ကလည်းရှိနေ
တော့ သူဟာ သိပ်ကိုလျှို့ဝှက်တဲ့စီစဉ်မှုတွေနဲ့ နယ်မလုံးခဲ့တယ်၊ သမီး
ခံလာဆောင်မှာ ဝတ်တဲ့ဝတ်စုံဟာ သူ့စိတ်ကြိုက် ဒီဇိုင်းထုတ်ပြီး
မိန်နဲ့မှန်းထားတာပေါ့"

"ရှင်"

"ဟုတ်တယ်၊ သူအနိုင်အမာ စီစဉ်ထားခဲ့တာက သမီးဝတ်
စားပြီးတာနဲ့ မင်္ဂလာပွဲမစမီ ရအောင်ယူဖို့ပဲ၊ ဒီဝတ်စုံဟာ သူနဲ့လက်
ထပ်ဖို့ပေါ့. . ."

"ဘုရား. . . ဘုရား"

"ဒါပေမဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ အနှောင့်အယှက်ဝင်ပြီး မင်္ဂလာပွဲပြီး
သူ ရောက်သွားတယ်၊ သမီးကိုခေါ်လာပြီးမှ သူ အစမှလည်းမလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ာတော့ဘူးထင်ပါရဲ့၊ လက်မှတ်ထိုးဖို့ သူ မလုံးပမ်းခဲ့ဘူး"

ကကြီး တအင့်အင့် ရှိုက်ငိုတော့သည်။

ဒီဝတ်စုံ ကကြီးဝတ်ကြည့်တော့ လက်ရုံးမကျေမနပ်ဖြစ်

လိုက်တာ သိနေသလိုပါပဲ။

လက်ရုံးကို သတိရတမ်းတစိတ် သနားခြင်းများနှင့် အား

ကိုသတိရကာ ကကြီး ငိုချလိုက်မိသည်။

"အထင်မလွဲပါနဲ့ သမီးရယ်၊ သူ သမီးကို ပေါ့ပေါ့တန်

သဘောထားချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သမီးအပေါ်မှာ သူ့ရဲ့ရည်

ချက် မျှော်လင့်ချက် အနာဂတ်အားလုံးပုံအပ်ပြီး ဘဝနဲ့ရင်းခဲ့တာ

သမီး မချစ်နိုင်ရင်တောင် သူ့အတွက် သိပ်နစ်နာစေမယ့် စကား

မျိုးနဲ့ မပစ်ပေါက်မိပါစေနဲ့၊ အမြဲးမှာယင်နားတာတောင် သည်း

တတ်တဲ့ မြွေပွေးလိုလူဟာ သမီးရှေ့ရောက်ရင် ယုန်သူငယ်

ဖြစ်သွားခဲ့တယ်၊ ဒါကို စာနာပေးပါ"

ကကြီး ငြိမ်သက်နေသည်။

ဆောင်းမင်းဆက်နဲ့ ပတ်သက်သမျှ သူ ဘာကိုမှမယုံ

တာ ဖြေဆေးမရှိတဲ့ ကြောက်ရွံ့မှုတစ်ခု . . .။

"ဦးလေးဖွေး"

"ဟေ"

(စိုးမိုးစာပေ)

တစ်အိမ်လုံး လှုလေးသုံးယောက်ထဲရှိတာ။

ကကြီးကတော့ မရင်းနှီးလည်း တရင်းတနှီးပဲ ခေါ်ခဲ့၏။

"ဦးလေးဖွေး ဘာတွေရေးနေတာလဲ . . . ဟင်"

"ရေးနေတာမဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့၊ စာရင်းတွက်နေတာ"

ကကြီးက စားပွဲရဲ့ရှေ့ ဘဖွေးတို့နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ

င်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဘာစာရင်းတွေလဲ . . . ဟင်"

"လူလေးမအားလို့ မလုပ်နိုင်တဲ့ စာရင်းတွေပေါ့ကွဲ့"

ကကြီးရှေ့ကို ကိုယ်လေးကိုင်း၍ စပ်စုလိုက်သည်။

"ဟင်"

အံ့ဩသွား၏။

စာရင်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

ဆရာဝန်လက်ရေးလို အလွန်ဖတ်ရခက်သော အင်္ဂလိပ်စာ

ကြောင်းများ အက္ခရာများနှင့် တွဲစပ်နေသောစာရင်းက ဘာတွေမှန်း

သိ။

ဘဖွေးလို့ဆိုပြီး မှည့်ခေါ်ထားပါသော်လည်း ဖြူဖြူနုနု ကိုယ်

ားထွားနှင့် အသက်ငါးဆယ်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးသော ဒီလူကြီး

ည်လည်း ခြံစောင့်ဆိုပေမယ့် လျှော့တွက်လို့မရပါလား။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဦးလေးဖွေးက ကိုဆောင်းမင်းဆက်နဲ့ ခွေမျိုးပဲလားဟင်"

"ဆိုပါတော့ကွယ်၊ သူ့မိဘများ လက်ထပ်ကတည်းက ဦးလေးတို့က အထိန်းတော်တွေပေါ့"

"ဦးလေးဖွေးတို့အားလုံး ပညာတတ် လူကြီးလူကောင်းတွေ ဖြစ်ရက်နဲ့ ဒီမှာလာရပြီး ကိုယ့်အရည်အချင်းတွေ ကိုယ်မြှုပ်နှံထားသလို နေတာ နှမျောစရာကြီး"

ကကြိုး သွေးတိုးစမ်းလိုက်၏။

ဘဖွေးတို့က သဘောကျစွာ ရယ်နေသည်။

"ဦးလေးတို့ပညာတွေ အနာဂတ်အတွက် အသုံးချဖို့ မျှော်လင့်ချက်က လူလေးဘ၀ မတိမ်းစောင်းမပျက်စီးဖို့ မျှော်လင့်ချက်လောက် အရေးမပါဘူးလေ၊ အုပ်ထိန်းသူကပညာတတ်မှ ပညာတတ်တဲ့ လူရည်မွန်လေးမွေးထုတ်နိုင်မှာပေါ့၊ ဦးလေးတို့တွေအားလုံးရဲ့ မျှော်လင့်ချက်ဟာ အစ်မတော်တို့ရဲ့ သွေးစက်ကလေး အညွန့်တလူလူနဲ့ ရှင်သန်ရေးပဲ"

ကကြိုး ကြက်သီးထသွားမိသည်။

သူတို့အားလုံးတွက် ဆောင်းမင်းဆက် သည်မျှအရေးကြီး နေပါလားဆိုသော အတွေးနှင့် သူ့မှာ အနေကျပ်သလိုကြီး ခံစားလာရသည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

သူတို့အားလုံးရဲ့ မေတ္တာတွေဟာ. . .

ဆောင်းမင်းဆက် အလိုကျဖို့ ရွှံကြွယ်ကိုပဲ လောကားထောင်၍ တက်ဆွတ်ပေးရပေးရဲ့ သမုဒ္ဒရာရေတွေကိုပဲ မီးပုံရှို့ရ ရှို့ရဆိုတာမျိုးတွေလား။

နက်ရှိုင်းတဲ့ အသူရာချောက်ကြီးကို ခုန်ချမယ်ဆိုရင်တောင် လုပ်ပါနဲ့မတားရက်တဲ့ ချောက်ကိုသာ ရအောင်ရွှေ့ဖယ်ပစ်မယ့် အလိုလိုက်ခြင်းတွေလား။ ကကြိုး သူမရဲ့ကြံစည်မှုတိုင်း ဘာမှ အထမြောက်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့သလို သိလိုက်ပါ၏။

မြင့်မားနိုင်ခံ့သော အဆောက်အဦး။

ပညာရှိလူယုံတွေ ဝိုင်းရံစောင့်ကြည့်နေသည့် ဒီရွှေလှောင်အိမ်မှာ ကကြိုး ဘယ်လိုမှ လွတ်လမ်းမမြင်တော့ပြီ။

"ဟူး. . . ရင်မောလိုက်တာ"

✿ ✿ ✿

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၅)

❋

"ကကြီးသျှင်"

ကိုယ့်နာမည်ကိုတောင် အစအဆုံး မေ့နေသလိုဖြစ်ခဲ့သည့် ကကြီး သူနဲ့တွေ့မှပဲ နားထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်နေရသည်။

"မိုးဖွားတွေကျနေတယ်၊ အထဲပြန်ဝင်ပါ"

သူ့ကိုလှည့်ကြည့်၍ ကကြီး ဒီတိုင်းပဲ ဆက်ရပ်နေလိုက် ဒီတိုက်ကြီးမှာ သူ့ကိုတစ်ရက်နှစ်ရက်သာ တွေ့ရတတ်ပြီး ရှုပ် တစ်ပတ် ပျောက်ပျောက်သွားတတ်သည်။

ဘယ်သွားတာလဲ မမေးမိသလို သူ့ကိုလည်းမပြော။ ခု ဘယ်အချိန်ကတည်းက ပြန်ရောက်နေသည်မသိဘဲ ဘွားခနဲပေါ် ပြန်သည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

စွဲစွဲလမ်းလမ်းချစ်၍ မရအရရိုးယူထားသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘာသိဘာသာနေ၍လည်း ဂရုမစိုက်စွာရှိတတ်သေးရဲ့။

မိတ်ပုံကြီးမြင့်ရ၍သာ နည်းနည်း ကျောချမ်းရ သက်သာခဲ့ပေမယ့် ဒီလူကကြီးကို စွဲလမ်းခဲ့သည်ဆိုတာ ယုံနိုင်စရာမရှိပါလေ။

ဒါဖြင့် ဖျက်ဆီးရကြောရရဲ့ သက်သက်ဆိုရင်တော့ သူ့အမှုအရာက ရယူလိုခြင်းဆို၍ မြူတစ်မှုန်စာမျှရှိမနေ။

"ကကြီးသျှင် မင်း ကိုယ်ပြောတာကို ကြားရဲ့လား"

"ကကြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်တယ်၊ ရှင် ထွက်သွားပေပါ"

"ကိုယ် မင်းနဲ့ စကားပြောချင်တယ်"

"ကကြီး မပြောချင်ဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြီးရပ်နေသည့် နောက်ဖေးဘက်ကြောင်လိမ်သံလှေကားထိပ် လသာဆောင်ထိ ထွက်လျှောက်လာသည်။

"မိုးစက်တွေစိပ်လာပြီး အထဲပြန်ဝင်ပါ ကကြီးသျှင်ရယ် နာနေမှာ စိုးလို့ပါ"

"မဝင်ဘူး။ ဖျားမှာစိုးရင် ရှင်ပြန်ပေါ့"

"ကကြီးသျှင်"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"..."

"မင်းကို ကိုယ် မြတ်မြတ်နိုးနိုး တန်ဖိုးထားချစ်တာ မင်း ပြန်နိုင်ရင်နေပါ၊ နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေးစမ်းပါ"

"မပြုနိုင်ပါဘူး။ ရှင့်ကို ဘယ်သူက ချစ်ခိုင်းနေလို့လဲ"

"ကိုယ် အဲဒီလိုတစ်ဖက်သတ်ချစ်မိလို့ မင်းကိုဒီထိ ခွင့်လွှတ် နေတာပေါ့၊ မင်းစိတ်ချမ်းသာဖို့ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခံပြီး နေခွင့်ပေးထား တာပေါ့၊ ကိုယ်ဟာ လိုချင်တာကို ချက်ချင်းမရရအောင် ယူတတ်တဲ့ ကောင်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါ ကိုယ်တပ်မက်မိတာက သိပ်ကို တန်ဖိုး ကြီးနေလို့ ကိုယ့်စိတ်ကို ဒီထိလျှော့ချထားခဲ့တာ၊ မနက်ဖြန် မင်းကိုယ့်ကို လက်ထပ်ရမယ်"

"ဘာ"

"ပြီးတာနဲ့ ကလောကိုပြောင်းမယ်"

"ရှင် ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ"

ပြောရင်း စကားတွေက ပျော့ပျောင်းမှုနည်းလာသည်။

သူ ခေါင်းခါယမ်းနေရာမှ ပြုံးလေသည်။

"တကယ်တမ်းတော့ ကိုယ်က အချစ်ကို အချစ်နဲ့ပဲခေါ်ယူ ချင်တာပါ ကကြိုးသျှင်၊ မင်းရဲ့ အင်မတန်မှ သေသပ်လှပတဲ့ မျက် ဝန်းထဲမှာ မင်းကိုယ်တိုင်မသိနိုင်တဲ့ အရိပ်တစ်ခု ခိုတွယ်နေတာကို

ကိုယ်ခံစားနေမိသလိုပဲ"

"အို...မသိဘူး...မသိဘူး...ရှင် ဘာတွေလာပြောင်းစွာ တာလဲ"

ကကြိုး စိတ်ညစ်ညူးသလို သူ့ကို စူးစူးရဲရဲ တစ်ချက်ပြန် ကြည့်လိုက်၏။

"အေးလေ...မင်း တစ်နေ့နားလည်လာမယ့်အချိန်ကျ ကိုယ် သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေပါစေလို့ပဲ ကိုယ်ဆုတောင်းပါတယ်၊ တစ် ရက်လေးပဲ သိခွင့်ရပြီးဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ကျေနပ်ပါတယ်"

သူပြောရင်းမှ ကကြိုးကို ငုံ့ကြည့်နေသောမျက်လုံးထဲတွင် နူးညံ့ခြင်းများဖြင့် ကြေကွဲနေခဲ့ပါသလား။

အို...ကကြိုး ရင်မဆိုင်ရဲတော့သဖြင့် မျက်နှာလွှဲလိုက် သည်။

ကောင်းကင်က စောစောကထက် ပိုမိုညို့မှိုင်းကာ မိုးသံ များ ကျယ်လောင်လာသည်။

"မိုးတွေသည်းလာပြီ၊ အထဲဝင်မယ်"

"သည်းပစေ မဝင်ဘူး။ အဖျားတက်ပြီး သေပါစေ၊ ကကြိုး သေမှ အေးမှာ"

မိုးက တဝေါဝေါအော်မြည်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကကြိုးက ခေါ်လို့မရ။

လျှပ်စီးတွေ တဝင်းဝင်းဖြစ်လာသည်။

လေက ကြမ်းလာ၏။

"ကိုယ် တောင်းပန်တယ်ကွာ၊ အထဲဝင်ရအောင်ပါ၊ မင်း စိုးရိမ်လို့ပြောတာ"

ပြောပြောဆိုဆို ကကြိုးလက်ကလေးကို သူ လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ဆံပင်တွေမှတစ်ဆင့် ကျလာသောရေတွေက ရေတံလျှောက် လို မျက်နှာပေါ်မှာ စကားပြောမရ အသက်ရှူမဝဖြစ်လာ၏။

ကကြိုး ရှန်းကန်နေ၍ သူ ဆွဲခေါ်လို့မရဖြစ်နေဆဲ။ နေသော ကြောင်တောင်လို လျှပ်ရောင်ဝင်းဝင်းကြီးက ဖွေးခနဲ ရှတ်တရက် ကျလာ၏။

"ဂျိမ်း"

ခနဲဆို သိမ့်သိမ့်ခါသွားမတတ် တုန်ဟီးသွားသော မိုးကြိုး သံကြောင့် အားခနဲအော်လျက် ကကြိုး ဆောင်းမင်းဆက်ရင်ခွင်ထဲ ရောက်သွားသည်။

မိုးကြောင့်စို၊ လေကြောင့်အေးလျက် တုန်နေသည့်ကိုယ်လုံး လေးကို ဆောင်းမင်းဆက် သူ့ရင်ခွင်ထဲ ယုယစွာဖက်ထားလိုက်၏။

မိုးက သည်းနေဆဲ။

(စိုးမိုးစာပေ)

ကကြိုး ကြောက်အားပိုစွာ အတင်းဖက်တွယ်ထားမိဆဲ။

မိုးစက်တို့က ရက်စွဲ့စွာ သူတို့ကိုယ်ပေါ်ကို အမှိန်ပြင်းစွာ ရိုက်ပုတ်နေသည်သို့ ရှိတော့သည်။

✿ ✿ ✿

ရာဇ မျှတ်ခနဲလန့်နိုးကာ ခုတင်ပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်ထထိုင်မိ သည်။ မျက်ဝန်းတွေက ကြောင်တွေနေဆဲ။

ညဓာတ်မီးတိတ်ဆိတ်မှုအောက်မှာ တိုင်ကပ်နာရီမှ စက္ကန့်သံလေး ရွေ့လျားသံကတောင် ကျယ်လောင်လွန်းလှသည်။

နံရံပေါ်ကမီးခလုတ်ကို အသာစမ်းကာ ဖိနှိပ်လိုက်မှ တစ်ခန်း လုံး လင်းထိန်သွားခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာ မောဆို့နေသောလေပူတွေကို ရာဇ မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်မိသည်။

တိုင်ကပ်နာရီမှလက်တံတွေက ညဦးတစ်နာရီခွဲကို ညွှန်ပြနေ၏။ ရာဇ အခန်းထဲမှာ ငွေကြီးရပ်ရင်း မင်သက်နေမိသည်။ တကယ့် ကိုဆိုးလွန်းတဲ့ အိပ်မက်ပါပဲ။

အိပ်မက်ထဲမှာ ကကြိုးကို သူတွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။ ကကြိုးမျက်နှာ က မျက်ရည်တွေနဲ့၊ ကကြိုးအသွင်က ခြောက်လန့်တုန်ရီလျက်။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှုတ်က ဘာတွေတတွတ်တွတ်ပြောနေသည်မသိ။ အ
လိုင်းတွေမကြားရပေမယ့် ကကြီးအကူအညီတောင်းနေတာ သူ
နေသလို။

ကကြီးကို စာနာသနားစိတ်ဖြင့် ကူညီဖြင့် အနားကိုတိုး
သွားတော့ ကကြီး ရိပ်ခနဲပျောက်သွားလေသည်။

ရာဇ စိုးရိမ်ချောက်ချားစွာဖြင့် ကကြီးကိုလိုက်ရှာသည်
မတွေ့။ လုံးဝမတွေ့ဘဲ မောဟိုက်ပင်ပန်းစွာ လန့်နိုးလာခြင်းဖြစ်သည်

ကကြီးရယ်. . . နှင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ။ ဘယ်ရော
နေတာလဲ။

အားလုံးကတော့ နှင်နဲ့ပတ်သက်သမျှ ပဟေဠိတွေနဲ့ချည်
ပါ။ အဘွားသစ်တို့ကိုယ်တိုင် နှင် လက်ရုံးကိုလက်မထပ်ချင်လို့
ရှောင်ပြေးသွားတယ်။ နှင့်ချစ်သူနောက်လိုက်သွားတယ် ထင်မှတ်
ကြတုန်းပဲ။

ဘိုးဘိုးကျော်ဆို နှင့်ကိုစိတ်နာပြီး အမွေပြတ်ကြော်ငြာမယ်
တဲ့။ အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ မေတ္တာကိုမထောက်တဲ့ အမိုက်မ. . .တဲ့
ကကြီးရယ်. . . လက်ရုံးနဲ့ငါကတော့ အဲဒီထင်မြင်ချက်တွေကို မ
ဘူး။ လက်မခံချင်ဘူးဟာ။

နှင် လက်ရုံးကို ဒီလောက်ထိ ရက်ရက်စက်စက်လုပ်ရက်မှ

တုတ်ဘူးလို့ ငါယုံတယ်။ ဘယ်လိုအကြောင်းအရာတစ်ခုက နှင်နဲ့
လက်ရုံးကို ဝေးကွာနေစေတာလဲ။ နှင့်အတွက် လက်ရုံးရင်ထဲက
သာကတွေကို ဘယ်သူမှ အလေးအထားနိုင်ကြဘူး။

မင်္ဂလာပွဲအပြီးမှာ မျှော်ဆန်ဆန်ပျောက်သွားတဲ့ နှင့်ကို နား
လည်နိုင်ကြဘူး။ အားလုံးရဲ့သိက္ခာအတွက် ရေငုံနှုတ်ပိတ်ပြီး စုံစမ်း
နေကြတယ်။

မာဓိရောဒယ်ဒီပါ ခေါင်းတွေပူနေမှာသေချာတယ် ကကြီး။
ငါကတော့ နှင် ထစ်နေ့ လက်ရုံးရင်ခွင်ထဲ ပြန်လာမယ်လို့
ယုံကြည်နေတယ်။ မျှော်လင့်နေတယ်။ နေ့သစ်တစ်နေ့မွေးဖွားလာတိုင်း
နဲ့သတင်း နှင့်အကြောင်းကိုမျှော်ရတယ်။ စုံစမ်းရတယ်။ ဒါပေမယ့်
သတင်းတွေက လမ်းစပျောက်နေတယ်။

နှင် ဘာတွေဖြစ်နေသလဲ။ နှင် အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရ
သလား။ ဒါမှမဟုတ် အားလုံး သံသရဖြစ်နေသလို ဘဝသစ်မှာ
ပျော်နေသလား။ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်ဆုံးနေတဲ့အချိန်တွေနဲ့ ငါ
နိုင်မောနေရတယ် ကကြီး။

အဖြူအမည်း သဲကွဲတဲ့အဖြေတစ်ခုတော့ နှင် ချန်ထားသင့်
တယ်ကကြီးရယ်။

အတွေးတွေကိုဖြတ်တောက်ပြီး ရေချိုးခန်းဘက် ရှေ့တွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့မိသည်။

လက်ရုံးအခန်းထဲမှာ မီးရောင်တွေလင်းရှင်းနေ ရာ
ထဲမှာမကောင်းပါ။ လက်ရုံးမအိပ်သေးတာလား။ သူ့လို အိပ်
ဆိုးကြောင့် လန့်နိုးတာလား။

တံခါးကို အသာတွန်းကြည့်တော့ ညင်သာစွာပွင့်သွားသည်

အခန်းထဲမှာ လက်ရုံးငုတ်တုတ်။ စာကြည့်စားပွဲမှာ ကျော
ရုပ်ကြီးလိုထိုင်လို့။ မျက်ဝန်းအစုံက စားပွဲပေါ်က ဓါတ်ပုံလေးဆီ

တို့သုံးယောက် အမှတ်တရရိုက်ထားတဲ့ ဓါတ်ပုံလေးထဲ
နင် ရွတ်နောက်နောက်နဲ့ လျှာကလေးထုတ် ပြောင်ပြနေတာလေ

ခုတော့ လက်ရုံးအတွက် ကြေကွဲစရာတွေချည်းဖြစ်နေ
ကကြီးရယ်။

"မင်း. . . မအိပ်သေးဘူးလား လက်ရုံး"

ရာဇ အသံတိုးတိုးကြောင့် လက်ရုံးအနောက်ကို ဖြည်းညင်း
စွာ လှည့်ကြည့်လာသည်။

"ငါ ဘယ်လိုမှအိပ်မရဘူး ရာဇ၊ မင်းကရော နိုးတာလား"

အိပ်မက်ဆိုးကို လက်ရုံးမသိစေချင်တာမို့ ရာဇ ခေါ
ဟုပဲ အဖြေပေးကာ ခုတင်စွန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

"ကကြီး တစ်ခုခုဖြစ်နေမှာ ငါစိုးရိမ်တယ်ရာဇရော၊

မ်းတာလည်း နံ့နေပြီ၊ ကကြီးပျောက်ဆုံးနေတာကို တိုင်ချက်ဖွင့်
ကောင်း ပ်ထင်တယ်"

"လူကြီးတွေက မလုပ်စေချင်တဲ့အလုပ်ပဲ၊ အဘွားသစ်တို့
တစ်ရက်ကနေနှစ်ရက် မဖြစ်ချင်ဘူးတဲ့၊ မာမီနဲ့ဒယ်ဒီကလည်း
တောင် ရှုပ်နေတာ၊ လူသိရှင်ကြားဖြစ်ရင် အပြင်တောင် ထွက်ရဲ
ာ့မှာမဟုတ်ဘူး"

"ဘာမှ မရေရာတဲ့ဘဝကြီးနဲ့ ငါထိုင်စောင့်နေရမှာလား
ရာ၊ ငါ့ဘက်ကိုလည်း စာနာပေးကြပါဦး"

လက်ရုံးအသံတွေက အက်ကွဲရှတနေသည်။ သူ့ထက် စိတ်
ထိန်းနိုင်မာသော လက်ရုံးတောင် သည်လောက်ဖြစ်နေတော့ သူ
နာနိုင်၏။

"ငါနားလည်တယ် လက်ရုံး၊ ဒါကြောင့် ငါလည်း စုံစမ်းနေ
သပဲကွာ"

"မာမီတို့အဘွားသစ်တို့ထင်သလို မင်းထင်နေသလား ရာဇ၊
ကြီး တကယ် ငါ့ကိုစွန့်ပြီး သူများနောက်. . . အိုကွာ ချစ်သူ
ည်းစားနောက် လိုက်သွားတယ်လို့ မင်းထင်သလား"

လက်ရုံးလေသံက နာကျင်ခါးသက်နေ၏။ မယုံနိုင်ခြင်းတွေ
ဲ ခံရခက်နေမှန်းလည်း သိသာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါမထင်ဘူး. . . မဖြစ်နိုင်ဘူး. . . ကကြီးမှာ ချစ်သူရည်း စားမပြောနဲ့ ယောကျ်ားကလေးသူငယ်ချင်းတောင် မရှိ"

"အေးကွာ. . . ငါနဲ့မင်းသိသလို ကကြီး သူငယ်ချင်းအချို့ အချာတွေလည်း ဒါကို အကြွင်းမဲ့လက်ခံကြတယ်၊ စဉ်းစားမရတာ ကကြီး ဘယ်ပျောက်သွားတာလဲ၊ ဘယ်ထွက်သွားတာလဲ"

လက်ရုံးမေးခွန်းကို ရာဇမဖြေတတ်ပါ။ ဘယ်သူမှလည်း မဖြေတတ်သောမေးခွန်း ဖြစ်နေသည်။

"တစ်ခု စဉ်းစားရာက ကကြီးကို တစ်ဖက်သတ်ကြိုက် နေတဲ့ကောင်ရဲ့ ယုတ်မာတဲ့လုပ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်နိုင်မလားပဲ"

"ကကြီးကိုကြိုက်နေတဲ့ကောင်တွေ အများကြီး။ အဲဒီ မှာ သံသယဖြစ်စရာကောင်းတဲ့ နေသာကလည်း ကောင်မလေးတစ် ယောက်နဲ့ အဆင်ပြေနေတယ်၊ ကျန်တဲ့သူတွေကလည်း ဘာ ဘာမှမသိကြဘူး။ ငါနဲ့ကကြီး ညားနေပြီထင်နေကြတာပဲ"

အဖြေက ရှာလေပျောက်ဆုံးလေဖြစ်နေသည်။ တစ်စုံတစ် သောအကြောင်းတရားတော့ ရှိရမည်။ ထိုအကြောင်းအရာက ဘာ သူတို့ ရှာမတွေ့နိုင်သေးတာဘဲ ဖြစ်ရမည်။

"ငါတော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် လူကြီးတွေလက်မခံချင်နေ ကကြီး ကိစ္စကို လူပျောက်တိုင်ချက်ဖွင့်ချင်တယ် ရာဇ"

"ခဏလေးစောင့်ဦးကွာ၊ နောက်ဆုံး ဘယ်လိုမှ အဖြေရှာ တွေ့ရင်မှမင်းဆန္ဒကို ငါမတားတော့ဘူး"

လက်ရုံး သက်ပြင်းမောကြီးနှင့် ခေါင်းငိုက်စိုက် ငြိမ်သက် သွားသည်။ ရာဇ အကြည့်ကိုလွှဲတော့ ဓါတ်ပုံလေးထဲမှ ကကြီး၏ အပူအပင်မဲ့မျက်ဝန်းလေးတွေကို မြင်သည်။ ကကြီး အပျော်မျက်နှာ လေးနှင့် ပြောင်ပြနေသည်။ ထိုစဉ်က သူတို့ညီအစ်ကို ကကြီးပုံလေး ကို ကြည့်ကာ ရယ်မောကျေနပ်နေခဲ့ကြပေမယ့် . . .

အခုတော့ ရင်ထဲမှာ မီးတောင်တွေ ပေါက်ကွဲတော့မယ် ကကြီး။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၆)

"သူ ဘယ်လိုနေသေးလဲ ဘဘ"

"ကိုယ်ပူကျသွားပြီ ရှလေး၊ စိတ်အေးအေးအနားယူ ထူးခြားရင် ဘဘ လာပြောပါ့မယ်"

ဆောင်းမင်းဆက် နာရီကိုကြည့်သည်။

"မနက်စာမကျွေးခင် အဲဒီဆေးတိုက်ပေးပါ၊ ကိုယ်ပူ တက်လာရင် ကျွန်တော့်ကိုလာပြောနော်"

ကိုယ်တိုင် အိပ်ရာထဲမှာပက်လက်။

မျက်နှာနီနီ အသံတွေအက်ရှရှနှင့် မျက်တောင်တွေလည်း မွေးစင်းလို့ ကကြိုးအတွက်ပူနေသည့်သူ့ကို ဦးမင်းထွတ်တင် သနား ကြင်နာစွာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

(စိုးမိုးတာပေ)

"လှလေး. . .မင်းကို ဘဘ ဆေးထိုးပေးမှဖြစ်တော့မယ်"

သူ့မျက်လုံးတွေ မပွင့်နိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းအသာညိတ်ပြလေ။ ကကြိုးဆီပြန်လာ၍လည်း လိုအပ်သမျှ သူပဲလုပ်ပေးရသည်။ ကကြိုး က ကိုယ်ငွေ့နွေးနွေးနှင့် အိပ်မောကျသွားပြီ။

ညက နှစ်ယောက်သား နောက်ဖေးလသာဆောင်မှာ လေ ညင်းမခံဘဲ မိုးစိုခံကြသည်တဲ့။

ကကြိုးကိုစောင်ခြုံပေး၍ ဦးမင်းထွတ်တင် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ည သန်းခေါင်ကျော်ကတည်းက တက်လိုက်ကြတဲ့အဖျားတွေ နှစ် ယောက်လုံး အချိန်ကိုက်၊ အပူချိန်ကိုက်။

ဒါကို ကိုယ်တိုင်ခေါင်းမထူနိုင်ဘဲ ကကြိုးကို ဆေးထိုးဆေး တိုက် လုပ်ပေးသွားသေးသည်။

ပြီးတော့လည်း စိတ်မချနိုင်စွာ တငင်ငင်။

ဦးမင်းထွတ်တင် စွပ်ပြုတ်ပန်းကန်နှင့်ဝင်လာချိန်တွင် ကကြိုး နိုးနှင့်ပြီ။

"ဘယ်နှယ့်နေလဲ သမီး"

"သက်သာသွားပြီ ဘဘ၊ ခေါင်းပဲ နည်းနည်းအုံနေတယ်"

"အေး. . .အေး၊ ဒီမှာ စွပ်ပြုတ်လေးသောက်ရအောင်၊ ကြက်သားဆိုညီမှာစိုးလို့ ဘဘ ကြက်သားနဲ့ပြုတ်လာတာ"

(စိုးမိုးတာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ကို လွမ်းတဲ့စိတ်ရယ်၊ ဆောင်းမင်းဆက်အပေါ် ကြောင့် တဲ့စိတ်ရယ်သာ ရှိမနေပါလျှင် ဒီအိမ်ကြီးနဲ့လူတွေကို ကကြိုး ခံ တွယ်ပါသည်။

မိန်းမတွေကိုချစ်ပြီးလျှင် အရုပ်လိုလွှင့်ပစ်တတ်သည့် ဆောင်း မင်းဆက်ကို ကကြိုး ကြောက်နေသည်။

ချစ်တတ်တဲ့သူ့လိုလည်း လက်မခံနိုင်။

ပြန်ချစ်ဖို့လည်း မတွေးရဲ။

သူနဲ့ဝေးရာကိုပဲ ပြေးချင်နေသည်။

ရင်ထဲမှာ ငါ လက်ရုံးကိုချစ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ လက်ရုံးနဲ့ လက်ထ ပြီးပြီဆိုသော သစ္စာတရားက အမြဲကြီးစိုးနေ၏။

"သောက်လို့မကောင်းဘူးလား သမီး၊ ခံတွင်းပျက်သွား ထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ် ဘဘ၊ ပါးစပ်ထဲမှာ ခါးနေတယ်"

"စပျစ်သီးလေးစားလိုက်ပါလား သမီးရဲ့"

"မစားချင်ဘူး ဘဘ၊ ကကြိုး မရမ်းသီးစပ်ချဉ်စားချင်တယ်"

"အို. . .ဘယ်တည့်မလဲ သမီးရယ်၊ လူနာဆိုတာ ဆေး အချိန်နဲ့သောက်ရတာ ဒီမုန့်တွေနဲ့ ဆေးနဲ့မတည့်ဘူးကွဲ့"

ကကြိုးမျက်နှာလေး မကောင်းနိုင်ရှာဘဲ ငြိမ်သွားရှာသည်

ထိုစဉ် ဆောင်းမင်းဆက် ဝင်လာ၏။

"သူ ကိုယ်ပူပြန်မတက်ရင် ကျွေးလိုက်ပါ ဘဘ"

ဦးမင်းထွတ်တင် တစ်ခုခုပြောမည်ပြင်ပြီးမှ ဘာမှမပြောတော့ ဘဲ ထလိုက်သည်။

"လူလေးရော သက်သာလား။ ဘဘက မနီးလောက်သေး ဘူးထင်လို့ ကလေးကို အရင်လာကျွေးတာ၊ လူလေးအတွက်. . ."

ဆောင်းမင်းဆက် လက်ခါပြ၏။

"သူ့အတွက်ပဲ သွားဝယ်ပေးလိုက်ပါ၊ ကျွန်တော် မစားချင် သေးလို့"

ဆောင်းမင်းဆက် ရှပ်လက်ရှည်အဖြူနှင့် ဂျင်းပြတ်ခေါင်း ခွင်းဆွယ်တာ အနီရဲရဲကိုဝတ်ထားကာ ကချင်ပုဆိုးကွက်နှင့်။

တစ်ခါတစ်ရံသာ ပုဆိုးဝတ်တာရှိတတ်ပေမယ့် ဘောင်းဘီ ညီနဲ့ထက် ပို၍ ကျက်သရေရှိနေသည်။ ဘဘထိုင်ခဲ့တဲ့နေရာမှာ ဝင်ထိုင်တော့ ကကြိုး မျက်လုံးတွေကိုပိတ်ပစ်လိုက်၏။

ညက အဖြစ်ကိုတွေးမိတိုင်း ရင်ထဲမှာခါးသီးနေသည်။

တကယ်ဆို သူ့ရဲ့တွေးဖက်ခြင်းမှာ ကကြိုး နိုလုံခဲ့မှုတယ် ဆိုတဲ့အဖြစ်ဟာ လုံးဝမရှိသင့်တဲ့အရာ။

သူဟာ ချစ်ခြင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ စော်ကားဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူဆို။ သန့်ရှင်းသော ကိုယ့်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အဘယ်ကြောင့် အားကိုးတကြီး ခိုဝင်ခဲ့ပါသလဲ။

"ကကြီးသျှင်"

"..."

"မင်းကို ကိုယ် လက်ထပ်ပါရစေ"

"အို...မထပ်ဘူး။ ကကြီးမှာ လက်ထပ်ထားတဲ့ယောက်ျား ရှိတယ်"

"လက်ထပ်ဖူးတာဟာ အမည်ကျန်ခဲ့တာတစ်ခုပဲ ကကြီးသျှင်၊ မင်းမငြင်းပါနဲ့၊ သူနဲ့မင်းဟာ ပေါင်းမှမပေါင်းရသေးဘဲ"

သူ့ရှေ့ဆက် ရင်ဆိုင်တိုးတိုက်ဖို့ကိစ္စတွေ အများကြီးရှိနေသည်။

ဒါ့ကြောင့် လိုအပ်သမျှ ထောင့်စေ့အောင် ဒီနေ့ စီစဉ်ရမည်။ မနက်ဖြန် ခရီးထွက်ဖို့က အားလုံးအဆင်သင့်။

"မနက်ဖြန် ကိုယ်တို့ ကလောကိုပြောင်းရမယ်၊ ဒါကြောင့် လက်ထပ်ခြင်းကို မဖြစ်မနေ လုပ်ကိုလုပ်ရတော့မှာ၊ ငြင်းဖို့ကြိုးစားလည်း အောင်မြင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကကြီးသျှင် မင်းရဲ့ချစ်ခြင်းကို စောင့်နေခဲ့တာကလွဲရင် ကိုယ့်လက်ထဲ ရောက်လာကတည်းက မင်းဟာ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ပြီးသားပါ"

"အို...မဟုတ်ဘူး"

"မင်း ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ဖို့ငြင်းနေရင် ကိုယ့်ဘက်က ပိုင်ဆိုင်မှုတစ်ခုခုအတွက် မင်းကို သိမ်းပိုက်ရတော့မှာပဲ"

"ရှင်...ရှင်...အဲလို မရမ်းကားပါနဲ့"

"ဒီအဖြစ်မျိုး ကိုယ်မဖြစ်ချင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် အေးအေးဆေးဆေး စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးလိုက်ပါ၊ မင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရင်ဆိုင်ဖို့တွေ ကိုယ့်မှာ အများကြီးရှိနေတယ်"

ကကြီးသျှင် နှုတ်ခမ်းလေးကို ခပ်ဖိဖိကိုက်ထားသည်။

"အိမ်ကို တစ်ခါလောက် ဖုန်းဆက်ပါရစေ"

"ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး ကကြီးသျှင်၊ အဲဒီဖုန်းနံပါတ်နောက်လိုက်ပြီး ထပ်ရှုပ်လာကြမှာ ကိုယ်သိတယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့က မင်းကို ဟိုကောင့်ကိုမချစ်လို့ ချစ်တဲ့လူနဲ့ လိုက်ပြေးသွားတယ်ထင်ပြီး စိတ်ဆိုးနေကြတာ"

"ဟင်"

ဆတ်ခနဲ တောင့်မတ်သွားရာမှ ကကြီးမျက်ရည်တွေ တအိအိ ဝေ့တက်လာသည်။

ဘိုးဘိုးရဲ့ ဒေါသထန်နေတဲ့မျက်နှာကြီး၊ လက်ခံ့ရဲ့ ရင်ထုနာ သူ့ကို ရွံ့ရှာစွာစိုက်ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးစိမ်းတွေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အို. . . မျက်လုံးတွေမှိတ်ဝစ်လိုက်ကာ ကကြိုး ငိုချလိုက်သည်။

ဆောင်းမင်းဆက် မျက်နှာကြီးပျက်သွားသည်။

"အဲလောက်မငိုပါနဲ့ ကကြိုးသျှင်၊ ဟိုမှာ မင်းထင်သလို အခြေအနေမဆိုးသေးပါဘူး။ လက်ရုံးဆိုတဲ့ကောင်လည်း သူ့အပေါင်းအသင်းနဲ့သူ ခါတိုင်းလိုပဲ သွားလာမပျက်ရှိနေတယ်"

"မဖြစ်နိုင်တာတွေ ရှင်ညာမပြောနဲ့ ကိုဆောင်းမင်းဆက်၊ လက်ရုံးဟာ ရှင့်လို မိန်းမတစ်ယောက်ကို အလွယ်တကူချစ်၊ အလွယ်တကူပစ်ပြီး ချက်ချင်းမေ့ပစ်တတ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးမဟုတ်ဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက် ဝုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။

ဒီနေရာမှာ ကကြိုးသျှင်မဟုတ်ခဲ့လျှင် သူ စိတ်ရှိလက်ရှိ ကိုင်ပေါက်ပစ်မိမည်သာ။

ခုတော့ အသားဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ဒေါသထွက်နေသည့်တိုင် သူ မပေါက်ကွဲရက်။

"ဒါ ကိုယ်မသိဘူး။ မြင်တဲ့အတိုင်းပြောပြတာ၊ သူ့ရင်ထဲမှာ မီးတောင်ဆယ်လုံးလောက် မြိုထားလည်း ပြင်ပက မြင်ရတာမှမဟုတ် တာ မြင်ရသည်း၊ ဒီအတွက် ကိုယ်ခံစားမပေးနိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အဲဒီမီးတောင်ဆယ်လုံးထက် ဆယ်စင်းလောက်မက အဆတစ်ရာပွနေ

တယ်၊ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ကန်ရေပြင်ထဲကလရိပ်ကို အုပ်ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားနေရတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ်က သူ့ထက်ရှုးသွပ်တယ်"

"အဲဒါ ရှင်သဘောပေါက်ရင် ရှင့်လုပ်ရပ်ကို ရပ်လိုက်ပါ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကြိုးစားနေလဲ"

"ကြိုးစားမယ်၊ လရိပ်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခုန်ဖမ်းမှာပဲ၊ ခါချဉ်ကောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ခေါင်းနဲ့ပြေးတိုက်မှာပဲ၊ လက်ထဲမှာ လရိပ်ပါမလာလည်း ဟိုးအဝေးကြီးကို မော့ငေးနေမယ့်အစား ကန်စပ်မှာထိုင်ပြီး ကိုယ့်ရင်ခွင်နားက လရိပ်ကို နီးနီးကပ်ကပ်ခံစားမယ်၊ မြင့်မိုရ်တောင်ပြိုမသွားလည်း ခါချဉ်ကောင်သေပေ့ါ၊ မဆန်းပါဘူး။ ကိုယ့်လုပ်ရပ်အတွက် ဘယ်သူဘာပြောပြော ဖြစ်ချင်တာကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် ရတဲ့နည်းနဲ့ လုပ်သွားမှာပဲဆိုတာ မင်း. . . ယုံ"

"ကကြိုးကလည်း ရှင့်ကို ဘယ်တော့မှ ချစ်လာမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံလိုက်"

"မင်း ချစ်ချစ်မချစ်ချစ် ကိုယ်ချစ်နေဖို့ပဲလိုတာပါ၊ ကိုယ့်အနားမှာမင်းရှိနေရင် အရာအားလုံးဟာ အသေးအဖွဲပါ"

"ရှင်ဟာ သိပ်ကို အတ္တကြီးတဲ့လူ"

"ဘယ်ကမလဲ ငါ့အတ္တသာမှန်ရမယ်ဆိုတဲ့ နောက်ထပ်အတ္တတွေရှိသေးတယ်၊ လူဆိုတာ အတ္တများမှ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာဖြစ်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်နိုင်တာ၊ တွေဝေပျော့ညံ့နေရင် ဘာမှဖြစ်မလာဘူး၊ အဲဒီတွင် လည်း ကိုယ့်မှာ နောင်တမရှိဘူး"

သူ ကကြီးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်၍ ပင့်သက်ရှိုက်သည်။

"မင်း တောင်းဆိုပါ ကကြီးသျှင်ရယ်၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်လား၊ သွေးလား၊ ရွှေလား၊ ငွေလား ဘာမဆို ကိုယ်ဖြစ် အောင်လုပ်ပေးမယ်၊ မင်းနဲ့ကိုယ် ကွဲကွာသွားစေနိုင်တဲ့ တောင်းဆို မျိုးဆိုရင်တော့ မင်းသေပြလည်း မင်းရဲ့အလောင်းကိုပွေ့ပိုက်ပြီး ကိုယ်ရဲ့ အနီးဆုံးမှာ ထားလိုက်မှာပဲ၊ ဘယ်တော့မှ ခွင့်ပြုမှာမဟုတ်ဘူး"

သူ ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။

မျက်ရည်ကြောင်းလေးနှင့် သူ့ကို မှန်းတီးစက်ဆုပ်စွာ စူးစိုက် ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးတွေကို မမြင်ချင်တော့ပါ။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ်မင်းကို သိပ်ချစ်နေတယ် ကကြီးသျှင်ရယ်။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၄၅)

တစ်ချိန်လုံး ကကြီးကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး မျက်တောင်ပင် ခတ်တဲ့ ဆောင်းမင်းဆက် စိုက်ကြည့်နေရာမှ ကကြီးနောက်မှာ လာ ရပ်ရင်း တိုးတိုးညင်းညင်းပြောဏ်။

"တကယ်ဆို ဒီထက်ကောင်းတဲ့ ဝတ်စုံ ကိုယ်ဖန်တီးပေးနိုင် တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီဝတ်စုံဟာ မင်းနဲ့ဟိုကောင်အတွက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းသိစေချင်လို့၊ ပြီးတော့ မင်းနဲ့ သိပ်ကိုလှနေတယ်၊ ဆံပင်တွေကို ဒီတိုင်းဖြန့်ချပြီး ထွက်ခဲ့ပါ၊ အပြင်မှာ ကိုယ်စောင့်နေမယ်"

ဆောင်းမင်းဆက်ရဲ့ကအသံမှာ ကြင်နာတာတွေ တွယ်တာ တာတွေ ရှိနေသလား ကကြီးမဝေခွဲတတ်ပေမယ့် ထုံးစံအတိုင်း သူ့ ကို ခပ်စူးစူး တက်ချက်လှည့်ကြည့်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီမှာ"

"ပြောလေ"

"ကကြီး လက်မှတ်ထိုးပြီးရင် ရှင်လည်း ကတိတည်ပါ"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြီးကို အကြာကြီးစူးစိုက်ကြည့်နေ သည်။

"မင်း မကြည့်ဖြူဘဲ ကိုယ် ဘာမှမလုပ်ဘူး။ စိတ်အေးအေး နေပါ"

သူထွက်သွားတော့ ခုံပေါ်မှာတင်ပေးသွားသည့် ရတနာ သေတ္တာလေးကို ကကြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

အားလုံး တစ်ဆင်စာစီအပြည့်ရှိနေသော ရတနာမျိုးစုံက သူ့အကန့်နဲ့သူ စာဖျတ်ဖျတ်ခါနေသည်။

လှလိုက်တဲ့ စိန်လည်ကုံးလေး။ ရဲတောက်ကြွရှနေသည့် ပတ္တမြားလည်ကုံးလေးကလည်း လက်ရာပြောက်လှသည်။

ဒါတွေ ကကြီးဝတ်ခဲ့ရမည်တဲ့။

မဝတ်ဘူးဆိုလည်း သူ အတင်းဝတ်ခိုင်းမှာပင်။

ကကြီး စိတ်ညစ်စွာ ရပ်နေမိသဲ။

"လည်ကုံးတွေ မင်းဝတ်မရမှာစိုးလို့"

ဆောင်းမင်းဆက် ပြောင်လက်နေသော ရွှေအိုရောင်ပုအိုး

ကွက်နှင့် အဝါနုတိုက်ပုံကို ဝတ်ထားသည်။

သူက ရတနာဘူးကို ပြန်ဖွင့်၍ တစ်ခုစီထုတ်ယူသည်။

"ကိုယ့်အိမ်ထဲမှာ လက်မှတ်ထိုးတာပဲ ကကြီး။ အဲဒါတွေ ဝတ်ချင်ဘူး"

"အိမ်ထဲမှာ လက်မှတ်ထိုးရတာက အခြေအနေအရလေ၊ ဒါပေမဲ့ အခမ်းအနားဟာ အခမ်းအနားနဲ့တူရမယ်. . . လာ"

သူ ရတနာတွေ တစ်ရစ်ပြီးတစ်ရစ် ဆင်ပေးနေရင်း မွှေးညှင်း လေးတွေနှင့် စိမ်းစိုနေသော ကကြီးဂုတ်သားဖွေးဖွေးလေးကို ငုံနမ်း လိုက်ချင်စိတ်က တားဆီးလို့မရချင်။

ကိုယ်က မြတ်နိုးလွန်းလို့ပေမယ့် သူက အထင်လွဲမှာပါ။ သိမ်းဖက်ပွေ့ပိုက်ထားလိုက်ချင်တဲ့စိတ်က ရင်ခုန်လှုပ်ရှားလျက်။ ရတနာ ပိုးကြိုးတွေကို ချည်နှောင်ပေးရင်း လက်ကတုန်ချင်နေ။

အဲဒီရင်ခုန်တိမ်းမူးနေမိတာကိုပဲ ဆောင်းမင်းဆက် မက်မော သည်။ မြတ်နိုးနှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ချစ်သူလေးကို ရယူထား နိုင်ပြီဆိုသည့် အသိနှင့် သူကျေနပ်ခဲ့သည်လေ။

"ကိုယ် ခေါင်းဖြီးပေးပါရစေ"

"ဟင့်အင်း"

ကကြီး ငြင်းလိုက်ပေမယ့် သူကဖြီးနေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းလျှော်ရည်နံ့သင်းနေသည့် ကကြိုးဆံပင် ပျော့ပျော့
လေးတွေကို ဖြီးပေးရင်း တစ်ယောက်တည်း ပြုံးလိုက်မိ၏။

သူ့တစ်သက်မှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခေါင်းဖြီးပေး
တစ်ခါမျှမတွေးမိခဲ့။

"ကကြိုးသျှင်"

နောက်မှနေ၍ ကကြိုးနားနားကပ်၍ သူခေါ်သည်။

"မင်းကို ကိုယ် ဘယ်လိုချစ်မိမှန်းမသိဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရင်
ထားချင်တယ်၊ သွားလေရာအိတ်ထဲမှာ ထည့်သွားချင်တယ်၊ ဒါ ချစ်
တိုင်းပြောကြတဲ့ မဆန်းသော စကားလုံးတွေပေမယ့် ဘယ်မိန်းမ
မပြောခဲ့မချစ်ခဲ့တဲ့ ကိုယ့်အတွက် သိပ်ကိုဆန်းပါတယ်၊ မင်းဟာ ကိုယ့်
ဘဝရဲ့ ကကြိုးသျှင်ပါ၊ မင်းရဲ့စေစားမှုတိုင်းဟာ ကိုယ့်ရဲ့ရှင်သန်ခြင်း

သူ ကကြိုးလက်မောင်းပြည့်ပြည့်လေးကို ခပ်ဖွဖွကိုင်၍
ဘက်ဆွဲလှည့်သည်။

"မင်းကို ကိုယ်သိပ်ချစ်တယ်"

ခေါင်းလေး တွင်တွင်ခါနေပေမယ့် ကကြိုးစကားတစ်လုံး
မထွက်၊ သူ ကကြိုးမျက်နှာလေးနားကပ်သွားပြီးမှ ဆတ်ခနဲ ကိုယ်
မတ်သည်။

"သွားစို့"

(ဗိုးမိုးစာပေ)

လက်ဖျားလေးကို တယုတယဆွဲ၍ အခန်းပြင်ထွက်လေ
သည်။ ကကြိုး အပြင်ရောက်မှ သက်ပြင်းချရသည်။

ကိုယ် ဘယ်လိုပဲတားဆီးဆီး သူမစောင့်ထိန်းခဲ့ရင် ဘာတတ်
နိုင်မှာလဲ။

✿ ✿ ✿

(ဗိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၈)

ကားလေးက အမှောင်ထဲမှာ တရိပ်ရိပ်ပြေးနေသည်။

နောက်ခန်းထဲမှာ သူနဲ့ ဆောင်းမင်းဆက်နှစ်ယောက်တည်း။ များပြားလှသည့် ဓါတ်ပုံတွေကို အယ်လ်ဘန်ထဲ ကျကျနနထည့်နေ ရင်း သူ ကျေနပ်နေတာကိုကြည့်ကာ ကကြီး မျက်နှာကိုတင်း၍ တစ်ဖက်လှည့်ထားမိသည်။

"ကကြီးသျှင် ဓါတ်ပုံထဲမှာ မင်း သိပ်ကိုလှပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အပြင်ကိုမမှီဘူး"

ကကြီးလည်းမကြည့်ဘဲ သူ့ဟာသူ တစ်ယောက်တည်း ပြောနေ၏။

"ဒီဘက်လှည့်ပါဦး ကကြီးသျှင်၊ အားနာပါးနာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလောက် ကြည့်ပေးစမ်းပါ"

"မကြည့်ချင်ဘူး၊ ရှင်ကျေနပ်တယ်မို့လား၊ ရှင့်အတွက်ဖြစ် မြောက်ဖို့ အဓိကပါ"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြီးကို ခပ်ဖွေဖွေငဲ့ကြည့်၍ ပြုံးလိုက် သည်။

"ကိုယ့်အတွက်ထဲမှာ မင်းကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တာလည်း ပါပါတယ်"

ကကြီးက မဲ့သည်။

"ဒီပုံလေး ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ပုံကြီးချဲ့ဖို့သိပ်ကောင်းမယ့် အနေ အထားပဲ"

မျက်နှာရှေ့ အတင်းထိုးပြနေတော့လည်း မိန်းကလေးပီပီ ကြည့်ဘဲမနေနိုင်။ ဆောင်းမင်းဆက်က သူ့နားမှာပခုံးချင်းတိုက်၍ ထိုးကပ်လာကာ ကျန်တဲ့ပုံတွေကိုပါ ပြသည်။

ကြင်စဦးဖနီးမောင်နှံ ဓါတ်ပုံတွေ ကြည့်နေကြတဲ့ပုံစံမျိုး။

ကကြီး ကားပေါ်မှာမို့ ထွက်သွားလို့မဖြစ်။ ကျေလည်း ကျေနပ်နှင့် မျက်နှာလေး ပုတ်သိုးနေသည်။

စေတနာမပါဘဲ အရိုက်ခံလိုက်ရတဲ့ ဓါတ်ပုံတွေကလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတော်လေး ကြည့်ကောင်းနေပြန်သည်မို့ ကကြိုး မကြည့်ဘဲလည်း မနေနိုင်။

"ကကြိုးသွှင်"

"..."

"ဒီပုံလေးလှတယ်နော်"

နှစ်ယောက်ယှဉ်လျှက်ရိုက်နေရာကနေ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဖျတ်ခနဲ သူဆွဲကိုင်၍ နမ်းတော့မယောင် မျက်နှာနှင့်နီးနီးလေး ရင်ချင်းကပ်ထားတဲ့ပုံ။

ရုတ်တရက် သူဆွဲလိုက်တော့ ကကြိုး လန့်သွားတာရော ရက်တာရောစုပြုံကာ နှုတ်ခမ်းလေးမဟတဟပွင့်လျှက် သူ့ကို မော့အကြည့် နှစ်ခြိုက်စွာပြုံးနေသည့် သူ့မျက်နှာက ငုံ့အကျ။

နှုတ်ခမ်းနှစ်စုံက ထိကပ်တော့မယ့်အတိုင်း ဖြစ်သွားရင် ဖျတ်ခနဲ အမိအရရိုက်ယူလိုက်တဲ့ ကင်မရာကလည်း မြန်သည်။

ပိုစကတ်ပုံလေးလို အသက်ဝင်လှပလွန်းသည့် ပုံလေးကို ကကြိုး အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် မျက်လုံးမခွာနိုင်။

ပြီးတော့ လက်မှတ်ထိုးနေကြတဲ့ပုံတွေ၊ ရှေ့နေတွေလက်မှတ်ထိုး စားသောက်နေကြတဲ့ ပုံတွေ၊ ကိုးကိုးကို ကကြိုး ပဆစ်တုပ်လေးထိုင်၍ ကိတ်မုန့်ကျွေးနေတဲ့ပုံ။

(မိုးမိုးစာပေ)

အခန်းထဲ မွေ့ရာပေါ်မှာ သူ ကကြိုးလည်တိုင်က ရတနာတွေ ဖြုတ်ပေးနေတဲ့ပုံကအစ ရိုက်ယူထားတာ။

အဲဒီပစ္စည်းတွေက မင်္ဂလာဆောင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်လက်ဆောင်တဲ့။

ကကြိုး ဒေါသတကြီး အော်ပစ်လိုက်မိသည်။

သူ ငွေရှိတိုင်း ကကြိုးကို စည်းရုံးလို့ရမလား။

လက်မှတ်ထိုးတဲ့နေ့ရက်ကို မင်္ဂလာနေ့ရယ်လို့ သူ သတ်မှတ်ခဲ့ရသည်။ ကကြိုး ဘာပြောပြော ခါတိုင်းလို ချေပခြင်းမပြုဘဲ ပင့်သက်ရှိုက်၍ မျက်နှာလွှဲနေသည်။

ဘာဘာ ဝင်လာဖျန်ဖြေမှ ပွဲကပြီးသွားပေါ့။

နောက်ဆုံးတော့ ကကြိုးတစ်ယောက်ထဲ ဒေါသဖြစ် တစ်ယောက်တည်းရန်လုပ် ကိုယ်ပဲ မောကျန်ခဲ့ရတာ။

"ကိုယ်တို့မှာ အယူတစ်ခုရှိတယ်၊ လက်ထပ်ပွဲပြီးမြောက်တဲ့အခါ သတို့သမီးရဲ့မင်္ဂလာဆံထုံးကို သတို့သားကဖြေပေးရတယ်။ ဆံပင်အားလုံး ပြေကျသွားမှ အကြင်လင်မယားဖြစ်သွားပြီလို့ သတ်မှတ်ရတယ်၊ မင်္ဂလာဦးမှာ သတို့သားက ဆံထုံးဖြေမပေးနိုင်ရင် ဥပမာကွာ ပေါင်းအသင်းနဲ့ အချိန်လွန်ပျော်နေတာတို့ အခြားအကြောင်းရှိတာ ဆို့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဆံထုံးဖြေဖို့ပျက်ကွက်ခဲ့ရင် အဲဒီမိန်းမကို ပေါင်းသင်း

(မိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွင့်မရှိဘူး''

သူတို့က ဒီလိုအယူရှိတဲ့ လူမျိုးတဲ့လား။

ကကြိုး ကြားဖူးပါတယ်။

ကဗျာဆန်တာလား။ အမျိုးမြင့်တာလား။ ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ အဲဒီလို အယူရှိတာလေးကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ဖူးသည်။

ဒါဆို သူခေါ်လာတဲ့ညက ကကြိုးဆံထုံးတွေ သူဖြေပေးထားခဲ့တာ ဒီအယူနဲ့လား။

''ဒါကြောင့် မင်းရဲ့ဆံထုံးကို ကိုယ်ဖြေခဲ့တာဆိုတော့ ကိုယ်နဲ့ ဖနီးဆိုတာ အခိုင်အမာကိုဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဒါကြောင့် လက်မှတ်ထိုးတော့ ကိုယ်ဆံထုံး မထုံးနိုင်ခဲ့တာပေါ့''

သူ ခါတ်ပုံတွေကို အဲယ်လ်ဘန်ထဲထည့်ပြီး အိတ်ကြီးထဲ ထည့်သိမ်းသည်။

''မင်း တစ်ခုခုစားမလား''

''မစားဘူး''

''ကိုယ် အိပ်ချင်ပြီ''

ကကြိုး စိတ်မရှည်စွာ ဘုကြည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူက နှာခေါင်းတစ်ချက်တွန့်၍ ရယ်သည်။

''မင်း ဘာတွေဒေါသထွက်နေလဲ၊ ဒီညတော့ ကားပေါ်မှာ

ဒီလိုပဲ ဖြစ်သလိုအိပ်ရတော့မှာလေ၊ ကိုယ် အရင်အိပ်လိုက်ရင် မင်း အနေကျပ်မလားလို့ မေးတာ''

''ရှင် သိပ်ရှည်တဲ့လူပဲ၊ အိပ်ချင်အိပ် မအိပ်ချင်နေပေါ့''

သူ ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်မိသည်။

''ဘဘ ကျွန်တော် တစ်လှည့်မောင်းမယ်''

''မမောင်းနဲ့လူလေး၊ ဘဘ ညပိုင်းမောင်းမယ်၊ မနက်ကျ ဘိုရောက်ရင် ဘဘတစ်နေကုန် အိပ်လို့ရတယ်၊ လူလေးက လုပ်ကိုင် ရှာများတဲ့လူ စိတ်ချလက်ချအိပ်''

''ဘဘ''

''ဟာ''

ဦးမင်းထွတ်တင်က ကားမောင်းရင်း မလှည့်ဘဲပြန်ထူးၓါ။

''ဘဘ တစ်ခုခုစားဦးလေ၊ ထမင်းလည်း သိပ်မစားဘဲနဲ့ ကကြိုး လက်ဖက်ရည်ထည့်လိုက်မယ်''

''မထည့်နဲ့ သမီး၊ ဗိုက်ပြည့်ရင် မျက်လုံးက သိပ်အကျင့် ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ သမီးပဲသောက်လိုက်တော့''

ကြည့် ဆောင်းမင်းဆက် ဘဘကိုတောင် မနာလိုဖြစ်မိ ဘာသည်။ သူ့ကျတော့ စကားကောင်းမပြောဘဲ ဘဘနဲ့ကျတော့ သူ့သွေးမျိုးကျနေတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်မျိုးတော့လည်း စိတ်ချမ်းသာရပါသည်။

ကားက နောက်ခန်းမှာ အကျယ်ကြီးမို့ ရောင်စုံကော်ဇော တစ်ထပ် ပန်းနုရောင်မွေ့ရာတစ်လွှာခင်းလျက် ခြေဆန့်လက်ဆန့် အိပ်လို့ရသည်။ ကကြိုးဆန္ဒအရ ကီးကီးကိုပါ ခေါ်လာရတော့ ခွေးနဲ့မအိပ်တတ်သည့် ဆောင်းမင်းဆက်က အရစ်ရှည်သည်။

"ဟေ. . . မင်း ကီးကီးကို ကြားထဲမထားနဲ့နော်၊ ကိုယ် လုံးဝ မအိပ်တတ်ဘူး"

"ထားမှာပဲ၊ မအိပ်တတ်ရင် ရှင် ဟိုးဘက်အစပ်တိုး အိပ်"

"ဟိုဘက်မှာ မွေ့ရာမှမရှိတာ"

"ရှင်နော်. . . မကာတ်သတ်နဲ့၊ ဒါဆို ရှင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်အိပ်၊ ကကြိုး ထိုင်နေမယ်"

ကီးကီးက အိပ်နေရာက ခေါင်းထောင်ကြည့်သည်။

သူလည်း နားလည်တာမို့ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့် ရှောင်၍ နေရာရှာသည်။

"အဲဒီမှာပဲ အိပ်၊ ကီးကီး ဘယ်မှမသွားနဲ့"

ကီးကီးက ဆောင်းမင်းဆက်ကို ပြန်ကြည့်သည်။

ကကြိုး ဒေါသဖြစ်နေသလောက် သူက မချိုမချဉ်။

ညဉ့်ကနက်လာသလို မိုးရိပ်တွေရှိနေသောကြောင့် ပတ်ဝန်း

ကျင်က ကားမီးရောင်မှအပ အားလုံး မဲမှောင်နေ၏။

တစ်ခါတလေ အဝေးပြေးကားကြီးတွေနှင့် တွေ့သည်။ ကပ်ဖြတ်သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်က နဂိုအတိုင်း မှောင်နဲ့မဲမဲသာ။ ကကြိုး မျက်တောင်လေးတွေ စင်းလာသည်။

နောက်ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ သူက ခေါင်းအုံးနှစ်လုံးဆင့်၍ ပက်လက်လှန်အိပ်နေလျက် နဖူးပေါ်လက်တင်ထားသည်။

လီမှာလိုက်တဲ့ ကီးကီးကောင်စုတ်၊ ဟိုဘက်မွေ့ရာအစပ်မှာ ဝင်အိပ်မှဖြစ်တော့မည်။

"သမီး"

"ရှင်"

"ခုမှ နလံထစပဲရှိသေးတယ်၊ အိပ်ပျက်မခံနဲ့ကွဲ့၊ ဝင်အိပ် ဝင်အိပ်"

"ဟို. . . အဲ. . . ဟုတ်"

ဘဘကိုတော့ မချေမင် မပြောချင်သည်မို့ ကကြိုးခေါင်း ညိတ်လိုက်ရသည်။

"သမီး မီးနဲ့မအိပ်တက်ရင် မီးပိတ်လိုက်မလား"

"ဟင့်အင်း၊ မပိတ်နဲ့ဘဘ မပိတ်နဲ့"

ကကြိုး ကမန်းကတန်းတားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆုံးဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့။ ကကြိုး ကီးကီးတို့ တအားမွေ့ဖက်ထားကာ ဘေးဘက်တိုးကပ်အိပ်သည်။

ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့် အိပ်ပျော်သွားလိုက်ကာ ဘာမှ မသိတော့။

"ဂျိမ်း"

"အမလေး"

လန့်ဖျန့်ကာ ခေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်မိသည်။

ဘုရား. . .ဘုရား။ မိုးတွေလေတွေ သည်းနေလိုက်တာ။ ကားကမောင်းနေဆဲ။

ကကြိုး ဘေးမှာသူရှိမနေပါ။ ဘဘနဲ့ရှေ့ကို အာရုံစိုက်ကြည့်၍ လမ်းကို ဂရုစိုက်နေပုံရသည်။

ကကြိုးထအော်တော့ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်သည်။

"မကြောက်နဲ့ ကကြိုးသျှင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ လန့်သွားရင် ရေသောက်လိုက်ဦး"

"တစ်နေရာရာမှာ ကားကို ခဏနားထားလို့ မရဘူးလား ဟင်"

ကကြိုး အသံလေးတွေ တုန်နေရှာသည်။

"မရဘူး။ ဒီနားမှာ ဘာအဆောက်အဦးမှမရှိဘူး။ လုံးဝ

မနားသင့်တဲ့နေရာ၊ မိုးကလည်း ခဏလေးနဲ့တိတ်မှာမဟုတ်ဘူး"

လျှပ်ရောင်ကဝင်းခနဲ မိုးကဒိန်းခနဲ။

ရှေ့ကားမီးရောင်မှာ ပြာနှမ်းသော မိုးစက်တွေမှလွဲ၍ ဘာမှ မမြင်ရတော့။ ကားမှန်မှ ဝိုက်ပါခများလည်း မိုးစက်တွေကို နိုင်အောင် သုတ်သင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။

"လူလေး. . .ဘဘတို့ ရှေ့ဆက်ရင် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်၊ ဝိုင်ပါ မနိုင်တော့ဘူး။ နားမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

"ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ ဘဘ"

ခေါင်းမင်းဆက် နာရီကိုငုံ့ကြည့်၍မေးသည်။

"ကျောက်ပန်းတောင်းက လွန်လာတာ ရောက်ဖို့တော်တော်လိုသေးတာ၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

မှောင်နဲ့မည်းမည်းထဲမှာ ကားက အဖြူရောင်ကြီး ဖြစ်နေသေးသည်။ ပြီးတော့ သေးသေးလေးမဟုတ်။

မီးတွေဖွင့်အိပ်လို့လည်း မရ။ ဝိတ်အိပ်ပြန်လည်း မလွယ်။

"ဖယ် ဘဘမျက်စိမကောင်းရင် ကျွန်တော်မောင်းမယ်"

"ဟာ. . .မဟုတ်တာ လူလေးရယ်၊ လူလေးစိတ်မြန်လက်မြန်လုပ်တတ်တာနဲ့ မိုးကြီး လမ်းပျောက်နေတာနဲ့ မဖြစ်ပါဘူး"

သူတို့ပြောနေတာတွေကို မိုးသံကြောင့် မကြားတစ်ချက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြားတစ်ချက်နှင့် ကကြီးကြောက်စိတ်ကြောင့် ရင်ခုန်သံတွေ မြန်နေသည်။

ကကြီး ကြောက်နေတာသိ၍ သူမကြာမကြာ လှည့်ကြည့်သည်။ မိုးက ထစ်ခြုန်းအောင်မြည်လျက်။ လေနှင့်ရောကာ တဟီးဟီးတဟဲဟဲ ဖြစ်နေသည်။

ကားက တဖြည်းဖြည်းရပ်သွားသည်။

"ကလေး ကြောက်နေရှာတယ်၊ အနားမှာနေလိုက်ပါ။ ဘဘ ဒီမှာပဲ ထိုင်စောင့်နေမယ်၊ သုံးနာရီထိုးတော့မှာဆိုတော့ လင်းတော့မှာပါ"

သူ နောက်ခန်းထဲ ပြန်ရောက်လာသည်။

ကကြီးအတွက် အနွေးထည် သူကိုယ်တိုင်ထုတ်ပေး၏။

"မီးပိတ်မှဖြစ်မယ် လူလေး၊ နို့မို့ ပတ်ဝန်းကျင်အန္တရာယ်တွေ မီးထိုးပြနေသလို ဖြစ်နေမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို မီးက ဖျတ်ခနဲမှောင်သွားသည်။

"ရော့. . . မင်း အနွေးထည်ဘယ်ထား၊ ဒီမှာ. . . စောင်"

ကြောက်စိတ်ကြောင့် ကကြီး ရန်လုပ်မနေတော့ဘဲ အသာတကြည် ယူဝတ်သည်။

မှောင်နဲ့မဲမဲထဲမှာ လူဆိုးသူခိုးတွေများ လာပိုင်းသတ်လျှင်

ခုက္ခ။

"ကကြီးသျှင် စောင်ခြုံပြီးမင်းလှဲနေလေ၊ ဘဘနဲ့ ကိုယ်ထိုင်စောင့်နေမယ်"

"ဟင့်အင်း"

ခုကြောက်နေတာ သူ့ကိုမဟုတ်ပါ။

ဆိုးရွားသော ရာသီဥတုကြားမှာ လူသူမနီးသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖြစ်သည်။ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်ရင်း ကကြီး ဘုရားစာတွေ ရွတ်နေမိသည်။

ခက်တော့တာပဲ။

ဘွားဘွားသင်ပေးတုန်းက ဘုရားစာ အကုန်လိုက်ကျက်ထားမိတာ နောင်တကြီးစွာရ၏။

အရေးထဲ ဆောင်းမင်းဆက် လှဲအိပ်သွားလိုက်မှာလည်း စိုးရိမ်နေသည်။

ဘဘ ကူရှင်ကိုမှီ၍ အိပ်နေသလား။ မျက်လုံးဖွင့်ထားသလား။

ကကြီး ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေစဉ် အေးစက်နေသည့် ကကြီးလက်ဖဝါးလေးကို ဆောင်းမင်းဆက် ထွေးအုပ်လာ၏။

"သိပ်ကြောက်နေသလား ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း"

ကကြိုး ကလေးလိုပဲ သနားစဖွယ်ဝန်ခံရှာသည်။

ကျေနပ်တာ မကျေနပ်တာ သတိမထားမိတော့။

ကကြိုးကိုယ်လုံးလေးကို ဆွဲပွေ့ကာ ရင်ခွင်ထဲမှာ မြုပ်သွား အောင် ထွေးဖက်ထားလိုက်မိသည်။

ကကြိုး မရုန်းတော့ဘဲ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ အတင်းကိုး ထားရှာသည်။ ထိုစဉ်. . .

လျှပ်ရောင်ဝင်းခနဲထိန်လင်းကာ ဒိန်းခနဲ မိုးကြိုးပစ်ချလိုက် သည်။ တစ်ချက်တုန်သွားသည့် ကကြိုးကိုယ်လေးကို သူ ပိုရှိုက် အောင် ဖက်ထားမိ၏။

ချစ်လိုက်တာ ကကြိုးသျှင်ရယ်။

ဘာပြောပြော ဘာလုပ်လုပ် မင်းဟန်မဆောင်တတ်ဘဲ ဒီ ကိုဖြူစင်ပုံလေးတွေကို ကိုယ်မြတ်နိုးတာ။

ကကြိုးရဲ့ဦးခေါင်းလုလုလေးမှာ သူ့ပါးဖေးတင်၍ မျက်ထ တွေမှိတ်ကာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့ခြင်းက အတိုင်းအဆမရှိ ဖြစ်သွား လေသည်။

ဒီအတိုင်းပဲ ထာဝရအဖြစ် ရှိပါရစေ။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၄၉)

"မိန်းကလေး အိပ်ပျော်နေသလား"

"ဟုတ်တယ်"

"ဒီတိုင်း လူလေးတစ်ညလုံး ထိုင်နေတာလား"

"ဟုတ်တယ်၊ သူအိပ်ပျော်သွားတော့ နေရာရွှေ့ပေးရင် နိုးသွားမှာစိုးလို့"

"ဟင်း"

ဦးမင်းထွတ်တင် သက်ပြင်းချသည်။

ခုတော့လည်း ပတ်ဝန်းကျင်က အေးချမ်းသာယာနေပြီသည်။ ညက ဒေါသထန်ခဲ့သည့်မုန်တိုင်းက လိုချင်တာရသွားသည့် ကလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်တစ်ယောက်လို ကောင်ကင်ပြာကြီး သက်သေပြု၍ ဖြူစင်နေ

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အိမ်ခြေအဆောက်အဦး လုံးဝကင်း၍ သေ ဘေးကန်သင်းစပ်ကွေ့မှာ ခြုံပုတ်တချို့ ရှိနေသည်မှလွဲ၍ လွင် ခေါင်ခေါင်။

"ပတ်ဝန်းကျင်ရွာနားမနီးလို့ တို့ ညက အေးအေးဆေး နေရတာ လူလေးရေ၊ မဟုတ်ရင် အန္တရာယ်ကမသေးဘူး"

သူတို့ စကားပြောသံကြောင့် ကကြိုးနိုးသွားသည်။

"ဟင်"

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ခေါင်းလေးထောင်ကြည့်၍ အံ့ဩနေ သည်။

"ဘာဘ ဒါဘယ်နေရာလဲ. . . ဟင်"

ဦးမင်းထွတ်တင်က ကွမ်းယာပါးစပ်ထဲထည့်၍ရယ်ပြုံးသည်။

"ဘာဘတောင် မသိတော့ဘူး သမီးရေ၊ ရွှေတစ်နေရာ ရောက်မှသိတော့မှာ၊ ကဲ မျက်နှာလေးဘာလေး သစ်ကြ"

ကားအောက်ဆင်းသွားကာ စက်ဖုံးဖွင့်၍ အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

ကကြိုး သူ့ကိုပြန်ကြည့်တော့ မျက်နှာခပ်နွမ်းနွမ်းနှင့် ထင်တစ်ဖက်ကို လက်နှင့်ထောက်ထားသည်။

တစ်ညလုံး သူ့ရင်ထဲမှာ ကကြိုးလုံခြုံစိတ်ချစွာ အိပ်

သည်။ သူကတော့ အိပ်ရမည်မထင်။

စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပေမယ့် ကကြိုး တမင် မသိချင်ယောင် ောင်လိုက်သည်။

"ဟင်. . . လူလေး. . . လူလေး ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခေါင်း က်နေလား"

လက်ထဲကကိုင်ထားသည့် ပလပ်စတစ်ရေပုံးကို ကမန်း ာန်းချကာ ဦးမင်းထွတ်တင် တံခါးဖွင့်၍ နောက်ခန်းထဲတက်လာ ည်။

"ကိုက်တယ်၊ နည်းနည်းလည်းမူးနေတယ် ဘာဘ"

ဦးမင်းထွတ်ထင် ဆေးသေတ္တာပြေးဖွင့်ကာ ဆောင်းမင်း ာ်ကို ဆေးတိုက်သည်။

အဲယားကွန်းပိတ်ထား၍ လှောင်နေသည့်ကားမှန်တွေကို ာှန်ချလိုက်၏။ နံနက်ခင်းလေးနုအေးက ငြိမ့်ငြိမ့်လေးတိုးဝင်လာ ည်။

"ကျန်းမာရေးမကောင်းသေးဘဲ ခရီးထွက်ရင် ဒီလိုပဲကွဲ၊ ာ. . . လူလေး ခဏလှဲနေလိုက်ဦး၊ နည်းနည်းသက်သာမှ အပြင် ာ ဆင်းလျှောက်လိုက်"

ပျာယာခတ်နေသည့် ဦးမင်းထွတ်တင်ပုံစံကိုကြည့်၍ ကကြိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနေခက်နေမိသည်။

“သမီးဆင်းလေ၊ အပေါ့အပါးလေးဘာလေး သွားလိုက်ဦး မျက်နှာသစ်”

ကကြီးကိုလည်း ဂရုစိုက်နေပြန်သည်။

အဲဒီ ကလောဆိုတာကြီးက မရောက်သေးဘူးလား။

ခရီးသွားတုန်း နာရီမပေးရဘူး။ ဘယ်အချိန်လောက် ရော... မလဲ မှန်းရဘူးတဲ့။

မမေးကောင်းလို့ မမေးရဲပေမယ့် ကကြီး စိတ်ညစ်လှ...

ထိုဒေသကို တစ်ခါမှခရီးမထွက်ဘူးခဲ့တော့ ဘာမှလည်း... ညက ဘာဘာပြောတော့ မနက်ရောက်မှာတဲ့။ ခုတော့ ဘယ်ရောက်... မှန်းတောင် မသိဘူးတဲ့။

မတော်တဆ တစ်ညထပ်အိပ်ရလို့ ညကလိုများထပ်ဖြစ်... မိုးကိုကြောက်သည့် ကကြီး မိုးကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

ခုတော့ ညကဖြစ်ခဲ့တာတွေ သူမဟုတ်တဲ့အတိုင်း။

အဲဒါ ကလောမြို့ပဲဆိုကတည်းက ကကြီးမှာ ဝေးရာ... ချည်း ဖြစ်နေတော့သည်။

လှလိုက်တဲ့ မြို့လေး။

ကားလမ်းရဲ့တစ်ဘက်မှာ အရွက်ဖားဖားနှင့် ကျွန်းပင်...

...ဘွက စီတန်းလျက် အဆောက်အဦးလှလှလေးတွေကို ကုန်းမြင့် ...တောင်းစောင်းတွေပေါ်မှာ တချို့ ချိုင့်ဝှမ်းထဲမှာတချို့ မြင်နေရသည်။

စိမ်းစိုလှပသော တောင်တန်းကြီးတွေနှင့် လက်ရာမြောက် ...သာ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို မြင်နေရသလိုပင်။

“ကကြီးသျှင်”

သူ ကကြီးပခုံးလေးကို ဖွဖွလေးသိုင်းဖက်၍ ပြောသည်။

“ဟိုးရှေ့မှာမြင်ရတဲ့ တောင်ကုန်းပေါ်က ခေါင်မိုးနီနီနဲ့ ...ဆောက်အဦးဟာ မြမိုးမြင့်မာန်ပဲ”

ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုလိုပါလား။

အဝေးက အမြင်အရတော့ ခုပြောင်းလာခဲ့တဲ့ မြို့ကြီးလောက် ...ချမ်းမှု မရှိသလိုပင်။

“ဟိုမှာ လူတွေများတယ်၊ ကကြီးသျှင် ပျော်မှာပါ”

သူတို့ကား ဦးမော့၍ တောင်ကုန်းပေါ်စတက်လိုက်သည်နှင့် ...ရောင် ခြံတံခါးကြီးနှစ်ချပ်က ပွင့်သွားသည်။

အထဲမှ ရှမ်းတိုက်ပုံ ပုဆိုးကွက်ကျဲဝတ်ထားသည့် အသက် ...ယခန့် လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် ဆံထုံးကို ရှေးကျကျ ထိပ်မှာ ...ကြီးထုံး၍ တဖျတ်ဖျတ်လက်နေသည့် ဆံထိုးကြီးပန်ထားသည့် ...အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ထွက်လာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့ကား ခြံထဲဝင်လာသည်နှင့် ဒီပုံဒီအသက်အရွယ်ထွေ အတိုင်း လူကြီးသုံးလေးယောက် ဟိုကပေါ်လာ ဒီကထွက်လာနှင့် ကားရပ်လိုက်တော့ အနားမှာ တန်းစီပြီးသားဖြစ်နေ၏။

"မင်္ဂလာပါ တူတော်မောင်"

"မင်္ဂလာပါ. . ."

"မင်္ဂလာပါ ဆရာကြီးခင်ဗျာ"

"မင်္ဂလာပါဗျာ"

နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ခရီးဆောင်အိတ်တွေကို သူတို့သယ်ကြသည် ဒီတိုက်ကြီးမှာလည်း အလုပ်သမားထားသည့်ပုံ မပေါ်ပါ။

အမျိုးသမီးကြီးက ပြုံးနေပေမယ့် ကကြီးကိုကြည့်တဲ့အကြည့် က ဘဘတို့လိုမျက်လုံးမျိုး မဟုတ်။

သူနဲ့ ဆောင်းမင်းဆက်အကြောင်း သိထားကြပြီ ထင်မ သည်။

ဒီတိုက်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ဘယ်သူ အဓိကမှန်းမသိ။

ဘဘလား၊ ဆောင်းမင်းဆက်လား၊ ဒါမှမဟုတ်. . .တစ် ယောက်ယောက်ရှိသေးလား။

"ဘဘထွန်းခေါင် မကျန်းမာသေးဘူးလား ဒွေးတော်"

"ဟုတ်တယ် လူလေးရယ်၊ သူက စိတ်မြန်လက်မြန်သမား

ဆိုတော့ သူ့ကိုယ်သူ အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေရှာတယ်"

"လာ"

ဆောင်းမင်းဆက်က ကကြီးလက်ကလေးကိုဆွဲ၍ အထဲခေါ် လာသည်။ တိုက်ကြီးထဲမှာ ကြမ်းခင်းတစ်ပြင်လုံး နီညိုရောင်ကတ္တီပါ ကော်ဇောခင်းထားလျက် နံရံတွေမှာ နန်းတွင်းပန်းချီကားတွေ အသုံး အဆောင်များနှင့် ကကြီးတို့ မမှီခဲ့သောခေတ်က အိမ်တွင်းပရိဘောဂ တွေကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရလေသည်။

အနက်ရောင် လက်လက်တောက်နေသော စန္ဒရားခုံမြင့် ကြီးထက်မှာ ရန်ကုန်အိမ်က ပန်းကန်ပြားတွေမှာ မြင်ခဲ့ရသည့် စော် ဘွားဇနီးမောင်နှံ၏ ပုံတူပန်းချီကားကြီးက ရွှေကနုတ်ဘောင်တွေသာ ရှိပါလျှင် တကယ့်လူတွေ မတ်တပ်ရပ်နေသည့်နှယ်။

ကြွရွကာ လက်ရာမြောက်လှသည်။

ကကြီး ဒီအိမ်ကြီးထဲ ရောက်လာရတာ ရှေးခေတ်ဟောင်း တစ်ခုဆီ ပြန်ရောက်သွားသလို ကိုယ့်ခေတ်ကိုယ့်အခြေအနေကိုတောင် မေ့သွားမိသည်။

"ဘဘထွန်းခေါင်ဆီ သွားကြမယ် ဒွေးတော်"

သူတို့အားလုံးပဲ အပေါ်ထပ် တက်လာခဲ့ကြသည်။

ဆောင်းမင်းဆက်က ကကြီးလက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ဆွဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားခဲ့။

ရွှေကနုတ်ဘောင်နှင့် တခမ်းတနားရှိနေသော တံခါးနှစ်ချပ် စေ့ပိတ်ထားသည့် အခန်းတစ်ခန်းရှေ့မှာ သူတို့ရပ်လိုက်သည်နှင့် တံခါး က အလိုလိုပွင့်သွား၏။

လှပသော ကြေးခုတင်ကြီးထက်မှာ အသက်ခြောက်ဆယ် ကျော်ခန့်ရှိသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ထိုင်လျက်သားရှိနေသည်။

ဖြူစွတ်၍ ငွေရောင်တောက်နေသော ဆံပင်ခပ်တွန့်တွန့်တို့က ပခုံးအောက်လောက်ထိ ဖြန့်ချထားပေမယ့် သပ်ယပ်စွာ ဖြီးသင်ထား မှုံ့။ ခပ်ကျဲကျဲမုတ်ဆိတ်တချို့က အတော်လေးရှည်ကျနေ၏။

နှုတ်ခမ်းမွေးက နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ ခပ်တိုတိုပါးပါးနှင့် ဘေးဘက် တွေမှာ ရှည်ကျကာ မုတ်ဆိတ်နှင့်ရောသွားသည်။

စူးလက်တောက်ပနေသော မျက်လုံးတို့က ဖြူနေသည့် မျက် ခုံးအောက်မှာ လိုက်ဖက်စွာရှိနေ၏။

မြင်လိုက်သည်နှင့် လွန်စွာလေးစားကြည်ညိုဖွယ် အဆင်း ရှိသော ဥပမိရုပ်က ထင်ရှားလှတော့သည်။

"လူလေးတို့ နောက်ကျလှချေလားကွဲ့"

သာမန်အတိုင်း ပြောလိုက်တာဖြစ်နိုင်ပေမယ့် အသံကြီးက ဟိန်းနေသည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

"ဟုတ်ကဲ့ ဘဘထွန်း"

ဆောင်းမင်းဆက်မှလွဲ၍ အားလုံး ဘေးကကျွန်းကုလားထိုင် ကြီးတွေမှာ ထိုင်ကြသည်။

ဆောင်းမင်းဆက်က ဦးမင်းထွန်းခေါင်အပါးမှာ ဝင်ထိုင်၍ ကကြိုးကိုပါ အနားမှာထိုင်ခိုင်းသည်။

"ညက လမ်းမှာ မုန်တိုင်းနဲ့တိုးပြီး ကားမောင်းမရလို့ နားနေ ရတယ်၊ ဒါကြောင့် အချိန်နောက်ကျသွားတာပါ"

"အင်း. . . ညက မိုးတွေရွာတော့ ဘဘတွေးမိတယ်"

ဦးမင်းထွန်းခေါင်က ဆောင်းမင်းဆက်လက်မောင်းကို ဆုပ် ကိုင်၍. . .

"လူလေး အခု ဘာတွေလုပ်ထားတယ်ဆိုတာ လူလေး အကြောင်းကြားထားလို့ ဘဘတို့သိပြီးပြီ၊ အင်း ... ဘာမကျပေမယ့် ဒီလိုတွေဖြစ်လာအောင် ဘဘတို့က လွှတ်လပ်ခွင့်ပေးထားခဲ့တာကိုး ဒါပေမဲ့ ထားလိုက်ပါ၊ အခု ဘဘပြောချင်တာက လူလေးလည်း အိမ်ထောင်ကျနေပြီ၊ ဒီကိုလည်း ရောက်လာပြီ၊ ခုကနေစပြီး နောက် နှစ်လအတွင်း လူလေး ဘယ်ကိုမှမသွားပါနဲ့"

"ခင်ဗျာ"

ဦးမင်းထွန်းခေါင်မျက်နှာက တည်ကြည်လေးနက်နေသည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါ လုံးဝပြင်ဆင်ခွင့်မရှိတဲ့ ဘဘရဲ့အမိန့်ပဲ၊ လူလေးလည်း ပင်ပန်းလာတယ်၊ နောက်မှ စကားအေးအေးဆေးဆေး ပြောကြတာပေါ့၊ သွားအနားယူပါ"

ဆောင်းမင်းဆက် မျက်နှာကြီးသည် မှုန်နေသည်ကို မြင် မကြည့်တော့ဘဲ ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်က ဦးမင်းထွတ်တင်ကို ကြည့်သည်။

"ငါ့ညီလည်း သွားနားပါ၊ မနက်ဖြန်နေ့လည် တစ်နာရီ တို့များမိသားစုအားလုံး ဆုံကြမယ်"

စကားဆုံးလျှင် အားလုံးတစ်ပြိုင်နက် ထရပ်လိုက်ကြသည်။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၅၀)

"ခေါက်. . . ခေါက်"

"ဘယ်သူလဲဟင်"

"ဒွေးတော်ပါ"

ကကြိုးသျှင် ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား၏။

အခန်းထဲမှာ ဆောင်းမင်းဆက်အိပ်ခဲ့သော ဒရင်းမ်ဘတ်ဒ်က ဒီအတိုင်း။ ကကြိုး အဲဒီပေါ်ကစောင်တွေ ခေါင်းအုံးတွေကို ကပျာကယာယူ၍ မွေ့ရာပေါ်ပြောင်းတင်လိုက်သည်။ ဒီအမျိုးသမီးကြီးက လွယ်။

"ခေါက်. . . ခေါက်"

တံခါး ထပ်ခေါက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကကြီး ကပျာကယာ သွားဖွင့်ပေးလိုက်၏။

ထင်သည့်အတိုင်းပင် တံခါးဝမှ ခြေတစ်လှမ်းမျှမရွေ့ဘဲ ကကြီးကိုကျော်၍ အခန်းထဲကို လှမ်းကြည့်သည်။

ဒရင်းမ်ဘတ်ဒ်နဲ့ ဓောင်ခေါက်ဖရိုဖရဲကို အေးစက်စက်တစ်ချက်ကြည့်ကာ မျက်နှာအနည်းငယ် အရောင်ပြောင်းသွားသည်။

"အင်း. . . ခုမှနိုးတာလား"

"ဟုတ်"

ကကြီး မညာတတ်ပါ။ ခရီးပန်းတဲ့အရှိန်နဲ့ ခေါင်းချတယ်ဆို ပျော်သွားလိုက်တာ သတိရ၍ နာရီကိုမော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ကိုးနာရီတိတိ"

ဒွေးတော်ဆိုသည့် အမျိုးသမီးကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"အေးပေါ့၊ ခရီးပန်းလာတာကိုး။ မင်း မနက်စာစားပြီးရင် ဒွေးတော်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ"

"ဘယ်ကိုလဲဟင်"

"ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာပါပဲ၊ မင်းကို ပြစရာရှိလို့"

"ဟုတ်ကဲ့"

ပြောပြီး ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသည်။

ကကြီးတစ်ယောက်ထဲ တောင့်တောင့်လေးရပ်ကျန်ခဲ့၏။

ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာ နေရာအဆန်း ပစ္စည်းအဆန်း လူထူးအဆန်းတွေချည်း ဖြစ်နေသည်။ စာအုပ်တွေထဲမှာဖတ်ဖူးသည့် အမွေကိစ္စတွေ ရှုပ်ထွေးပွေလီနေသော အနွယ်တော်စံအိမ်ကြီးမျိုးလား။

"ကကြီးသျှင်"

ကကြီးရှေ့မှာ သူရောက်လာတော့ ရင်ထဲမှာ အားရှိသွားသလိုလို။

ဆောင်းမင်းဆက် အခန်းထဲဝင်ကာ တံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

"ဒွေးတော် ဘာလာပြောတာလဲ"

"စားသောက်ပြီးရင် သူနဲ့လိုက်ခဲ့ဖို့ပြောတာပါ"

"ဘယ်ကိုတဲ့လဲ"

"မသိဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက် အခန်းထဲဝင်၍ ဒရင်းမ်ဘက်ဒ်ကို ခေါက်သိမ်းလိုက်သည်။

"ရောက်စဆိုတော့ မင်း နည်းနည်းစိတ်ကျဉ်းကျပ်မယ်၊ နောက်တော့ အဆင်ပြေသွားမှာပါ၊ ဒီမှာရှိသမျှ လူတွေအားလုံး အိုယ့်ကိုချစ်ကြတယ်၊ လူကြီးတွေဆိုတော့ နေရာတကာ စိုးရိမ်ပြီး စကားပြောတဲ့အခါ မင်းဘက်က မခံချင်စရာ ဖြစ်ရတာမျိုးလေးတွေ တစ်ခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ရံ ရှိလာနိုင်တယ်၊ ဒါကို နည်းနည်း မင်းသည်းခံပေးပါ”

“ရှင် ကကြိုးကို ဒီလိုနေရာမှာ ချောင်ထိုးထားပြီး တမင် စိတ်ဆင်းရဲရအောင် ခေါ်လာတာလား ကိုဆောင်းမင်းဆက်”

“ဘယ်ကလာ ချောင်ထိုးရမှာလဲ၊ ကိုယ် မင်းနားမှာအမြဲ နေချင်တာပါ၊ မင်းစိတ်ချမ်းသာဖို့ ကိုယ်ရှောင်ပေးနေတာ၊ ပြီးတော့”

“ကကြိုး ဒီမှာမနေချင်ဘူး”

“ကိုယ်လည်း မနေပါဘူး။ မင်းနဲ့ကိုယ်အတွက် စိတ်ချရတဲ့ ကာလတစ်ခုအထိ ဒီနေရာဟာ လုံခြုံဆုံးပဲ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ မင်း ကိုယ့်အပေါ်ချစ်လာမယ်ဆိုရင်တော့ ဘာမဆို ကျော်လွှားဖို့မခက်ပါဘူး ခုနေ သူတို့ရောက်လာရင် မင်းကသူတို့ဘက်မှာ. . .”

“ဘာလဲ ရှင်က ကကြိုးကို အကျပ်ကိုင်တာပေါ့”

“မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို အကျပ်ကိုင်နေစရာမလိုပါဘူး။ ပိုင်ချင် ရင် အလွယ်လေး သိမ်းပိုက်လိုက်လို့ရတယ်၊ အကျပ်ကိုင်တယ်၊ အဓမ္မ ဆန်တယ်ဆိုတာ အချစ်ကိုရယူဖို့အတွက် ဘာမှအသုံးမဝင်ပါဘူး။ ကကြိုးသျှင် မင်းဆီက ကိုယ်လိုချင်တာ မင်းကိုယ်တိုင်ပေးအပ်လာ မယ့်အချစ် . . .”

“ရှင်ဟာ နေရာဌာနအကြမ်းဖက်ရမ်းနဲ့ အတွေ့ကြုံသလောက် အချစ်ကိုတော့ တော်တော်စိတ်ကူးယဉ်တတ်တာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

ကိုယ့်လုပ်ရပ်ဟာ ဖြစ်လာနိုင်မနိုင်တော့ ရှင်ဆင်ခြင်သင့်တယ်”

“မဖြစ်နိုင်တာဘာမှမရှိဘူး၊ ဆောင်းမင်းဆက်ရဲ့ ရာဇဝင်မှာ ရှုံးပြီးမရှိရဘူး။ တစ်နေ့ မင်း ငါ့ကိုချစ်လာမှာပါ”

“ရှင့်အသိုင်းအဝိုင်း၊ ရှင့်အိမ်မှာ ရှင်ဟာ ဘုရင်တစ်ဆူလို ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်နေနိုင်ပေမယ့် ကကြိုးဆိုတဲ့မိန်းမရဲ့အချစ်ကိုရဖို့ ဒီအဆောင်အယောင်တွေနဲ့ သိမ်းသွင်းဖို့ကြိုးစားရင်တော့ အလကားပဲ”

“မင်းကိုလည်း မသိမ်းသွင်းဘူး။ ဒါတွေကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လည်း မမက်ဘူး။ မင်းအချစ်ကိုရဖို့ ကိုယ်က အချစ်နဲ့ပဲ သိမ်းသွင်း မှာပါ”

ကကြိုး သူ့ကို အေးစက်စွာကြည့်သည်။

သူက နူးညံ့စွာတုံ့ပြန်၏။

အချစ်၏သက်ရောက်ခြင်းက ဘာလဲ။

✿ ✿ ✿

ကကြိုး ဖြတ်သန်းရှင်သန်နေခဲ့ရသော ကာလတွေကိုမင် ယုံမရဲဖြစ်မိ၏။

ကကြိုးကို မင်္ဂလာဦးနေ့မှာပဲ လက်ရုံးရင်ခွင်ထဲက သူ ခေါ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုတ်လာခဲ့သည်။

အစီအစဉ်အားလုံးကို သေသပ်ပိရိစွာ စီစဉ်ထားခဲ့သူ။ ပိုင် မိုက်မဲမဲ အတ္တကြီးစွာဖန်တီးခဲ့သည့် သူ့ဖြေရှင်းချက်က ယုံနိုင်စရာ ခဲ့။

ကကြိုးကိုချစ်သတဲ့။ မြတ်နိုးသတဲ့။ ပိုင်ဆိုင်ချင်လို့စိတ်ကြောင့် စီစဉ်ရခြင်းပါတဲ့။

မိန်းကလေးပေါင်းများစွာနှင့် ပတ်သက်ဖူးသော အချစ်ကစား ပွဲတိုင်းမှာ မော်ဆရာတစ်ဦးလို အနိုင်ယူတတ်သော ဆောင်းမင်းဆ စကားကို ကကြိုး မယုံနိုင်ခဲ့ပါ။

အတ္တကြီးသော အလိုရမက်တစ်ခုနှင့် ကကြိုးကိုသိမ်းပိုက် ခြင်းဟုပဲ ထင်ခဲ့မိသည်။ ရင်ထဲမှာ ခါးသီးစွာနှင့် နာကြင်မုန်းတီး သည်။

သူ့မျက်နှာကိုမြင်ရုံနှင့် ကကြိုးရွံ့ရှာသည်။ ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ခဲ့မိသည်။

သူ့လက်ခုပ်ထဲမှရေပမာ တစ်နေ့တော့ ကကြိုးဘဝလေး နှ မွန်းခဲ့မည်ဟု ချောက်ချားနေခဲ့သမျှ အခုတော့ ကကြိုး ကြောက်လန့် နေသောအချိန်တွေကို ရင်မဆိုင်ရသေးပါ။

သူ့လုပ်ရပ် သူ့အပြုအမူတွေက ကကြိုးအပေါ်ညင်သာသည်

သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်။ မာယာများသော သူ့ရဲ့လှည့်စားချက်တစ်ခုဟု ကကြိုး ထင်မိပြန်သည်။

ကကြိုးရင်ထဲကအချစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် သူ ပရိယာယ် များစွာနှင့် ဖျားယောင်းနေခြင်းဟု ကကြိုးထင်၏။

တစ်ခါတရံမှာတော့ ကကြိုး အသိတရားတွေ မိန်းမောသွား လောက်အောင် သူ ယုယကြင်နာမှုက စွမ်းသည်။

မိုးထဲလေထဲမှာ ကကြိုးကိုပွေ့ဖက်ထွေးပွေ့ကာ တစ်ချိန်လုံး အနီးမှာရှိနေခဲ့စဉ်က ကကြိုးရင်တွေတလှပ်လှပ်။

ကြောက်လန့်ခြင်းနှင့် ရင်ခုန်လှိုက်ဖိုခြင်းတွေထဲမှာ ကကြိုး အချိန်မရွေး လွင့်မျောသွားနိုင်ပေမယ့် အံ့ဩစရာကောင်းစွာ သူ အခွင့်အရေးမယူခဲ့ပါ။

ကကြိုးခန္ဓာကိုယ်လေးကို အေးစက်သောမိုးရေတွေထဲမှာ နွေး ထွေးအောင်ပွေ့ဖက်ထားခဲ့သည်။ ကကြိုးဦးခေါင်းမှာ ပါးစလေးအပ် ငြိမ်သက်နေခဲ့သည်။ ထိုထက်ပိုမိုသောအခွင့်အရေးတွေကို သူမပြုခဲ့။

လမ်းခရီးမှာ ကားပျက်တော့လည်း သူတစ်ညလုံး ကကြိုးကို ထွေးပွေ့ထားယုံမှတစ်ပါး မဖျားယောင်းခဲ့ပါ။ ကကြိုး နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေသည်ထင်ကာ နိုးသွားမှာစိုး၍ သူ တစ်ချက်မလှုပ်။ သူ ရင်ခွင်ထဲမှာ ကကြိုး ရင်တွေလှိုက်ဖိုရင်း သူ့ရဲ့ စောင့်ထိန်းနိုင်မှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် အံ့သြခဲ့ရသေးသည်။

ဒါတွေအားလုံး ရှင်ဟန်ဆောင်နေတာလားဟင်။ ဆောင်း
ဆက်ဆိုတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ မော်ဆန်တဲ့မာယာတွေလား

အကြွင်းမဲ့ယုံနိုင်ဖို့ ခက်ခဲလှပေမယ့် ခုချိန်ထိ ကကြိုး
သန့်စင်စွာ ရှင်သန်ခွင့်ပေးနေခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်မိ၏။ ဒါ
သောအမုန်းတွေတောင် ရင်ထဲမှာပျောက်ဆုံးကာ သူ့ယုယမှုတွေ
ကကြိုး သာယာချင်မိတာ ဝန်ခံချင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ . . .

ကကြိုးကို ရှင်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှမက်ခွင့်မ
အိပ်မက်ပဲဖြစ်မှာပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လက်ရုံးဆိုတဲ့ယောကျ်ား
ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးသားမိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပေါ့။

အရာအားလုံးကို အတ္တဆန်စွာရှင်သန်ချင်တဲ့ ရှင်အ
မထားပေမယ့် ကကြိုးကတော့ စောင့်ထိန်းရမယ့်ကျင့်ဝတ်တွေ
ဘယ်တော့မှ မချိုးဖောက်ချင်ဘူး။

သေချာပါတယ် ဆောင်းမင်းဆက်။ ကကြိုးရင်ထဲကအချ
ကို ရှင် ဘယ်တော့မှ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမှာမဟုတ်ဘူး. . . မှတ်"

✿ ✿ ✿

အခန်း (၅၁)

စံအိမ်ကြီးရဲ့ပုံစံက ရန်ကုန်အိမ်ကြီးနဲ့ တစ်ထပ်တည်း။

ဒွေးတော်နောက်ကနေ တိတ်ဆိတ်စွာပါလာလျှက် ကြောင်
သိမ်လှကားထိပ်ရောက်လျှင် ဒွေးတော်ကရပ်လိုက်၏။

ပြီးတော့ လက်ထဲမှာကိုင်လာသည့် ကတ္တီပါကလေးအုပ်
အားသောပစ္စည်းကို ဖြေထုတ်ကာ တစ်ဘက်နံရံကို မျက်နှာမူ၍
ထောန်းတွေနှိပ်နေသည်။

"ဒုတ်"

ရပ်နေသည့်နေရ သိမ့်ခနဲဖြစ်သွား၍ ကကြိုး လန့်သွားမိ
သည်။

ဒွေးတော်က အနှိပ်ရပ်၍ နံရံကိုစိုက်ကြည့်နေစဉ် ဘယ်ဝန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့်မားသော တံခါးပေါက်ကြီးတစ်ခုအဖြစ် တဖြည်းဖြည်း လှုပ်ရှား
ပြောင်းလဲသွား၏။

"လာ"

ကကြိုး အံ့သြမဆုံးခင် ဒွေးတော်က အဲဒီအပေါက်ထဲ လှမ်း
ဝင်သွား၍ သူမ ကမန်းကတန်း လိုက်သွားရသည်။

သူတို့ အထဲရောက်သည်နှင့် တံခါးဝက အလိုလို ပြန်ပိတ်
သွားသည်။ ဝင်လိုက်စက အနည်းငယ်မှောင်ပေမယ့် အတော်ေ
လျှောက်လာမိတော့ လင်းလင်းချင်းချင်းဖြစ်လာသည်။

လှေကားထစ်တွေက အောက်ကို တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်း
သွား၏။ လေဝင်ပေါက်မရှိပါဘဲ လင်းထိန်၍ အေးစိမ့်စိမ့်ဖြစ်ေ
သည်က ချောက်ချားဖို့ကောင်းနေလေသည်။

"အမလေး"

ကကြိုး ကြောက်တတ်သူပီပီ ရုတ်တရက်လန့်သွားက
ဒွေးတော်ရဲ့ ကိုယ်လုံးဝဝကြီးကို လှမ်းဖက်လိုက်မိသည်။

အုတ်ဂူတွေ၊ အရိုးစုတွေနှင့် ဘုရား ဘုရား။

"ဒါ မြမျိုးမြင့်မာန်ရဲ့ ဘိုးဘွားဂူတွေပေါ့၊ အရိုးကို ဂူသွင်း
ထားတာပါ၊ ဘာမှကြောက်စရာမရှိပါဘူး၊ မင်းမြင်တဲ့အရိုးတွေက လူေ
သေးကျောင်းတက်တုန်းက သုံးထားတာတွေပါ"

ဘာပြောပြော ကကြိုး ချွေးစေးတွေပြန်နေပြီ။

ဒွေးတော်က ကကြိုးလက်ကလေးကိုဆွဲ၍ အခန်းတံခါး
တစ်ခုကို ဖွင့်နေပြန်သည်။ ဘာတွေမြင်ရဦးမှာလဲ။

ကကြိုးမျက်လုံးတွေ စုံမှိတ်ထားလိုက်မိသည်။

နှာခေါင်းထဲမှာ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသည့် မွှေးနံ့တစ်ခုက
တိုးဝင်လာသည်။ မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဟယ်ခနဲ
ဖြစ်သွားရပြန်၏။

ပန်းချီကားထဲက စော်ဘွားစုံတွဲတို့၏ ပုံတူရုပ်တုကြီးတွေ။
ပေမဲ့ ဒီပန်းပုပုံတ အရွယ်ငယ်၍ ချောမောတင်းပြည့်နေသည်။

မင်္ဂလာဆောင်နေသည့်ဝတ်စုံနှင့် အမျိုးသမီးက ကျုံ့ကျုံ့
ကလေး ခေါင်းငုံ့ထိုင်လျက် ပေါင်ပေါ်မှာ ငွေဖလားကြီးတစ်လုံးကို
ကိုင်ထားသည်။

ဖလားထဲမှာ ပြည့်ကျော်လျှံကျလျက် ရှိနေသည်က စိန်ရွှေ
ငွေမြားစသော ရတနာမျိုးစုံ။

နံဘေးမှာရပ်၍ ဖလားကိုကိုင်ကာ သွန်းလောင်းချနေသည့် စော်
ဘွားကြီး၏ကိုင်ထားသော ဖလားခုပ်စောင်းစောင်းထဲမှာလည်း ရတနာ
တွေအပြည့်နှင့်။

အမျိုးသမီးရဲ့ခေါင်းပေါ်မှာ ပခုံးပေါ်မှာ ထိုင်နေသည့်သူမ

www.burmeseclassic.com

အနားမှာ ဖြန့်ကြဲနေသည့်ရတနာများက ကျောက်ခဲသလဲတွေလို။

"အဲဒါ ဒွေးတော်တို့ရဲ့မမကြီးနဲ့ သူ့ကြင်ယာတော်ပေါ့၊ မ[illegible] ရဲ့မိခင်ဟာ မမကြီးရဲ့ အလှအပ ထက်မြက်မှုအားလုံးအပေါ် တ[illegible] ထားလွန်းလို့ အမျိုးတူချင်း လက်ဆက်ပေးတာတောင် ရတနာမို[illegible] ပေးနိုင်မှ သဘောတူမယ်လို့ကြေညာတယ်၊ ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီရုပ်ထု[illegible] ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တကယ်မြတ်နိုးခဲ့တဲ့ချစ်သူကိုပါ စိတ်နာပြီး ရတနာမို[illegible] သူမတတ်နိုင်တာကို တကယ်တတ်နိုင်အောင် ရှာဖွေစုဆောင်း[illegible] လာပြန်တောင်းတယ်၊ ရင်ထဲမှာတော့ နာနေပြီပေါ့ကွယ်၊ မမကြီး[illegible] ဒို့ပြင်လာတောင်းတဲ့လူတွေကိုငြင်းပယ်ပြီး ချစ်သူကိုစောင့်ခဲ့ပေ[illegible] တကယ်တမ်းလက်ထပ်ပြီးတဲ့အခါ စိတ်မချမ်းသာခဲ့ရဘူး"

ဒွေးတော်မျက်နှာက နီရဲတင်းမာလာသည်။

"တကယ်ပါ၊ မမကြီးက မြမျိုးမျက်ချယ်ပါ၊ အဲဒီပုဂ္ဂို[illegible] ကတော့ ဦးမင်းမြင့်မာန်၊ မမကြီးကိုသူယူပြီး ဒီပန်းပုရုပ်ထုကို စိတ်[illegible] လက်ရှည် ကိုယ်တိုင်ထုတယ်"

ဒွေးတော်က ပဆစ်တုပ်ထိုင်ချကာ ရုပ်ထုနှစ်ခုကို ခံထား[illegible] ကျောက်စိမ်းခုံပေါ်က ပိုးသားစကို ဖယ်ရှားလိုက်သည်။

"ဒီရုပ်ထုကိုရော စံအိမ်ကိုပါ 'မြမျိုးမြင့်မာန်' လို့ ကင်ပွန်း[illegible] တယ်"

(စိုးမိုးစာပေ)

ဖယ်ရှားလိုက်သည့်ပိုးစအောက်မှာ 'မြမျိုးမြင့်မာန်' ဆိုသော ဖောင်းကြွအသားစာလုံးတွေကို လှပစွာ မြင်လိုက်ရသည်။

"ဒီနာမည်ကို တဖွဖွရွတ်ပြီး ရုပ်ထုကိုထုခဲ့သည်။ အဲဒီလို သူရွတ်တိုင်း မမကြီးမှာ စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲနဲ့ ဒီရုပ်ထုပြီးတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်ဝန်နေ့စေ့လစေ့က မီးဖွားရင်း မမကြီးဆုံးသွားရှာတယ်"

"အို"

ကကြိုး တကယ့်ကို သနားသွားမိတာပါ။

ရုပ်ထုရှေ့မှာ ဒွေးတော်လို ပဆစ်ထုပ်ထိုင်၍ မြမျိုးမျက်ချယ် ဆိုသည့် အမျိုးသမီးမျက်နှာကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်နေမိသည်။

"အမိမဲ့ကျန်ခဲ့တဲ့ကလေးဟာ ဆောင်းမင်းဆက်ပေါ့၊ ကလေး မျက်နှာမြင်တော့မှ အမိမဲ့ကလေးအဖြစ်ကိုသတိရပြီး သူမှားမှန်းသိ တယ်၊ တကယ်တော့ ချစ်လွန်းလို့ အမျက်ကြီးခဲ့တာပဲ၊ သူစိတ်တွေ လေပြီး တစ်နှစ်ကျော်လောက် ပျောက်သွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီမှာ သူရဲ့ ကျန်ခဲ့တဲ့ညီနှစ်ယောက်ရဲ့လက်ပေါ်မှာ လူလေးကြီးပြင်းခဲ့ရတယ်လေ"

ညီနှစ်ယောက်ဆိုတာ ဘဘဦးမင်းထွတ်တင်နှင့် တစ်ယောက် က ဘယ်သူမှန်း ကကြိုးမသိ။

"ကိုကြီး မင်းထွတ်တင်နဲ့ မင်းစိုင်းလူပေါ့၊ သူတို့[illegible] ကလေး ကို အရမ်းချစ်ပြီး အရမ်းကိုအလိုလိုက်ကြတာ"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘဘ ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်က. . ."

"သူက အစ်ကိုအကြီးဆုံးပဲ၊ သူတို့အားလုံး ညီအစ်ကိုလေးယောက်ရှိတာ၊ လူလေးရဲ့ဖခင်က ဒုတိယသား။ အဲဒီ ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်က ညီလုပ်သူက တယူသန်အငြိုးကြီးပြီး မလုပ်သင့်တာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတည်းက လုံးဝအခေါ်အပြော အဝင်အထွက်မရှိခဲ့ဘဲ သိမ်ကို သမာဓိအားကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပဲ၊ လူလေး ဆယ်နှစ်သားရောက်မှ သူ ဒီရောက်လာတာ"

"ဪ. . ."

"ညီအစ်ကိုအားလုံးထဲမှာ သူက လူပျိုကြီး၊ ကျန်တဲ့လူတွေက ချစ်သူတွေရှိကြပေမယ့် သူတို့ဟာ မျိုးဆက်မပွားနိုင်တော့ဘဲ ရှို့ယွင်းချက်တွေတူညီစွာ ရှိနေကြတာသိတော့ ကလေးတွေရော အိမ်တွင်းရေးမှာပါ ရှုပ်လာမှာစိုးလို့ တစ်သက်လုံး အိမ်ထောင်မပြုဘဲနေလာကြတာခုထိပေါ့"

"ဒါဆို ဘဘထွဋ်ခေါင်က ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ထောင်မပြုခဲ့တာလဲဟင်"

"အဲဒါ သူ့ရဲ့ခမ္မပါရမီပဲ၊ သူဟာအစကတည်းကကို ကာမရာဂစိတ်နည်းခဲ့တာ၊ အရွယ်ရောက်ကတည်းက ဥပုသ်စောင့်တယ်။ တရားနာတယ်၊ တရားထိုင်တယ်၊ ရက်ရက်ရောရော လှူတယ်၊ ကျန်တာ

ဘာမှစိတ်မကူးခဲ့ဘူး"

"ဒါဖြင့် ဒီလေးယောက်ပေါင်းမှ ကိုဆောင်းမင်းဆက် တစ်ယောက်ပဲ ထွန်းကားခဲ့တာပေါ့နော်"

"သိပ်မှန်တာပေါ့ကွယ်၊ မမကြီးဘက်ကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသမီး၊ ဒို့ပြင် မျိုးဆက် ဘယ်သူမှမထွန်းကားခဲ့ဘူး။ ဒီအိမ်ကြီးမှာ မကြီးဘက်က ဆွေမျိုးဆိုလို့ ဒွေးတော်တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်၊ ကျန်တာ ဦးမင်းမြင့်မာန်ရဲ့ အနွယ်တော်တွေပဲ၊ ဒီမင်းမျိုးဆက်ထဲမှာ လူလေးတစ်ယောက်ပဲ မျိုးဆက်ကျန်တော့တယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီကလေး မပျက်စီးရအောင် မပျောက်ပျက်ရအောင် တို့အားလုံး ပိုးမွေးသလို မွေးကြရတယ်"

ဒွေးတော်မျက်နှာက အရောင်တစ်မျိုးပြောင်းသွားသည်။

ကကြိုးကို စေ့စေ့စပ်စပ် စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ. . .

"ဒွေးတော်ပြောတာကို နားထောင်စမ်း ကကြိုးသျှင်၊ ဟောဒီမြို့မြင့်မာန်မှာ ရှိသမျှလူတွေအားလုံးဟာ တစ်ယောက်မှ ကလေကချေပါဘူး။ အားလုံး ကိုယ့်ဂုဏ်ဒြပ်နဲ့ကိုယ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ အခြံအရံနဲ့နေနိုင်ကြတဲ့သူတွေချည်းပဲ၊ သူတို့ ဒီမှာ လာစုနေကြတာဟာ အဲဒီမျိုးဆက်လေးအတွက်ပဲ၊ ကလေး ဘယ်လောက်ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေ အားလုံးသည်းခံကြွယ်ပေးထားတယ်၊ ကလေးနဲ့ပတ်သက်သမျှ ချမ်းသာပြည့်စုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြပေမယ့် ကလေးကမချစ်ဘူး၊ ဒီအတွက် ဘာပြဿနာရှိရှိ တို့က နောက်က ဖြေရှင်းပေးလိုက်တာပဲ၊ ကလေးဘာလုပ်လုပ် တို့သိတယ်"

ဒွေးတော်က ရုပ်ထုတွေကို မော့ကြည့်နေပြန်သည်။

"မင်းနဲ့ကိစ္စတွေလည်း မင်းကိုခိုးလာကတည်းက တို့သိနေတာပဲ၊ ဒီအခန်းထဲကို မင်းကိုခေါ်လာခဲ့တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က လူလေးအပေါ် မင်းစိတ်ထားတွေ ပြောင်းပေးဖို့ပဲ၊ ဒီလိုပြောလို့ ဟောင်ရတနာတွေပြပြီး မြူဆွယ်တယ်လို့ မင်းမထင်နဲ့ဦး၊ ဒီကလေးအပေါ် တို့တွေ ဘယ်လောက်ထိ မျှော်လင့်နေကြတာကို မင်းသိစေချင်လို့ တို့ရည်ရွယ်ချက်က ကလေးနှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ ကလေး အတည်တကျ အိမ်ထောင်ကျဖို့ ဆက်ရှင်သန်ဖို့၊ ဒါပဲ..."

ကကြီး မျက်နှာပူသွားသည်။

"မင်းဟာ ကာမပိုင်ယောက်ျား မရှိပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ သူက ကကြီးရဲ့ချစ်သူပါ"

"အချစ်ဆိုတာ သက်ရောက်ခြင်းရဲ့ ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုပဲ ကကြီးသျှင်၊ လူတစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကိုပဲ ချစ်ခွင့်ရှိတယ်ဆိုတဲ့သတ်မှတ်ချက်မရှိဘူး၊ ကိုယ်နဲ့နီးစပ်တဲ့ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ထိတွေ့သက်ရောက်မှုဟာ အချစ်ကို ဖြားယောင်းနိုင်ပါတယ်"

ကကြီး လက်မခံနိုင်ပါ။

သူ့ရင်ထဲမှာ ဒီနေ့ထိ လက်ရုံးကို စွဲစွဲထင်ထင်ရှိနေဆဲ။

"မင်းရင်ထဲမှာ ရှိနေတာတွေကို တို့သိတယ်၊ ကလေးမွေ့ခဲ့တာ၊ ရည်းစားများခဲ့တာကို မင်းကြောက်နေတယ်၊ လက်မခံနိုင်ဘူး၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား"

ကကြီး ငြိမ်သက်နေမိသည်။

"မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းဟာ ဘာလဲ မင်းသိလား"

ကကြီး ငြိမ်နေဆဲ။

ဒွေးတော်က စကားလုံးရွေးနေဟန်နှင့် အတန်ကြာရပ်နေသည်။

"ထိန်းသိမ်းတတ်ဖို့ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းပဲ"

တစ်လုံးချင်း ပြောသည်။

"ဣန္ဒြေဆိုတာဟာလည်း အပေါ်ယံဟန်ဆောင်မှုတစ်ခုပဲ ကကြီးသျှင်၊ ဣန္ဒြေသိပ်ကြီးတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတချို့ မှားမိရင် ပိုတောင် အဖြစ်ဆိုးသေးတယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထိန်းသိမ်းတတ်မှ အဲဒါ တကယ်တန်ဖိုးရှိတဲ့မိန်းမ၊ အိမ်မှုကိစ္စ ကိုယ်နဲ့ကိုယ်ကျင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရား ဒါတွေရဲ့တန်ဖိုးဟာ ထိန်းသိမ်းတတ်ခြင်းရဲ့အပေါ်မှာပဲ တည်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံခြားတွေဘာတွေက ပြန်လာတဲ့အထိ ပညာရေး တတ်လာကြတဲ့ မိန်းမတချို့တောင် ဒီအရည်အချင်းရှိဖို့ မလွယ်ပါဘူး အဲဒါကြောင့် ဆောင်းမင်းဆက်ဆိုတဲ့ နာမည်တစ်လုံးဟာ မင်းအဖြို မှာ အမည်းစက်ဖြစ်သွားရတာပဲ''

ကကြိုး နားမလည်ပါ။

''ဖြူးယောင်းတဲ့ ဒဏ်ထိတွေခြင်းရဲ့ လှုံ့ဆော်မှုကို ရဟန်း သံဃာများတောင် ရှောင်နိုင်ခဲ့ကြတယ်၊ ဒါတွေ မင်းသိမှာပါ၊ ရှပ်ရည်း အရှိန်အဝါကို မက်မောပြီး အပိုလိုချင်တဲ့မိန်းမတွေ ဆောင်းမင်းဆက်နဲ့ တစ်ရက်ထဲပဲဖြစ်ဖြစ် တွဲခွင့်ရချင်တယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမတွေအားလုံးက လည်း အလှပညာဥစ္စာအားလုံး ပြည့်စုံနေကြတာတွေချည်းပဲ၊ ယုန်က မတိုးရဘဲ ပိုက်ကတိုးတာ အဲဒီမိန်းကလေးတွေကိုကျတော့ မင်း နည်း နည်းမှ ထည့်မတွေးမိဘူးလား''

ကကြိုး ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိ။

သူမ ပြောဖို့စကားလုံးလည်း မရှိပါ။

''မင်းရဲ့အကြောင်းကို စုံစမ်းတော့ ပေးဆပ်ရကြတဲ့ မိန်းက လေးတချို့လို ပြည့်စုံမှုမရှိတာလေးတွေ ရှိပေမယ့် သိပ်ကို သန့်ရှင်း နေတယ်၊ မျိုးရိုးအသိုင်းအဝိုင်းကို သဘောကျတယ်၊ ချမ်းသာတာ

ဆင်းရဲတာကို မလိုပါဘူး။ လူလေး မင်းကို သဘောကျသလို တို့ အားလုံးက လက်ခံပေးလိုက်တာပဲ၊ မဟုတ်ရင် မသင့်တော်ဘူးထင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဒီစံအိမ်တံခါးဝတောင် ခေါ်လာခွင့်မရှိဘူး''

သူပြောပုံက ကကြိုးတာပဲ ဆင်းရဲနေသလိုလို၊ ခြော် ဟုတ် ရှာပေမပေါ့။

ပြန့်ကျဲနေသည့်ရတနာတွေကို ငေးကြည့်ကာ မခံချင်စိတ် သေးသေးလေးကို ဖျောက်ပစ်လိုက်ရသည်။

''မင်းကို လူလေးလက်ဆောင်ပေးတဲ့ ရတနာသေတ္တာကို ဦးမင်းတွတ်တင်လက်ထဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်တာဟာ မင်းရဲ့ စာရိတ္တနဲ့ စောင့်ထိန်းမှုကို ပြလိုက်တာပဲ၊ ဒီယုံကြည်မှုကိုရလို့ မင်း ဒီအခန်းထဲထိ ဝင်ခွင့်ရတာ၊ ဟောဒီဖလားတွေထဲက ရတနာတွေက ဘာမှမဟုတ် သေးပါဘူး။ ဒီကျောက်စိမ်းခုံထဲမှာ ဒါမျိုးတွေရှိနေသေးတယ်''

''မြမိုးမြင့်မာန် စာလုံးတွေထွင်းထားသည့် ကျောက်စိမ်းခုံကို ပုတ်ပြ၍ ဒွေးတော်ကပြောသည်။

''ဒါတွေအားလုံးဟာ မမကြီးဘက်ကအမွေ၊ ကလေးရဲ့ ဘကြီးတော်တွေဘက်က အမွေတွေအားလုံး ပေါင်းစည်းထားတေ၊ မင်းတို့အိမ်ထောင်ရေး သာသာယာယာရှိသွားမယ်ဆိုရင် ဒီစည်းစိမ် ရတနာတွေနဲ့ မျိုးဆက်သစ်လေးတွေ ဆက်လက်မွေးမြူပြီး သားစဉ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြေးဆက် ထိုင်စားသွားလို့ မကုန်နိုင်ပါဘူးကွယ်၊ ဒါ မင်းကို ဒွေးတော် စည်းရုံးနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ တို့တွေဖြစ်စေချင်တာ၊ တကယ် ဖြစ်သင့်တာကို ပြောတာ၊ အခု လူလေးနဲ့မင်း အတူရှိနေတာ တစ်လ နီးပါးရှိပြီ၊ မင်းရဲ့ ချစ်ခြင်းမချစ်ခြင်းဟာ လူလေးအတွက် အရေးကြီး ကောင်းကြီးလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းနောက်ပြန်လှည့်လည်း သဘာဝက လက်ခံတော့မှာမဟုတ်ဘူး''

ကကြိုး နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တုန်လာသည်။

''ချစ်ချစ်မချစ်ချစ် မင်းရဲ့လက်ထပ်ပေါင်းသင်းထိုက်တဲ့ ခင်ပွန်း ဟာ လူလေးပဲဖြစ်မှ သင့်တော်မယ်၊ ဒါဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာမိန်း ကလေးတို့ရဲ့ ဟိရိဩတ္တပ္ပတရားအပေါ် အခြေခံဆုံးဖြတ်ရမယ့် အချက် ပဲ၊ မင်းချစ်ခဲ့တဲ့လူ သူ့ရဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းအားလုံးက မင်းကို အရင် အတိုင်း ပြန်လက်ခံမယ်လို့ မင်းထင်သေးလား''

ကကြိုး မျက်ရည်လေးဝဲလာသည်။

ဒွေးတော်ဖျောင်းဖျနေတဲ့ လမ်းကြောင်းနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်။ ဒါတွေဖြစ်ရတာ သူ့ကြောင့်ဆိုတဲ့အသိက ခါးသီးစွာဝင်လာ၏။

''နဖူးပေါ်လက်တင်ပြီး သေချာစဉ်းစားကြည့်၊ ဆုံးဖြတ်ပြီး တာနဲ့ လူလေးနဲ့ တခမ်းတနားလက်ထပ်ပေးဖို့ မင်းမိဘဆီမှာ တို့ သွားတောင်းပန်ပေးမယ်''

(ဝိုးမိုးတပေ)

''အဟင့်''

ကကြိုးမျက်နှာလေး လက်ကလေးနှစ်ဖက်နှင့်အုပ်၍ငိုသည်။

ဒွေးတော်က စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

ဆောင်းမင်းဆက်ချစ်မိခဲ့သော မိန်းကလေးသည် ကလေး လေးတစ်ယောက်လို လွန်စွာဖြူစင်သော. . .

မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှယ် ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းသော. . .

မိန်းမယုတ်တို့လို ဖြားယောင်းရနိုင်သော ရတနာအဆောင် အယောင်တို့ကိုလည်း နံမင်မက်မောခြင်းနည်းလှသော မြတ်နိုးဖွယ် နှစ်သက်ဖွယ် မိန်းမချောမိန်းမလှလေးပါတည်း. . .။

✿ ✿ ✿

(ဝိုးမိုးတပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၂)

"လက်ရုံးလား. . . ငါပါ. . ."

"ဝင့်လား"

"အေး အရေးကြီးတယ်၊ နင်ငါ့ဆီ အမြန်ဆုံးလာခဲ့"

"ဟင်. . . ဘာလဲ၊ ဘာအရေးကြီးတာလဲ"

"အရမ်းကို အရေးကြီးတယ်၊ သိချင်ရင် ဆယ်မိနစ်အတွင်း အရောက်လာခဲ့၊ ငါ ကန်တော်ကြီးစောင်းနားက စောင့်နေမယ်"

"အေး. . . အခုလာခဲ့မယ်"

လက်ရုံး ဖုန်းချပြီးသည်နှင့် ရာဇကိုရှာသည်။

"မာမီ ရာဇဘယ်သွားလဲ"

"သေနတ်ပစ်ကွင်းသွားတယ် ထင်တယ်၊ ဘာလုပ်မလို့လဲ သား"

"ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် အပြင်ခဏသွားဦးမယ် မာမီ"

ပြောပြီး လက်ရုံး ကားပေါ်ပြေးတက်ကာ မောင်းထွက်ခဲ့သည်။

"ငါ တမင်ကားယူမလာတာ၊ သွားမယ်"

ဝင့်က သူ့ကားပေါ်တက်လိုက်ကာ. . .

"အေးအေး စကားပြောရအောင်၊ မောင်းဟာ"

သူတို့ ကန်တော်ကြီးကို ဝင်လာခဲ့ကြတော့ နေကကျဲကျဲ တောက် ပူပြင်းလျက်။

"ဝင့်. . . ဘာပြောမှာလဲ. . . မြန်မြန်ပြောလေ၊ ကျွန်တော် သိချင်လှပြီ"

သစ်မြစ်ဆုံကြီးပေါ်မှာ သူတို့မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ဝင့်က လွယ်ထားသည့် ဆလင်းဘက်စ်ထဲမှ စက္ကူအိတ်တစ်လုံးကို ထုတ်ယူကာ လက်ရုံးလက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်၏။

"အဲဒီပုံတွေ နင်ကြည့်စမ်း"

"ဘာလဲ"

လက်ရုံး ဓါတ်ပုံတွေကို ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။

"ဟာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓါတ်လိုက်ခံလိုက်ရသလို တုန်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

"က. . . ကကြီး"

ဖြူစွတ်လှသော ခွေးဖြူလေးနှင့် ပျော်ရွှင်စွာဆော့နေသည့် ကကြီးမျက်နှာက ပြုံးလို့။

မိုးပြာရောင်လက်ပြတ်လည်ဟိုက် ကိုယ်ကျပ်ဝတ်စုံလေးနှင့် ဆံပင်လေးတွေ လွင့်နေအောင်ပြေးလျက် လက်ထဲမှာ ဘောလုံးလေး ကိုင်ထားသည်။

ကကြီး၏ ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို ဖြူစင်အေးချမ်းမှုကို တွေ့နေရပါလျက်က လက်ရုံးရင်ထဲတွင် ပူလောင်လာသည်။

ခွေးဖြူလေးက သူ့နောက်မပိုတမိုမှာ တအားပြေးလိုက်နေသည့်ပုံ။ ပြီးတော့ အပြေးသမားတွေလို မတ်တပ်အနေအထားမှ ရှေ့ကိုလက်တွေချကာ ပြေးတော့မလိုအားယူနေကာ သူမရှေ့မှာ ခွေးဖြူလေးက လက်တစ်ဖက်နှင့် ဘောလုံးကိုထိန်းကိုင်ကာ တွန်းလွှတ်တော့မည့်ဟန် ပြင်နေပုံ ခွေးလေးကိုပွေ့ပိုက်၍ တအားရယ်နေပုံများ။

ဓါတ်ပုံတွေ တစ်ထပ်ကြီးက ပုံတိုင်းလှနေသည်။

ပြာလဲ့သော မိုးပြာရောင်ကောင်းကင်အောက်မှာ မြက်ခင်း စိမ်းစိမ်းကရွှန်း၍ အပြာရောင်မင်းသမီးလေး ချစ်စရာခွေးဖြူလေးနှင့် ဆော့မြူးနေဟန်က ရိုက်ချက်တို့က ပီပြင်သည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

အနီးကပ်ပုံတွေလည်း လှသလို အဝေးရိုက်တို့ကလည်း အလှာဆန်လှသည်။

"နင်. . . ဘယ်လိုထင်လဲ လက်ရုံး"

"ကျွန်. . . ကျွန်တော်. . . ဒါ ကကြီးဆိုတာမယုံဘူး"

"ဒီထက်သေချာတာတောင် ဒါလောက်မသေချာဘူး"

ဝင့်က သံပြတ်နှင့် ဝင်ပြောသည်။

"ဝင့်. . . ဒါတွေ ဘယ်ကရတာလဲ"

"ကိုဝေ့ဆီကလေ၊ ကိုဝေ့ကို ဝင့်တို့အုပ်စုက သိကြပေမယ့် ကိုဝေက ဝင့်ရဲ့သူငယ်ချင်းအားလုံးကို သိတာမဟုတ်ဘူး။ သူ ကလော ကပြန်လာတာတဲ့၊ ဒီတစ်ခါ သိပ်ကိုတက်ကြွနေတာနဲ့ ဘယ်လိုပုံမျိုးတွေ ရခဲ့လို့လဲလို့ သိပ်သိချင်နေတာ၊ သူ ကူးပြီးပြီးချင်းပဲ ဝင့်ကို လာပြတာလေ၊ ကကြီးကို ဝင့်သူငယ်ချင်းမှန်း မသိဘူး"

"ဒီဓါတ်ပုံတွေ ဘယ်လို ရိုက်ခဲ့တာတဲ့လဲ"

"ရဲတိုက်အဆောက်အဦးလို ခြံကြီးထဲမှာ သိပ်လှတဲ့မြင်ကွင်း တစ်ခုကို သူမှန်ဘီလူးထဲမှာ ပေါ်လာတာတဲ့၊ သူတည်းခိုတဲ့ အိမ်က အဲဒီရဲတိုက်လိုဟာကြီးရဲ့ အပြင့်မှာရှိနေတာဆိုတော့ လှမ်းမြင်နေတာ တဲ့၊ အဲ. . . ဒါနဲ့ သူ တကယ့်သဘာဝအတိုင်း ရှိနေတဲ့ လွတ်လပ်ခြင်းနဲ့ အလှတစ်ခုကို အမိအရရိုက်ယူလိုက်တာတဲ့"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကလေးမှာ. . ."

"ဟုတ်တယ်"

လက်ရုံး ရင်တွေလည်းခုန်နေသည်။ မခံချင်ဒေါသတွေလည်း ဖြစ်လာ၏။

"ဒါ. . . ဘာသဘောလဲ"

ဝင့်လည်း မျက်နှာမကောင်း။

"ငါထင်သလို ကကြိုး မတရားခံရတာ မဟုတ်တာတော့ အသေအချာပဲ၊ ကြည့်စမ်း ဓါတ်ပုံထဲမှာ အသားလေးတွေရှိပြီး ဒီမှာ ထက်တောင် မိုလုနေသေးတယ်"

လက်ရုံး အံကိုတင်းနေအောင် ကြိတ်ထားမိသည်။

"မဖြစ်ရဘူး။ အဲဒီလိုအဖြစ်မျိုး လုံးဝမဖြစ်ရဘူး။ ကကြိုးကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ကျွန်တော်ရှင်းမယ် ဝင့်"

"ဟုတ်တယ်၊ ရှင်းသင့်တယ်၊ ဒီမှာ တို့တွေအားလုံး ဘယ်လို ဖြစ်ကျန်ခဲ့မယ်ဆိုတာသိရက်နဲ့ ကကြိုး ဘာမှမရှင်းတာ သိပ်ကိုလွန် တယ်၊ တို့လည်း သဘောမကျဘူး"

ယောကျ်ားမို့ မငိုရဘူးဆိုရင် လူတွေကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့ကြပါ စေတော့။

လက်ရုံး မျက်နှာကြီးနီရဲလျက် အံကြိတ်ထားတဲ့ကြားက

ရည်တွေ ဝဲတက်လာသည်။

ရက်စက်တယ် ကကြိုးရယ်။

ဘယ်သူတွေဘာပြောပြော ဒီနေ့ထိ သူ့မှာတော့ မျှော်လင့် ဘုန်း။

"လက်ရုံး နင်သိပ်ခံစားမနေပါနဲ့ဟာ၊ သူ့အကြောင်းရင်းကို ည်း မသိရသေးပါဘူး။ ဘယ်သူနဲ့ဘယ်လိုနေမှန်းလည်း မသေချာ ဘူး ဥစ္စာ၊ စိတ်ကို ဖြေပါ၊ သူရှိတဲ့နေရာ ကိုဝေ့ကို ငါမေးထား ယ်၊ နင် ဘယ်တော့ သွားမလဲသာပြော. . ."

ပြန်လည်ဖြေခြင်းအစား လက်ရုံးပါးပြင်တစ်ဖက်မှာ မျက်ရည် က် ကြွေကာကျ၏။

ရင်နာလိုက်တာ ကကြိုးရယ်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၃)

ဓါတ်ပုံကိုင်ထားသည့် ဒေါ်ခင်သစ်လက်က မသိမသာတု
ယင်နေ၏။

"သူ့အဘိုးသိသွားရင် ဒုက္ခတွေတော့များကုန်မှာပဲ လူေ
ရယ်"

မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်ကြည်တွေလည်း ဝေ့လည်နေသည်

"ပြောပါ၊ ဒေဝီတို့သဘောကိုသာ ပြောပါ၊ လူလေးေ
ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်သလဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါကွယ်"

ဒေါ်ဒေဝီက သားဖြစ်သူကို အဓိပ္ပါယ်ပါပါ ကြည့်သည်။

"အားလုံးကပြီးနေပြီပဲ မမသစ်ရယ်၊ ခု ပိုရှင်းသွားပြီေ
ဒေဝီတစ်ခုတော့ အရမ်းစိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်၊ သူ ဒေဝီတို့မိသာ

ကို သက်သက်သိက္ခာကျ အရှက်ကွဲအောင် ဖန်တီးသလို လုပ်သွား
တာကို နားမလည်နိုင်ဘူး"

"ဒ. . . ဒီလိုတော့. . ."

ဖြေရှင်းဖို့ကြိုးစားပေမယ့် ဒေါ်ခင်သစ် စကားစရှာမရ။

အစွမ်းကုန်လှပ၍ ပျော်မြူးနေသော မြေးလုပ်သူရဲ့ဓါတ်ပုံကို
ဒေါ်သနှင့် ငုံ့ကြည့်ဖြစ်၏။

"ကျွန်တော် လိုက်သွားချင်တယ် မာမီ"

"ဘာ"

ဒေါ်ဒေဝီ ဒီတစ်ခါ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ပါ။

ရှင်နေတဲ့ဒေါသတွေက သားဖြစ်သူရဲ့ အမှတ်မရှိတဲ့ အသည်း
အပေါ် ပြင်းထန်စွာပေါက်ကွဲလေသည်။

"အားလုံးကပြီးနေပြီ၊ မင်းက ဘာဆက်ချင်တာလဲ၊ သူ
သည်း သူစိတ်ချမ်းသာသလို ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်သွားတာ"

"မဟုတ်ဘူး မာမီ၊ အဲဒီ သူလုပ်သွားတာကို ကျွန်တော်
သိချင်တာ"

ထိုစဉ် ရာဇက ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးနှင့် ဝင်ချလာသည်။
ဖြစ်နေသည့်အရေးအခင်းကို အံ့ဩဟန်နှင့် ဝေ့ကြည့်ကာ ဒေါ်ခင်သစ်
အားထွက်သွားပြီး ဓါတ်ပုံတွေကို ယူကြည့်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ"

အလန့်တကြားပုံစံကြီးဖြစ်လျက် မေးခွန်းမျက်နှာနှင့် အားလုံးကို လိုက်ကြည့်၏။

သူ့ကို ဘယ်သူမှရှင်းမပြပါ။ လက်ရုံးက ရာဇကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ စကားကိုဆက်ပြောသည်။

"အခု ကျွန်တော်ခံလိုက်ရတာ တကယ့်ကို ရက်ရက်စက်စက်ပါ မာမီ၊ ဘွားသစ်ရာ စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ဒါ သူ့မှာ အကြောင်းပြချက်ရှိရမယ်၊ အဲဒါ ကျွန်တော်သိရမှဖြစ်မယ်၊ ကကြီးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မျက်နှာကြည့်ပြီး မေးချင်တယ်"

"မလိုဘူး၊ ဘာမှမလိုတော့ဘူး၊ မာမီခွင့်မပြုဘူး"

ကိုယ့်ဘက်က မှားယွင်းခဲ့ပြီမို့ ဒေါ်ခင်သစ်မျက်နှာ သိမ်ငယ်စွာနှင့် သားအမိနှစ်ယောက်ကြားမှာ စကားတစ်လုံးမှ ဝင်မပြောနိုင်ရှာ။

ရာဇလည်း သဘောပေါက်သွားပုံပေါ်ကာ. . .

"ဒါ လက်ရုံးပြောတာမှန်တယ် မာမီ၊ ရှင်းကိုရှင်းရမယ် ကကြီး လုံးဝမတရားဘူး"

"တော်ကြစမ်း၊ ဒေဝီ မမသစ်ကို အရမ်းအားနာပါတယ်ရှင် ဒါပေမဲ့ ခုကိစ္စမှာ ဒေဝီသားတွေကို ဒေဝီ လွတ်လပ်စွာဆွေးနွေး

(စိုးမိုးစာပေ)

ရစေ၊ ဒီထဲမှာ သားအတွက်စေတနာကလွဲရင် ဘယ်သူ့အပေါ်မှ နစ်နာစေလိုတဲ့ဆန္ဒ မပါပါဘူး"

ဒေါ်ခင်သစ် မချိတရိလေး ခေါင်းကိုဆတ်ခနဲညိတ်ပြတာဆိုတာမှာ အရှုပ်ကြီးပြတ် ထိုင်ချလိုက်သည်။

အားလုံးဟာ ကိုယ့်အိမ်မှာမို့ မျက်နှာလွှဲရှောင်ထွက်သွားလျှင် သဘောထားသေးရာ ကျဦးမည်။

"ခုကိစ္စမှာ လူကြီးအားလုံး သိက္ခာတရားနဲ့ပါ ဆိုင်နေတယ်သား၊ အရင်က မင်းတို့ချင်း ဘယ်သူကဘယ်သူ့ကိုပဲ အနိုင်ယူယူအရှုံးပေးပေး မင်းတို့ကိစ္စ၊ ခုဟာက မဟုတ်တော့ဘူး၊ ကကြီးနဲ့ ဆက်သက်ပြီး မာမီ ဘယ်လို ဂရုစိုက်ခဲ့ ချစ်ခဲ့သလဲ၊ မာမီတို့သူ့အပေါ် ဘာခွဲခြားတာရှိခဲ့သလဲ၊ မာမီ့သားတွေကို ခေါင်းခေါက်အနိုင်ယူနေတာတောင် မာမီကြည်ဖြူခဲ့တယ်၊ ဒါတွေကို သူငဲ့သင့်တယ်၊ ခုလိုလုပ်သွားတာ လုံးဝမဖြစ်သင့်တဲ့ ဇော်ကားခြင်းပဲလို့ မာမီထင်တယ်၊ မာမီတို့ဘက်က ဒီအချိန်မှာ လုံးဝဖြတ်တောက်မပြနိုင်ရင် သိက္ခာတွေကျွင်းတူးမြှုပ်ပစ်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်၊ အဲဒါ မင်းတို့စဉ်းစား"

ဒေါ်ဒေဝီ လှည့်ပြန်သွား၏။

အိမ်တောင်မရောက်သေးဘဲ သူတို့အရိပ်ကိုလှမ်းမြင်၍ လှည့်ဝင်လာသော ရာဇက လက်ရုံးနားကပ်ထိုင်ချကာ. . .

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

"ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ လက်ရုံး ကကြီးကိုစွက ဘယ်
ပေါ်လာတာလဲ"

လက်ရုံး ရာဇကို ရဲဘော်ရဲဘက်လေးတစ်ယောက်ကို အား
ကိုးသောအကြည့်မျိုးနှင့် မော့ကြည့်၏။

"ရာဇ မင်းငါ့ကိုကူညီမလား"

"ကူညီမယ်"

✿ ✿ ✿

အခန်း (၅၄)

"သူတို့ ဘယ်သွားကြလဲမသိဘူး"

တစ်ယောက်တည်းရေရွတ်ရင်း ကကြီး အိမ်ကြီးရဲ့ အဆောင်
ဆောင်အခန်းခန်းကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည်။

"ဟယ်. . . ကီးကီး ဝမ်းသာလိုက်တာဟယ်၊ ငါ့မှာပျင်း
နွန်းလို့ နင်က ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ"

ကီးကီးက သူ့ခြေထောက်ကိုပွတ်သပ်၍ ချွဲနေပြန်သည်။

"ကီးကီး. . . နင်နဲ့ငါ ခြံထဲမှာ ဒီတစ်ခါ တူတူပုန်းမယ်၊
ဘယ်လိုလဲ"

ကီးကီးက အမြီးလေးလှုပ်ကာ ရှေ့က ပြေးဆင်းသွားသည်မှို
စားမယ်ဆိုသည့် သဘော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကကြိုး ကျေနပ်စွာပြေးလိုက်ခဲ့သည်။

ဘာမှမသိလေသော ကကြိုးရဲ့နောက်ကွယ်မှာ အိမ်ကြီး တိတ်ဆိတ်စွာကျန်ခဲ့သည်။

တစ်ခုသော အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုတွင် . . .

"လူစုံပြီလား"

နောက်ဆုံးဝင်လာသည့် ရှမ်းတိုက်ပုံနှင့်လူကြီးက ထိုင်နေ ပြီးသော တစ်ယောက်ကို ကပ်မေးသည်။

တစ်ယောက်က ခေါင်းညိတ်ပြေ၏။

အနီရောင်ကော်ဇောပေါ်မှာ အားလုံးလေးယောက်စီ မျက်နှာ ချင်းဆိုင် ခွဲထိုင်နေကြသည်။

သူတို့ရဲ့အလယ်မှာ တံခွန်ပုံသဏ္ဌာန် ဖယောင်းတိုင်များ ပုံဖော်၍ ထွန်းညှိထား၏။

အားလုံး ထိပ်တစ်ပေခန့်အမြင့် ဆယ်ပေပတ်လည်ကျယ် သော ကျောက်ခုံပေါ်မှာ ဦးမင်းထွဋ်ခေါင် ရှိနေ၏။

သူ့ရှေ့မှာ ကန်တော့ပွဲသုံးပွဲ ဆီမီးတိုင် နှင့် တံခွန်တုများ စသော အစီအမံများ အပြည့်အစုံရှိလေသည်။

တစ်ခန်းလုံး အသက်ရှူသံတို့မှအပ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ သည်။ ဘာမှန်းမသိဘဲ တရျောက်ရျောက်ရေးခြစ်နေသည့် ဦးမင်း

ထွဋ်ခေါင်၏ လှုပ်ရှားသံသည်သာ စက္ကန့်၊ မိနစ်၊ နာရီအထိ ရှည် ကြာလာခဲ့သည်။

အားလုံးမျက်နှာတွေမှာ စိတ်မရှည်ခြင်း ဖြစ်ရမည့်အစား တစ်စုံတစ်ခုသောအဖြေကို ငံ့လင့်နေကြပုံတွေ အထင်းသား ရှိကြ လေသည်။

အမွှေးတိုင်တို့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

ယိမ်းနွဲ့နေသော ဖယောင်းတိုင်တို့က အားကောင်းစွာ လောင်ကျွမ်းနေဆဲ။

"ဟင်"

ဦးမင်းထွတ်တင် လက်ထဲက ကညစ်တံကို ချလိုက်သည်။

မျက်နှာသည် အုံ့မှိုင်းညှိုးမဲနေလျက် . . .

သူ့မျက်နှာကို မျှော်လင့်တကြီးကြည့်နေကြသည့် မျက်နှာ များကို တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်ကာ တင်ပလ္လင်ခွေထိုင်၍ ခါးမတ်မတ် ဖြင့်သည်။

ပြီးတော့ သိက္ခာကြီးလှသော မျက်ဝန်းတို့က ဖြည်းညှင်းစွာ မိတ်ကျသွားလေသည်။

သူတို့မျက်နှာ မကောင်းကြတော့ပါ။

အားလုံးတူညီစွာ ပြုပြင်ပြောင်းထိုင်ကြတော့ ဦးမင်းထွဋ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်အတိုင်း မျက်လုံးတို့ကို မှိတ်လိုက်ကြသည်။

အသက်ရှူခြင်းတို့က စည်းချက်မှန်စွာ လှုပ်ရှားနေကြသည်။ လွဲ၍ ပတ်ဝန်းကျင်သည် အေးစက်သောအငွေ့အသက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိလေသည်။

မီးတောက်မီးလျှံတို့လည်း ငြိမ်းသေကုန်ပြီ။

အချိန်တို့လည်း တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံး၏။

"အဟင်း"

ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်၏ ချောင်းဟန့်သံကြားရတော့ အားလုံး လှုပ်ရှားလာကြ၏။ တွက်ကြည့်တော့ အားလုံးကြာသွားသည့်အချိန်သည် နှစ်နာရီတိတိ။

"မင်းထွတ်တင်"

"ရှိပါတယ် နောင်တော်"

"ငါတို့စိုးရိမ်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေတစ်ခုဟာ မကြာခင် ရောက်လာတော့မယ်"

"ဗျာ. . ."

"အို. . ."

"ဘုရား. . . ဘုရား"

တွက်ချက်ပြီးသည့်ဇာတာကို ထပ်မံ အာရုံခံကြည့်ပြီဆိုက

တည်းက သူတို့ ချောက်ချားနေခဲ့ကြသည်။

ခုတော့. . .

"စိုင်းမလနဲ့စိုင်းရာဇာ"

"အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ"

"မင်းတို့ ပြင်ပမှာနေပါ၊ မသင်္ကာစရာ လူစိမ်းမြင်ရင် ဂရုစိုက်ကြည့်ပါ၊ လိုအပ်ရင် ဒီကိုအကြောင်းကြားပါ"

"ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ"

"မယ်စိန်ပွင့်"

"အမိန့်ရှိပါရှင့်"

"မိန်းကလေးကို ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်ပါ"

"ကောင်းပါပြီရှင့်"

ဦးမင်းထွဋ်ခေါင် စကားပြောနေရင်း မကြာခဏ အံကြိတ်ရှာသည်။

သူ့ရဲ့သမာဓိအား မြင့်လွန်းသောအာရုံမှာ ဘယ်လိုပုံရိပ်တွေမြင်ခဲ့ပါသနည်း။ ဒါကို သူမှသိမှာပါ။

"မင်းထွတ်တင်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လူလေးကိုခေါ်ပြီး မင်း ငါတို့စီစဉ်ထားတဲ့ကိစ္စ အမြန်ဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်မြောက်အောင် စီစဥ်ပေတော့"

ဦးမင်းထွတ်တင် စကားမဆိုနိုင်တော့ပါ။

မျက်လုံးကြီးတွေ နီတွတ်လာကာ မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တွေဝဲလာသည်။

"ဩော်...အနိစ္စ...ဒုက္ခ...အနတ္တ...ကံကံ အကျိုးကို ဘယ်သူ လွန်ဆန်လို့ရမှာလဲလေ၊ ဝဋ်ကြွေးဆိုတာ ရှိလာရင် နတ်ပြည်ထိတက်ပုန်းနေလည်း ကျွမ်းပြန်ကျမှာပဲ"

ဦးမင်းထွဋ်ခေါင် ထဗျိုပြင်တော့ လူကြီးနှစ်ယောက် ကမူ ကယာ ပြေးတွဲကြသည်။

"သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုလို့ မှတ်ကြတော့ကွယ်"

✿ ✿ ✿

အခန်း (၅၅)

"အဆက်အသွယ်ရဖို့ဆိုတာ လုံးဝမမျှော်လင့်နဲ့ ကိုယ့်လူ၊ မင်းမှာ အတောင်ပံပါရင်တော့ ပျံသွားပေတော့"

လက်ရုံး ရဲတိုက်ကြီးကိုကြည့်၍ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ ဖြစ်နေသည်။ ဒီထဲမှာ ကကြိုးရှိနေမှန်းသိရက်နဲ့ တွေ့ဖို့လမ်းကမရှိ။

ခါတ်ပုံထဲက မြင်ကွင်းမျိုး ရှုခင်းမျိုးတွေကို သူလှမ်းမြင်နေရသည်။

"အဲဒီမှာ အသက်ငါးဆယ်အရွယ် လူကြီးတွေပဲရှိကြတာကွ။ တစ်ခါတလေတော့ ခပ်လတ်လတ် ခပ်ချောချောလူတစ်ယောက် လာတတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ညှော်သည်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ငါတော့ မင်းတို့ပြောသလို သိပ်ဖြစ်နိုင်မယ်မထင်ပါဘူး။ သိရသလောက်ဆို ဒီရဲတိုက်ဆန်ဆန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီအိမ်ကြီးဟာ သိပ်ကိုရှေးကျထည်ဝါတဲ့ မဟာမျိုးနွယ်တွေနေကြတာ လူငယ်လည်း မရှိဘူး၊ လက်ထပ်ထားတဲ့ မိန်းမငယ်တစ်ယောက်ကို ခိုးယူပေါင်းသင်းလောက်အောင် မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်"

အိမ်ရှင် ကိုဟန်စိုးက သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြနေသည်။

လက်ရုံးနဲ့ရာဇ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်မိကြသည်။

သူတို့အဖြစ်က မယ်သီတာခိုးသွားတဲ့ ဒသဂီရိကို စစ်ခင်းဖို့ရောက်လာကြသည့်နှယ်။

တကယ့်တကယ်ကျတော့ သူတို့မှာ ခြိနားကပ်လို့မရပါလား။ ဒါပေမဲ့ တကယ်သာ ကကြီးတစ်ယောက် သဘောမတူတဲ့ ချုပ်နှောင် ခံထားရတာဆိုလျှင် ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် လက်ရုံး ရအောင်သွားမည်သာ။

"ဒီပြင် ခြံကြီးနဲ့ ဆက်သွယ်လို့ရမယ့်နည်းလေး ဘာလေးများမရှိဘူးလား အစ်ကိုရာ၊ စဉ်းစားစမ်းပါဦး"

ကိုဟန်စိုးက မျက်မှောင်ကြီးကုတ်၍ စဉ်းစားဟန်ပြုလာသည်။ သူတို့ကို လိုက်ပို့ပေးသည့် ဝင့်ရဲ့ချစ်သူ ကိုဝေကတော့ ခုချိန်ထိ ဘာမှဝင်မပြောခဲ့သေး။

"ဟာ. . . ဟေ့. . . တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်ကွ"

"အင်း. . . ပြောပါဦး"

(စိုးမိုးစာပေ)

"သူတို့ခြံထဲမှာ ရေတံခွန်အတုနဲ့ ရေကန်အတုတွေ ရေကူးကန်တွေရှိတယ်၊ အဲဒီကရေတွေကို တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် သန့်ရှင်းတယ်ကွ"

"အင်. . ."

"အဲဒီကျရင် ဟောဟိုကမြင်နေရတဲ့ ခပ်အုပ်အုပ်အပင်လေး ရှိတဲ့ ထောင့်မြောင်းကနေ ရေတွေထုတ်တယ်၊ မကြောက်တတ်ရင်တော့ အဲ . . . သွားမှဖြစ်မှာဆိုရင်တော့ အဲဒီကနေ ရေဆန်ပြီးကူးဝင်သွား၊ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီကျော်ရင် ဒီအပေါက်ကပြန်ထွက်ဖို့တော့ မမျှော်လင့်နဲ့တော့ ကိုယ့်လူ"

"ငါ. . . သွားမယ်"

"ဟာ. . . မင်းက ခပ်ပျော့ပျော့ရယ်၊ ငါက လောလောဆယ် ရေကူးချန်ပီယံလောင်းလျာ၊ ငါ. . . သွားမယ်"

ရာဇက သူပဲသွားဖို့ပြောနေသည်။

လက်ရုံး စိတ်မချပါ။

"ဒါ. . . ငါ့ကိစ္စ၊ ငါပဲသွားမယ်၊ ဟိုထဲရောက်ဖို့ပဲလိုတာ၊ တိုရောက်လို့ ကကြီးက သူ့သဘောနဲ့သူနေတာဆိုရင် ငါပွင့်ပွင့် လင်းလင်းပြောပြပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြန်လာရုံပဲ"

"ဒါဟုတ်သားပဲ၊ သူသွားတာ ပိုသင့်တော်ပါတယ်"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

ကိုဝေက ဝင်ပြောသည်။

"ဟိုမှာလည်း လူကြီးလူကောင်းတွေပဲဟာ လူခိုးသူခိုးဝင်တာမှမဟုတ်တာ၊ မတော်လို့တွေ့သွားလည်း ကိုယ့်ကိစ္စကို အမှန်အတိုင်းပြောပြပေါ့၊ အကျိုးကြောင်း သိချင်လို့လာခဲ့တယ်ပေါ့၊ လူတစ်ယောက်လုံးကို သူတို့ အကြောင်းမဲ့မသတ်ပါဘူး"

"ဟုတ်တယ် ရာဇ၊ ငါပဲသွားမယ်၊ ဒါနဲ့ အစ်ကို၊ အဲဒီမြောင်းက ဘယ်တော့ပွင့်မှာလဲ"

"ဒါတော့ အတိအကျမသိဘူး။ ခါတိုင်းနှစ်တွေတော့ ဒီအချိန်မျိုးပဲဖွင့်တာ၊ အဲဒီမှာ တစ်ခု ကိုယ်အဘိုးကြီးတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောဖူးတယ်၊ မရှိုင်းပေမယ့် သိပ်ခေါ်ချင်ပြောချင်ပုံ မရဘူး။ အေးပေါ့ကွာ၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်တော့ စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပေါ့"

နင့်ကို ငါ တွေ့ဖြစ်အောင်တွေ့မယ် တကြိုး။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၅၆)

ဒီနေ့ သူပြန်လာမည်တဲ့။

ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ဆေးကုသွားရတဲ့အကြောင်းပဲ တကြိုးက သိထားသည်။

ဘာရောဂါမှန်းမသိ၊ ဘယ်အခြေအနေမှန်းလည်း မသိပါ။ သူမအမြင်မှာတော့ လူကောင်းကြီးပဲဟု မကြာခဏတွေးမိခဲ့သည်။ ဒါပေမဲ့ ထပ်၍ မစပ်စုမိပါ။

ဟော. . . သူတို့ရန်ကုန်က စီးခဲ့ကြတဲ့ကားဖြူလေး ခြံထဲ ဝင်လာသည်။ တကြိုးလက်ကို ဒွေးတော်ကဆွဲ၍ ဝင်းအောက်မှာ ရပ်စောင့်နေ၏။

"ဘူတော်မောင် ကျန်းမာပါရဲ့လား"

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့"

အားလုံး နှုတ်ဆက်တာကို တုံ့ပြန်နှုတ်ဆက်ပြီး ကကြို လက်ဖျားလေးကို သူလှမ်းဆွဲသည်။

ပြီးတော့ အားလုံးရှေ့မှာပင် ကရုဏာမျက်ဝန်းများနှ ကကြိုးကိုကြည့်ရင်း သူတို့ ညင်ညင်းပြောဆို၏။

"မင်းကို ကိုယ်လွမ်းလိုက်တာ"

မကျယ်ပေမယ့် အားလုံးကြားကြမှာပင်။

"ဘဘထွတ်ကို သွားနှုတ်မဆက်နဲ့တော့ လူလေး။ သူ တယ်၊ ညနေကျမှ ဆင်းလာလိမ့်မယ်"

ဒွေးတော်မျက်နှာ နွမ်းနွမ်းကို သူစိုက်ခနဲကြည့်နေပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။ အပေါ်ထပ်အခန်းထဲရောက်တော့ ကကြိုးရဲ့ပုံ ပန်းချီ ကားကြီးရှေ့မှာ သူရပ်၏။

ခပ်ချောင်ချောင်ရှိနေသည့် ဆောင်းမင်းဆက်မျက်နှာ ချောမွေ့နေဆဲ။

"ကကြိုးသျှင်"

ကကြိုးလက်ကလေးကိုထွေးအုပ်၍ သူ့လက်မှာစွပ်ထားသည် နဂါးနှစ်ကောင်လိမ်နေပုံပါသော လက်စွပ်ကို ကကြိုးရဲ့လက်ခလယ်မှ စွပ်ပေး၏။

"ဒါ ကိုယ်တို့ရဲ့ အထိမ်းအမှတ် မိသားစုလက်စွပ်ပဲ၊ မင်း မငြင်းရဘူးနော်၊ ဘဘဆီမှာ ကိုယ်ပေးထားတဲ့ ရတနာသေတ္တာ ပြန် အပ်ထားတာ ခုသွားမှ ကိုယ်သိရတယ်၊ အဲဒီလို မက်မောမှုမရှိတာ လေးကို ကိုယ် သိပ်မြတ်နိုးတယ်၊ ဒီလက်စွပ်ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ ချွတ်မထားရဘူးသိလား"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြိုးမျက်နှာလေးကို လွမ်းမောစွာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

"ကိုယ်ရဲ့ ကံကြမ္မာတစ်ခုခုရဲ့နိမိတ်ကို ဘဘတို့ဖတ်မိထား တာရှိနေပြီဆိုတာ ကိုယ်သိတယ်၊ သူတို့ တအားစိုးရိမ်ပြီး စစ်ဆေး နေကြတယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ဒါတွေကိုအယူမရှိဘူး၊ မင်းရဲ့အချစ် နဲ့ ကိုယ့်ဘဝမှာ သာယာမှုတွေ အများကြီး ကိုယ်ခံစားရဦးမယ် ဆိုတာ သိနေတယ်"

ကကြိုး သူ့ကိုဘာမှမပြောဘဲ ပြန်မော့ကြည့်နေမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရင်တုန်းကလောက် သူ့အပေါ် ခါးသီးစွာမပြောဆို ချင်တော့တာကို စိတ်ကသိနေ၏။

"ကိုယ်က အယူမရှိလို့ ကိုယ့်အတွက်မပူပေမယ့် တကယ် လို့ဆိုတာဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီလက်စွပ် မင်းကိုယ်ပေါ်မှာရှိနေသရွေ့ မင်းကို မြမိုးမြင့်မာနက ကူညီကြမှာပါ၊ ကိုယ့်ကြောင့် မင်းအပေါ်အမြင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလင်းတာမျိုးရှိခဲ့ရင်လည်း ဒီလက်စွပ်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်စား မင်း
ကာကွယ်ပေးသွားမှာ"

အို. . . သူဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ"

ကကြိုး မခံစားရပေမယ့် ရင်ထဲမှာ မောလျှစွာ
ခုန်လာသည်။

"ကကြိုးသျှင်"

သူ ကကြိုးလက်ကလေးကိုဖြေလွှတ်၍ ကကြိုးအိ
မွေ့ရာထက်မှာ လှဲချလိုက်သည်။

"ကိုယ် မင်းရဲ့အချစ်ကို စက္ကန့်တိုင်း စက္ကန့်တိုင်း မျှော်
နေတယ်ဆိုတာ သတိရပေးပါ၊ ကိုယ်ချစ်သလို မချစ်နိုင်ရင်
ပျော့ပျောင်းညင်သာမှုလေး နည်းနည်းတော့ကိုယ်ရချင်တယ်"

ကကြိုးလက်ဖဝါးလေးကို ဆောင်းမင်းဆက် လှမ်းဆွဲ၍
နားထိ တိုးရပ်စေသည်။

"မင်းအပေါ် မှဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းစေရဘူးဆိုရင် ကိုယ်
ယုယကြင်နာမှု အဝိုင်းအတာတစ်ခုထိတော့ မင်း ကြည်ဖြူ
ကကြိုး သျှင်ရယ်"

ကကြိုး ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်လာသည်။

သူ. . . သူ ဘာကိုတောင်းဆိုနေတာလဲ၊ အို. . .

(စိုးမိုးတာဝေ)

သီးသီး မှတ်ထုတ်ပစ်ရမလား။

မလွဲမသွေ အားကိုးရတော့မယ့် လူတစ်ယောက်အဖြစ်
မထူးစိတ်ပိုက်၍ ခွင့်ပြုလိုက်ရမှာလား။

ကကြိုး မျက်လုံးလေးပြူး၍ တုန်လှုပ်စွာရပ်နေဆဲ။

"ကိုယ် မင်းမကြည်ဖြူဘဲ မင်းကို ဘာတစ်ခုမှ အခွင့်
အရေးမယူဘူးဆိုတာ ကတိပေးခဲ့ပြီးသား၊ ခုလည်း ထပ်ပေးပါမယ်၊
ဒါပေမဲ့ ကိုယ်မင်းကိုသိပ်ချစ်တယ်"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြိုးရဲ့လက်ကလေးကိုဆွဲကာ မွေ့ရာ
မှာ ထိုင်စေလိုက်၏။

"ဘာဖြစ်လို့ စကားတစ်ခွန်းမှပြန်မပြောဘဲ ငေးကြည့်နေ
တာလဲ ချာတိတ်ရယ်၊ ကိုယ့်ကို ကြောက်နေသလားဟင်"

သူ ထထိုင်လိုက်တော့ ကကြိုးလန့်သွားကာ ထပြေးမိမြင်
လိုက်မိသည်။

ဒါပေမဲ့ မရ။

ကကြိုး ကိုယ်လုံးလေးကို နောက်မှသိမ်းဖက်ကာ ကကြိုးရဲ့
ဆံနွယ်တွေကြား လည်တိုင်ဖွေးနုနုလေးမှာ သူ့မျက်နှာတိုးဝှေ့ညင်
သာစွာ ပွတ်တိုက်နမ်းရှိုက်သည်။

"ချစ်တယ် ချာတိတ်ရယ်၊ ကိုယ်မင်းကို ရူးမလောက် ချစ်

(စိုးမိုးတာဝေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာ"

ကကြိုးရှန်းလေ သူကတိုး၍ဖက်ထားလေ၏။

"ရှင်. . . ရှင် ကကြိုးကိုလွှတ်ပါတော့၊ ကကြိုးကြော

တယ်"

"ကြောက်တယ်"

သူ သတိဝင်လာသလို ရုတ်ခို၍ ကကြိုးကိုလွှတ်ပေး

"မကြောက်လိုက်ပါနဲ့ ကကြိုးရယ်၊ ကိုယ် မင်းရဲ့အ

အသားကို ဘယ်တော့မှ အစမွှမသိမ်းပိုက်ဘူးဆိုတာ လုံးဝယုံ

စမ်းပါ၊ ကိုယ့်ကို ကြောက်နေတာမျိုး နောက်မပြောပါနဲ့"

လက်စွပ်ဝတ်ပေးထားသည့် ကကြိုးလက်ဖမိုးလေး

မျက်ဝန်းတွေမှိတ်၍ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနမ်းသည်။

"မင်းဟာ ထာဝရ ကိုယ်မြတ်နိုးတဲ့ ဇနီး"

✿ ✿ ✿

အခန်း (၉၇)

"ဟင်"

အိပ်ရာထက်မှ ဖျတ်ခနဲကျိုးထလိုက်တော့ အနားမှာ ဘယ်သူ

မျိုး ငါအိပ်မက်မက်နေတာပါလား ဆိုသောအသိနှင့် တစ်ကိုယ်လုံး

ချွေးတွေရွဲနေတာကို သတိထားမိသည်။

သူ့ရဲ့အိပ်ရာဘေးမှာ ဆောင်းမင်းဆက် ဒရင်းဘတ်နှင့်

နေသည်။ စောစောက အိပ်မက်ထဲမှာတော့ ဒေါ်သထန်နေသည့်

နှာနှင့် ဆောင်းမင်းဆက် ကျားကြီးကိုစီးကာ လက်နက်မဲ့

ရုံးရပ်နေသည့်နေရာကို ဒုန်းစိုင်းသွားသည်။

လက်ရုံးကို ကျားနဲ့တိုက်သတ်မလို့တဲ့။ ပြီးတော့ လက်ထဲ

တိုင်မြှောက်ထားတာ ဓါးရှည်ကြီး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ရုံး မျက်လုံးပြူးနှင့် ပြေးပေါက်မရှိ ဖြစ်နေရှာတာကို သူ တအားကုန်းအော်သတိပေးဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် မအောင်မြင်။

သူမ အသံသေးသေးကို အာခေါင်ခြစ်အောင်လည်း မကျယ် လက်ရုံးရော ဆောင်းမင်းဆက်ပါ မကြား။

ဒီမှာပဲ ကကြိုးလန့်နိုးသွားတာ ဖြစ်သည်။

ကကြိုး ဆောင်းမင်းဆက်ကို ကြောက်စိတ်နှင့်အကြာကြီး ထိုင်ကြည့်နေမိ၏။ ခုလောက်ဆို လက်ရုံးတို့ သူမကို အထင်လွဲစိတ် နာကာ မေ့ပစ်လိုက်ကြပြီထင်ပါသည်။

တကယ်ပဲ ဆောင်းမင်းဆက်ဆိုသည့် ယောကျ်ားတစ် ယောက်ရင်ခွင်မှာ ကကြိုး မလွဲမသွေ နားခိုရတော့မှာလား။

အို. . .

သူလိုချင်တဲ့အချစ်မှ ငါ့မှာမရှိတာ။

သူ့ကိုမှ ငါမချစ်နိုင်တာ၊ သူ့ရဲ့ မာယာတွေနဲ့ ငါ့ကို သိမ်း သွင်းနေတာ၊ ကကြိုးရင်တစ်ခုလုံး ပူလောင်နေသည်။

ဘဘ မင်းထွဋ်ခေါင်၊ ဒွေးတော်၊ ဘဘမင်းထွတ်တင် အားလုံး၏ မျှော်လင့်သောမျက်နှာတွေ။

ဆောင်းမင်းဆက်အပေါ် ငဲ့ညှာပါတဲ့။

ကကြိုး သူ့ကိုကြောက်တယ်။

အမြဲ ချောက်ချားခဲ့ရသည့် ညတွေမှာ သူမရဲ့မျှော်လင့်ခြင်း ဒိုက လက်ရုံးဖြစ်ပေမယ့် လက်ရုံးကတော့ နေစိမ့်နိုင်ပါသည်။

ညဆယ်နာရီထိုးတဲ့အထိ တစ်ယောက်တည်း ငုတ်တုတ်ထိုင် း တွေးလိုက်ငိုလိုက်။

ကကြိုးမျက်ရည်တွေ ကုန်စင်အောင်သုတ်၍ အိပ်ရာပေါ်က င်သည်။ ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်မှာဝင်၍ အဝတ်လဲ ဂွမ်းကပ် စောင်ကို ခြုံလိုက်သည်။

ချွေးတွေစို၍ တစ်ကိုယ်လုံးနွမ်းခွေနေတာ မနေတတ်တော့။

"ဟော့. . . ဒါဘာလုပ်မလို့လဲ"

နိုးထွက်ကာမှ လှုပ်သွားသည့်မို့ ကကြိုးခြုံစောင်ကို တင်းနေ အောင် ဆွဲကပ်ထားကာ ရေချိုးခန်းတံခါးကို ကျောနှင့်ကပ်လိုက်၏။

"မင်း. . . အချိန်မတော်ကြီး ရေချိုးမလို့လား"

"ဟုတ်တယ်"

"မချိုးရဘူး"

"ချိုးမှာပဲ၊ ရှင်ပြောတာနဲ့ လူသိတော့မယ်"

"မင်းချိုးတာနဲ့ သိမှာပဲ၊ လာ. . . အထဲပြန်ဝင်"

"မဝင်ဘူး၊ ကကြိုး တအားစိတ်အိုက်နေလို့"

"အိုက်ရင် အဲယားကွန်းဖွင့်ပေါ့ကွ၊ ပန်ကာလည်းရှိတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာပါကွာ၊ မဟုတ်တာမလုပ်ပါနဲ့"

"ဟင့်အင်း . . . ဟင့်အင်း . . . ချိုးမှာပဲ"

ကကြိုး ခြေလေးဆောင့်၍ဆိုးနေပုံကို သူအသည်းယား သွားသည်။ ဒါပေမဲ့ ရှေ့မတိုးရဲပါ။

ကကြိုး ထဘီရင်လျှားနဲ့ရှိနေမှာကို ရှင်မဆိုင်ရဲ။

"အင်္ကျီပါးပါးလဲပြီး လာကွာ၊ ကိုယ်ယပ်ခပ်ပေးမယ်၊ ဟုတ် လား"

"ရှင် . . . လူကို နေရာတကာ သိပ်ဆရာကြီးလုပ်တာပဲ၊ အဲဒါ . . . လုံးဝမကျေနပ်ဘူး"

"မကျေနပ်တာလည်း ပေါ်တင်ကြီးပါလား"

ဆောင်းမင်းဆက် အသံထွက်ဘဲ ရယ်မိသည်။

ကကြိုးကို ကြာကြာကြည့်နေမိလျှင် မလွယ်တော့မှာမို့ သူ ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

"ထပ်ခေါင်းမာနေရင် ကိုယ်ပွေ့ခေါ်တော့မှာနော်"

ကကြိုး ဆူဆူဆောင့်ဆောင့်နဲ့ ပြန်ရောက်လာတော့ ညဝတ် ဂါဝန်ရှည် အဖြူရောင်ဖားဖားကြီးနှင့် စောစောက ခြုံစောင်ကိုပဲ ပတ်ခြုံထားဏ်။

နှုတ်ခမ်းကစူထော်လျက် သူ့ကိုလည်း မျက်စောင်းထိုး၍

မွှေ့ရာပေါ်ဆောင့်ခနဲထိုင်ချကာ ခပ်ယမ်းယမ်းလေးလှဲချလိုက်သည်။

ဆောင်းမင်းဆက် ရီဝေသောမျက်လုံးတို့ဖြင့် ငြိုးကြည့်နေ၏။

"ပန်ကာဖွင့်မလား၊ အဲယားကွန်းဖွင့်မလား . . . ပြော"

"ဘာမှမဖွင့်နဲ့၊ အိုက်အိုက်သေသေ"

"ဟော့ . . . အဲလိုမရွဲ့နဲ့နော်၊ အနားမှာလာထိုင်ပြီး ယပ်ခပ် ပေးတာကို ကြိုက်လား"

"ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ"

"မင်း . . . အိုက်နေတာကို မကြည့်ရက်လို့ကွ"

"ဟင်း . . . လုပ်မနေနဲ့"

ကကြိုးက ကျောခိုင်းနေလျက်က တစ်ခွန်းမကျန် ရန်တွေ့နေ သည်။ တကာယ့်ကို မရင့်ကျက်သေးတဲ့ ကလေးပါလား ကကြိုးသျှင် ရယ်။

ဒီလောက်ချစ်စရာလေးတွေ ပြည့်နှက်နေသည့် နတ်မိမယ် လေးသာ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် ပေါင်းဖက်သွားခဲ့လျှင်တော့ သူ *ဆက်မတွေးရဲပါ။*

သူ ဆတ်ခနဲ ကိုယ်ကြီးမတ်သွားသည်။

မဖြစ်ရဘူး၊ ကကြိုးဟာ ငါ့မျက်စိအောက်မှာပဲ ရှိနေရမယ်၊

ငါ့ရဲ့ချစ်ခြင်းကိုပဲ ကကြိုး ခံယူရမယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါ မင်းကို သိပ်ချစ်တယ်။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၄၈)

ကကြိုး ခြေသည်းလက်သည်းတွေညှပ်နေတုန်း သူရောက်လာသည်။

"မင်း ဘယ်ရောက်သွားလဲလို့ ရင်တွေကိုပူသွားတာပဲ၊ နောက်ကို ဒီနားထိ လာမထိုင်နဲ့"

"ဘာဖြစ်လဲ၊ ရှင်တို့ပဲ ခြံထဲမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေဆို"

"ဟုတ်ပါတယ်"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြိုးဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်၍ လက်သည်းညှပ်ကိုဆွဲယူကာ ကကြိုးလက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

"ဟိုဘက်နားက အိုင်ထဲမှာ မိချောင်းနှစ်ကောင်ရှိတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးကြီးထားစ မြေတွေစိုနေရင် သူတို့ ဒီနားထိတက်လာတတ်တယ်"

"ဘာ. . . မိချောင်း"

ကကြိုး လန့်သွားသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ဘာဘာတို့မွေးထားတာ၊ ခြံထဲကလူတွေကို တော့ ဒုက္ခမပေးပါဘူး၊ တော်ကြာ မင်း ရုတ်တရက်မြင်ပြီး လန့်သွားမှာစိုးလို့"

ကကြိုး ရန်တွေ့သံထွက်မလာတော့၊ ဆောင်းမင်းဆက် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ကြောက်ပြီဆို ဟန်မဆောင်တတ်တဲ့ ကောင်မလေး။

သူ ကကြိုးရဲ့ လက်ချောင်းရဲရဲလေးတွေကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် မြုပြင်ပေးသည်၊ သိပ်ရှည်လှသည်မဟုတ်သော လက်သည်းရှည်လုံးလုံးလေးများနှင့် ကကြိုးလက် အိအိဖောင်းဖောင်းလေးတွေက လက်သည်းဆိုးဆေးမဆိုးပါဘဲ လှနေသည်။

"မင်းတစ်ကိုယ်လုံး မွေးညင်းလေးတွေကအစ လှနေတာပဲ နော်"

ကကြိုးက စကားဖြတ်၍. . .

"အဲဒီမိချောင်းတွေ ကြည့်လို့မရဘူးလားဟင်"

"ရတော့ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့. . ."

"ဟင့်အင်း. . . ကကြိုး ကြည့်ချင်တယ်"

(စိုးမိုးစာပေ)

"မကြောက်ဘူးလား"

"ရှင် ရှိသားပဲ"

ရုတ်တရက် အားကိုးစိတ်က ဖြစ်ပေါ်။

ဆောင်းမင်းဆက် ကြည်နူးရိပ်နှင့် ပြုံးလိုက်မိသည်။

"မိချောင်းမကြီး သားပေါက်နေတယ် ကကြိုးသျှင်ရဲ့၊ အဲဒီအချိန်မှာ လူမြင်ရင်ရန်မူတတ်တယ်"

"ဟင်. . . သားပေါက်တော့ အကောင်သေးလေးတွေပေါ့နော်"

"အင်းပေါ့၊ ပုတ်သင်ညိုလေးတွေလိုပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မိချောင်းလေးတွေက ပိုလှတယ်"

"အဲဒီ အကောင်သေးသေးလေးတွေက ကိုက်တတ်လားဟင်"

"ဘယ်ကိုက်မလဲ၊ ကလေးတွေလိုပဲပေါ့"

"မွေးကျတော့ ငယ်ပေမယ့် အဆိပ်ရှိတယ်လေ"

"အင်း မိချောင်းကတော့ အန္တရာယ်မပေးပါဘူး"

"ဒါဆို အဲဒီသေးသေးကလေးတစ်ကောင် ဖမ်းပေးပါလားဟင်၊ ခဏလေးကိုင်ကြည့်ပြီး ပြန်ထားမယ်လေ"

"အဟား"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသံထွက်ရယ်ခြင်းမရှိသော ဆောင်းမင်းဆက် နှုတ်ခမ်း[illegible] ရယ်ပုံကို ကကြိုး ငေးကြည့်နေမိသည်။

တကယ့်ကို တင့်တယ်တဲ့ယောက်ျားပါ။

"မင်းဟာ တကယ့်ကလေးဆိုးလေးပဲ ကကြိုးသျှင်ရယ်"

သူ ကကြိုးပါးလေးကို ဖွဖွလေးဆွဲလိမ်သည်။

"ရှင် ကကြိုးနာမည်ကိုခေါ်ရတာ မမောဘူးလား"

"မမောဘူး။ တစ်ခါခေါ်ရင် တစ်ခါ ရင်ထဲမှာ ငြိမ်း[illegible] တယ်၊ မင်းဟာ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ကကြိုးသျှင်ပဲ၊ ကိုယ်ရဲ့ ရှင်သန်[illegible] သေဆုံးခြင်းအားလုံး မင်းလက်ထဲမှာပဲလေ"

"ကကြိုး ယုံကြည်ဖို့ ကြိုးစားပေးပါ့မယ်"

"ဘာ"

သူ အလန့်တကြား ထပ်မေးသည်။

"ကကြိုးရဲ့ အတိတ်တွေပျောက်သွားတဲ့ တစ်နေ့နေ့[illegible]"

သူ သက်ပြင်းချသည်။

"ကိုယ် စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်ပါ့မယ်"

ထိုစဉ် လင်းလက်နေသော နေရောင်ခြည်က မိုးသား[illegible] ကြောင့် အုံ့မှိုင်းသွားသည်။

သူ ကကြိုးလက်ကလေးကို ဆုပ်ထားရင်း ကောင်းကင်[illegible]

မော့ကြည့်လိုက်၏။

"နေမပူမိုးမရွာနဲ့ အုံ့မှုက်မှုက်ဖြစ်နေလိုက်တာ ဒီနေ့ဆို သုံးရက်ရှိပြီနော်"

သူ့ဟာသူ စကားတွေပြောနေ၏။

"ဘဘထွတ်တို့ အဲဒီရာသီဥတုကို မကြိုက်ကြဘူး။ ကိုယ်က တော့ ကြိုက်တယ်"

သူက ကကြိုးကိုလှည့်ကြည့်ကာ. . .

"ညနေ ကကြိုးနဲ့ကိုယ် စစ်တုရင်ထိုးရအောင်"

"ကကြိုးမှ မထိုးတတ်တာ"

"ကိုယ် သင်ပေးမယ်"

"ဝါသနာမပါဘူး"

"ပါရမယ်ကွာ၊ အဲဒီနည်းက သိပ်အဆင်ပြေတယ်၊ ကိုယ်တို့ အားတဲ့အချိန်မှာ မင်းမျက်နှာလေးကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်နေရမယ်၊ နိုင်ရင် ရှုံးရင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုနဲ့နေမယ့် မင်းမျက်နှာလေးကို မြင်ရမယ်၊ တကယ် ဆို ခုလို အားလပ်တဲ့အချိန် ကိုယ့်မှာ မရှိသလောက်ဘဲ၊ ကိုယ် နေလည်း မနေတတ်ဘူး။ ဒါ ဘဘထွတ်အမိန့်နဲ့မို့ မထွက်ရဘာ၊ ပြီးတော့ မင်းရှိလို့"

"မနေတတ်တာက အလုပ်မရှိရင် မနေတတ်တာတော့ မဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ဘူး၊ ရည်းစားမရှိရင် မနေတတ်တာဘဲ ဖြစ်မယ်"

ကကြိုးမျက်နှာက လှောင်ပြုံးကို သူခပ်တွေတွေစိုက်ကြည့်ကာ အမိပ္ပါယ်ရှာနေသည့် အတိုင်း။

"အဲဒါမဟုတ်ဘူး၊ ရည်းစားဆိုတာက ကိုယ့်အတွေးထဲ အဲဒီလောက်ထိ ကိုယ်ထည့်မထားဘူး။ ကိုယ့်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အများကြီးရှိတယ်၊ ဒါက ဝါသနာကိုပါတာ၊ ဘဘတို့က လုံးဝမကြိုက် ဘူး၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုယ့်ကိုသူတို့လိုပဲ ဒီထဲမှာ အေးအေးချမ်းချမ်း စေချင်တာ"

"ဟုတ်တယ်၊ ရှင် အဲလိုနေသင့်တာပဲ"

"အဲဒီလိုမနေလို့ မင်းနဲ့ ဆုံဆည်းခွင့်ရတာပေါ့၊ ကိုယ်... ပဲ နှောင်တရဖူးတယ်၊ ဒါဟာ ကိုယ့်ဘဝအတွက် ပထမဆုံး... နှောင်တပဲ..."

ကကြိုး သူပြောလာမှာကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်... သည်။

"အဲဒါ ဘာလဲသိလား၊ မင်းကို ပထမဆုံး ဆုံဆည်းခွင့်... လိုက်တာကိုပဲ။ ကိုယ့်မှာ မင်းလက်မခံနိုင်တဲ့ ဖြစ်ချက်တွေစွန်း... ပြီးမှ မင်းကို ဆုံဆည်းခဲ့ရတဲ့အတွက် ယူကျုံးမရဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ... ပါးပါးလေးကျော်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ အတိတ်ဟာ အနာဂတ်အတွက် ဒီလော...

စွန်းထင်းသွားခဲ့တာကိုလည်း သိပ်အံ့ဩမိတယ်"

သူ ကကြိုးပခုံးလေးကို သိုင်းဖက်လိုက်သည်။

"ကိုယ်... မင်းကို သိပ်ချစ်တယ် ကကြိုးသျှင်၊ မင်း နား ထောင်ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီစကားကို ခဏခဏ အဆက်အပြတ် ပြောနေချင်တယ်"

ကကြိုးပါးလေးနားကို သူတိုးကပ်လာတော့ ကကြိုး မသိ မသာတိမ်းရှောင်၍ ထရပ်လိုက်သည်။

"အထဲဝင်ရအောင်"

ခေါင်းညိတ်၍ သူထလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကကြိုးခါးလေး ကို ဖက်ထားကာ အိမ်ကြီးဆီလျှောက်ခဲ့ကြသည်။

ဆင်ဝင်အောက်ကျတော့ ဒွေးတော်က ကြည်လင်စွာပြုံးလျက် "ဒွေးတော် စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာ" တဲ့။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၉)

နှန်းတော်တမျှခမ်းနားလှသည့် အိမ်ကြီး၏ အခန်းကျယ်ကြီး ထက်စာလျှင် အပြင်ဘက် မြို့ဝန်းကျယ်ကြီးကို ကကြိုး ပိုမက်မော သည်။ အရာရာပြည့်စုံနေသော အခန်းကြီးကို ကကြိုး မွန်းကြပ် သလို ခံစားနေရသည်ဟုထင်သည်။

ကကြိုးမျက်နှာကို အရိပ်လိုကြည့်နေသော ဆောင်းမင်း ဆက် ကလည်း ကကြိုးခံစားချက်ကို နားလည်ပုံရပါသည်။

"ကကြိုးစိတ်ထဲမှာ ပေါ့ပါးသွားအောင် မြို့ထဲဆင်းချင်ဆင်း နေနော်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုဆောင်းမင်းဆက်"

(စိုးမိုးစာပေ)

"ကကြိုးရယ်. . . အဲသည်လို သူစိမ်းဆန်တဲ့စကားတွေ မပြောနဲ့၊ ကကြိုးဟာ ကိုယ့်ဇနီးကြင်ယာ ဒီမြို့ဝန်းကြီးထဲမှာ ကကြိုး စိတ်တိုင်းကျ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေနိုင်ပါတယ်"

"ကကြိုးဘဝမှာ လွတ်လပ်မှုဆိုတာ မခံစားနိုင်ခဲ့တာ ကြာ ပြီ"

"ကကြိုးရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုပေါ် မှီတည်ပါတယ်၊ ကိုယ့် ရင်ခွင်ထဲက ထွက်ခွာခွင့်တစ်ခုကလွဲရင် လောကကြီးထဲမှာ ကကြိုး အလိုရှိတာ မှန်သမျှရစေရမယ်"

ကကြိုး ခွန်းတုံ့မပြန်ဘဲ အခန်းထဲကထွက်တော့ ကီးကီးက သံခါးမှ အမြီးလေးနန့်ကာ နှုတ်ဆက်လာ၏။

"ဟယ်. . . ကီးကီး. . . လာ. . . လာ ငါနဲ့ မြို့ထဲသွားရ အောင်"

ကီးကီး အမြီးလေးလှုပ်ကာ ကကြိုးကိုကျော်ပြီး ဆောင်း မင်းဆက်ကို လှမ်းကြည့်သည်။

"လိုက်သွားလိုက် ကီးကီး၊ မင်းသခင်မလေးစိတ်တိုင်းကျ နေနော်"

ကြည့်စမ်း. . . သခင့်အရိပ်အကဲကို သိတတ်လွန်းတဲ့ကီးကီး ကကြိုးနောက်ကို ခုန်ပေါက်မြူးကာလိုက်လာ၏။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟွန်း . . . သူ့သခင်စကားဆိုရင် နားလည်လိုက်တာလျှ
ရော"

ကကြိုး မနာလိုဝန်တိုစွာဆိုရင်း ဆက်လျှောက်တော့
ကီးက အရိပ်လို ကပ်လိုက်လာသည်။

ခြံဝန်းကျယ်ကြီးရောက်တော့ ကကြိုး စိတ်တွေလန်းဆ
ပေါ့ပါးသွားရသည်။ ကီးကီးကလည်း မြူးထူးလွတ်လပ်လို့ ခြံထဲ
ပြေးလွှားဆော့ကစားနေတော့သည်။

"ကီးကီး . . . မဝေးကြီးမသွားနဲ့နော်"

ကကြိုးလှမ်းပြောရင်း မြက်ခင်းလေးပေါ်မှာ ထိုင်ချလိုက် သည
တကာယ်ကို မျက်ဝန်းတဆုံး ကျယ်ဝန်းသောခြံကြီးဖြစ်သည်။

စိမ်းစိုလှပသော မြက်ခင်းလွင်ပြင်က အကျယ်ကြီး
ပိတ်နေသော သစ်ပင်ခြုံနွယ်တွေက ခြံဝန်းတံတိုင်းတွေကို
ထားသော ကျူးသဖွယ်။

အပြင်ဘက်မှကြည့်လျှင် ထည်ဝါလှသောအိမ်ကြီးကို အ
အရှားမြင်နိုင်ဖို့ မလွယ်ကူပါ။ အိမ်ကြီးအတွင်းပိုင်းက ထည်
နားမှုတွေဆိုလျှင် သူစိမ်းတစ်ဦး အိပ်မက်တောင်မမက်ရဲသည့်
စုံမှုတွေရှိနေ၏။ ဒါတွေအားလုံးကို ဆောင်းမင်းဆက် ပိုင်ဆိုင်
ရမှာတဲ့။

(စိုးမိုးစာပေ)

ကကြိုး အံ့ဩမိသည်မှအပ မမက်မောလှတာလည်းအမှန်။

"ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်သမျှအရာအားလုံးထက် မင်းကို မြတ်နိုး
တာအမှန်ပါ ကကြိုးသျှင်၊ မင်းကိုပိုင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုရင် ဘယ်အရာ
ကိုမဆို စွန့်လွှတ်ရဲတယ်"

တစ်ခါက သူဆိုခဲ့သောစကား။ ခုတော့ ကကြိုး လက်တွေ့
မြင်သိနေရ၏။ ထိုအရာအားလုံးကို ဆောင်းမင်းဆက် ဥပေက္ခာ ပြု
ကာ ကကြိုးကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ကြိုးစားခဲ့သည်။

သူ့ကိုချစ်သော အမျိုးအနွယ်တွေက ကကြိုးကို ကြည်ဖြူ
လက်ခံကာ သူနဲ့ထပ်တူ သတ်မှတ်နေကြသည်။

ဒွေးတော်ပြောသလို သူ့ဘဝထဲက ကကြိုး လွတ်မြောက်ဖို့
ဆိုတာ မလွယ်တော့ဘူးထင်ပါရဲ့။ ဆောင်းမင်းဆက်လို ယောကျ်ား
တစ်ယောက်အရိပ်မှာ ရှိနေခဲ့သောကကြိုးကို လက်ရှုံးကကော ခွင့်
လွှတ်ယုံကြည်နိုင်မှာလော။ အဘွားသစ်တို့ကကော လက်ခံမှာတဲ့လား။

ပတ်ဝန်းကျင်က ကကြိုးရဲ့ဖြူစင်မှုနှင့် ဆောင်းမင်းဆက်
ရဲ့သိက္ခာကို ယုံကြည်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်။ လုံးဝဖြစ်နိုင်စရာမရှိ။

စိတ်ရှုပ်ထွေးဖွယ်အတွေးတွေကို ကကြိုး ပင့်သက်မောနှင့်
မှုတ်ထုတ်ပစ်မိသည်။

"ဟင် . . . ကီးကီး . . . ဘယ်ရောက်သွားသလဲ"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကကြိုး ရင်ထဲထိတ်ခနဲ။ မြတ်ခင်းလွင်ပြင်မှာ ကီးကီးမရှိ နံ့သေးဝဲယာကို ကကြိုး လှည့်ပတ်ကြည့်၏။

မြူနှယ်တွေထဲကို ကီးကီးတိုးဝင်သွားသလား။ ဒါမှမဟုတ် မိချောင်းကန်ဘက်များ ထွက်သွားသလား။ စိုးရိမ်စိတ်တွေ ကကြိုး ရင်ထဲ တိုးဝင်လျက်။

ကကြိုး ပြေးထွက်ခဲ့သည်။

"ကီးကီး. . . ကီးကီး. . . နင်ဘယ်မှာလဲ"

ပိန်းပိတ်နေသောမြူနှယ်တွေဘက်သို့ ကကြိုးရောက်သည်။ ကီးကီးကိုသာ စိုးရိမ်တကြီးရှာဖွေမိ၏။ ရှုပ်ထွေးနေသောနှယ်ကြိုး တွေကို တိုးဝေ့လျက် ကကြိုး ကီးကီးကိုရှာဖွေဆဲ။

"ကကြိုးသျှင်"

အသံကြောင့်လှည့်ကြည့်တော့ ကကြိုးအနောက်ကို တိုးဝင် လိုက်လာသော ဆောင်းမင်းဆက်ကို ပူပန်သောမျက်ဝန်းတွေနှင့် တွေ့ရသည်။

"ကီးကီး. . . ပျောက်နေလို့"

"မပျောက်ပါဘူး။ ဒီကောင် ဗိုက်ဆာလို့ထင်တယ်။ သူ့ စားသောက်နံ့ပေါ် ရောက်နေတယ်"

ဆောင်းမင်းဆက်ဆိုမှ ကကြိုး စိုးရိမ်စိတ်ပြေရ၏။ ဆော်

တော်စိတ်ပူအောင်လုပ်တဲ့ ကီးကီး၊ ကကြိုးကတော့ စိုးရိမ်စိတ်နှင့် မြူတွေနှယ်တွေထဲ တိုးဝင်ခဲ့ရတာ ခုတော့ ပြန်ထွက်ရတာတောင် ခက်ခက်ခဲခဲ။

"ကကြိုး"

အထိတ်တလန့်အော်သံနှင့် ဆောင်းမင်းဆက် ကကြိုးလက် ကို လှမ်းဆွဲသည်။ ရုတ်တရက်မို့ ကကြိုး ကြောက်လန့်သွားရ၏။

"ရှိုး. . . ရှိုး"

"အို. . . အမေ့. . ."

နှယ်ကိုင်းတစ်ခုမှ မြွေလေးတစ်ကောင် ပါးပျဉ်းခွက်လျက် ဆတ်ခနဲလှမ်းပေါက်သည်။ ကကြိုး ကြောက်လန့်စွာ မျက်လုံးမှိတ် လိုက်ချိန်မှာ သူ့လက်တစ်ဖက်က ကကြိုးမျက်နှာရှေ့ ရိပ်ခနဲထွက် လာ၏။

"အား"

"ဟင်. . . ရှင်. . . ရှင့်လက်ကိုပေါက်မိသွားပြီ"

"က. . . ကကြိုး. . . ထွက်. . . အမြန်ထွက်"

သူ စိုးရိမ်တကြီးဟစ်အော်လျက် ကကြိုးကို အပြင်ဘက် တွန်းပို့သည်။

မြူနှယ်တွေ အပြင်ဘက်ကို ကကြိုးရောက်မှ လှည့်ကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိတ်။

သူလည်း ကကြိုးအနောက်က အရိပ်လိုကပ်ထွက်လာ၏။

"က. . . ကကြိုး. . . ကိုယ်. . . မြွေဆိပ်. . . တက်. . . တက်. . ."

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကကြိုးခြေရင်းမှာ ဒူးညွတ်ခွေကျသွားခဲ့သည်။

ကကြိုး ရုတ်တရက်မို့ ကြောင်တွေလျက်။ ပြီးမှ သတိရကာ ဟစ်အော်လိုက်မိသည်။

"ဘဘ. . . ဘဘ. . . လာပါဦး. . . လာကြပါဦး"

✿ ✿ ✿

အခန်း (၆၀)

အခန်းထဲမှာ လူစုံတက်စုံရှိနေကြသည်။ အားလုံးမျက်နှာတွေမှာ စိုးရိမ်သောကပူတွေနှင့် ခုတင်ပေါ်မှ ဆောင်းမင်းဆက်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေကြ၏။

ဒွေးတော်မျက်ဝန်းမှာဆိုရင် မျက်ရည်စတွေရစ်ဝိုင်းလျက်။ နှုတ်ဖျားက တဖွဖွရွတ်ဆိုဆုတောင်းနေပုံက ဆောင်းမင်းဆက်အတွက်ဆိုတာ ကကြိုးရိပ်မိ၏။

ငြိမ်သက်သတိလစ်နေသော သူ့မျက်နှာလေးကိုကြည့်ရင်း ကကြိုးရင်ထဲမှာလည်း စိုးရိမ်စိတ်တွေတားမရပါ။

"သမီးလေး သွားနားချင်နားလေ"

ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်က ကကြိုးကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ရင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပါ။ ကကြိုး ခေါင်းကိုခါယမ်းရင်း . . .

"ဟင့်အင်း. . . သူ. . . သူ. . . သတိမရမချင်း ကကြိုး အနားမှာနေပါရစေ"

ကကြိုး ရင်ထဲကဆန္ဒနှင့် ဆိုလိုက်မိတာပါ။ ဒွေးတော် ကကြိုး မျက်ဝန်းတွေကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ရင်း . . .

"သမီးလေး စိုးရိမ်နေတာပါ၊ နေခွင့်ပြုလိုက်ပါ အစ်ကိုတော်"

"အင်း. . . အဆိပ်ပြင်းတဲ့ မြွေဟောက်တစ်မျိုးရဲ့ အဆိပ်ဆိုတော့ အန္တရာယ်ရှိတာအမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ လူလေးကံကောင်းပါတယ် သမားတော်ကြီးဆေးအစွမ်းနဲ့ မကြာခင် သတိပြန်လည်လာမှာပါ"

သမားတော်ဆေးဆရာကြီးက ဆောင်းမင်းဆက် သွေးနှုန်းကိုစမ်းသပ်နေ၏။ ပြီးတော့ ကျေနပ်စွာ မျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံးတွေပေါ်လာသည်။

"အဆိပ်ပြေသွားပါပြီ၊ လုံးဝ စိတ်ချရပါပြီ ဆရာကြီး"

"ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ် သမားတော်ကြီး၊ လူလေး တစ်ခုခု အန္တရာယ်ကြုံမှာ ကျွန်တော်သိနေတယ်၊ အခုတော့ ပြီးဆုံးသွားပါပြီ၊ ဒီထက်ဆိုးဝါးတဲ့အန္တရာယ်မျိုး ရင်မဆိုင်ရတာ လူလေးကံကောင်းတယ်လို့ မှတ်ရမှာပေါ့"

ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်စကားကြောင့် ဒွေးတော်မျက်နှာပေါ်က သောကမှုတွေ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ အခန်းထဲကသူအားလုံး အခုမှ ပြုံးနိုင်ကာ ဆောင်းမင်းဆက်မျက်နှာလေးကို ငေးနေကြသည်။

တစ်စတစ်စ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ သွေးရောင်လွှမ်းလာ၏။ ပြာလဲ့လဲ့နှုတ်ခမ်းတွေက ရဲရဲနီမြန်းလာတာ ကကြိုးငေးကြည့်နေမိသည်။ အဆိပ်တက်စဉ်က ပြာနှမ်းနေသော သူ့အသားအရည်တို့က ပကတိ သွေးရောင်လွှမ်းလာပြီမို့ ကကြိုးရင်မှသောကတို့ ပြေရသည်။

ဟော. . . သူ. . . သူ. . . သတိရလာပြီ။

"လူလေး. . . လူလေး"

"လူလေး. . . သက်သာရဲ့လားကွယ်"

စိုးရိမ်တကြီးဝိုင်းမေးနေသော ဦးလေးတော်နှင့် ဒွေးတော်တို့မျက်နှာတွေကို ဆောင်းမင်းဆက်မြင်ရ၏။ သူ့အသိအာရုံထဲမှာ တောင့်တနေသော ကကြိုးမျက်နှာလေးကိုမြင်ရမှ ဝမ်းသာသွားသည်။

"သက်သာပါတယ်ဦးလေးတော်၊ ကကြိုး မင်း ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်"

"ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့ ကကြိုးဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ သူ့အတွက် စိုးရိမ်နေတာပါ"

ကကြိုးစကားကြောင့် သူ့ရင်ထဲမှာ စိမ့်အေးသွားရသည်။ ကကြိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ သူ တစ်ခါမှမမြင်ဘူးသော ကရုဏာတရားတွေ အကြင်နာမှုနှင့် ပူပန်ရိပ်တွေ။ ဘယ်လောက်ကြည့်နူးစရာကောင်းလိုက်သလဲ။

သူခံစားချက်ကိုရိပ်မိသော ဦးလေးတော်က ဒွေးတော်ကို လှမ်းလက်တို့ခေါ်၏။ အားလုံး သူ့အနီးမှ စိတ်ချလက်ချထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ ကကြိုးတစ်ယောက်သာ အနီးမှာကျန်ရစ်ခဲ့၏။

"ကကြိုး. . . ရယ်. . . ကိုယ်အတောင့်တဆုံးအရာတွေကို မင်းမျက်ဝန်းထဲမှာ မြင်နေရတယ်ကလေးရယ်"

"အို"

အခုမှ ရှက်ရွံ့ဖို့ ကကြိုးသတိရမိသည်။ ဆောင်းမင်းဆက် ကကြိုးလက်ဖျားလေးကို မြတ်နိုးစွာ ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ရင်း . . .

"မင်းတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ကိုယ်ဖြေနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ မင်း မရှိတဲ့ ကိုယ်မရှင်သန်ဘူး၊ မင်းနောက်ကို အရိပ်လိုလိုက်ခဲ့မှာ၊ ယုံလား"

သူ့စကားတွေက ကကြိုးရင်ထဲ စူးနစ်စွာပဲတင်၏။ သူ့စကားတွေကို ကကြိုးခေါင်းမခါမိ။ အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်နေမိတာ ဘာကြောင့်လဲမသိပါ။

"ကိုယ့်ကြောင့် မင်းပင်ပန်းနေပြီထင်တယ် ကလေး။ သွားတော့နော်၊ အခန်းထဲမှာနားလိုက်တော့"

(စိုးမိုးတာပေ)

"ဟို. . . ဟို. . . ရှင် ရှင်တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ပါ့မလား"

"ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ပါဘူး။ မင်းမျက်ဝန်းထဲက ကရုဏာတွေနဲ့ အကြင်နာတရားတွေ ကိုယ့်ဆီမှာကျန်ရစ်ခဲ့မှာပေါ့။ ကိုယ့်နှလုံးသားမှာ တစ်သက်လုံးသိမ်းထားတယ် ကကြိုး"

"အို"

ပန်းနုသွေးနှင့် ရဲရဲနီသောမျက်နှာဝိုင်းလေးက ချစ်စဖွယ်။ ကကြိုး လက်ဖဝါးလေးကို သူလွှတ်ပေးလိုက်မိသည်။

"သွားအိပ်တော့နော်၊ ကိုယ့်အတွက်မစိုးရိမ်နဲ့၊ မင်းအနားမှာ ရှိနေသရွေ့ ကိုယ်ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ လှပတဲ့အနာဂတ်အတွက် ကိုယ် လောကကြီးထဲမှာ ရှိနေခွင့်မရရင်တောင် ဝိညာဉ်တစ်ခုအဖြစ် မင်း အနားမှာ ဝဲလွင့်နေမှာပါ"

ကကြိုး ခေါင်းလေးငုံ့ကာ သူ့အနီးကထွက်ခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာ တလှပ်လှပ် တသိမ့်သိမ့်ခွေးနေသည်။ ဒါ. . . ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် မဟုတ်တာသေချာ၏။ ဒါ. . . ဘာကြောင့်လဲ။

အချစ်ရဲ့စေစားမှုကြောင့်လား။ ကကြိုးမတွေးရဲဘူး ဆောင်းမင်းဆက်ရယ်။

✿ ✿ ✿

(စိုးမိုးတာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆၁)

"ကကြိုးသျှင်"

"အို"

နီးနီးကပ်ကပ်အသံကြောင့် မျက်လုံးမျက်ခံနဲ့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာပေါ်မှာ မိုးကြည့်နေသည့် ဆောင်းမင်းဆက်ကို မြင်လိုက်သည်မို့ လန့်သွားမိသည်။

"လန့်မသွားပါနဲ့ ကကြိုးသျှင်ရယ်၊ ကို မင်းကို ဘာမှမလုပ်ပါဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက်မျက်နှာက ရီဝေမှုန်မှိုင်းနေ၏။

ကကြိုး ထထိုင်လိုက်တော့ နာရီ အရင်ကြည့်ဖြစ်၏။

ဟင် ခုနစ်နာရီတောင် ထိုးနေပြီပဲ။

အိုခဲသောမိုးသားတွေကြောင့် နံနက်နေခြည်ရဲ့ လင်းအားတာ ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းမဲ့ကာ လောကအလင်းရောင်ပင် မပီချင်။

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြိုးအိပ်ရာဘေးမှာ စောင်းဝင်ထိုင်လိုက်၏။

"ကိုယ် ညတစ်နာရီကျော်ကျော်လောက်ကတည်းက နိုးနေတာ၊ ဘယ်လိုမှ ပြန်အိပ်လို့မရတာနဲ့ တစ်ညလုံး မင်းအိပ်နေတာကို ထိုင်ကြည့်နေခဲ့တယ်"

"ရှင်. . . ရှင်. . . တကယ် မအိပ်ခဲ့ဘူးပေါ့"

သူ ခေါင်းညိတ်သည်။

"ဒီနေ့ ကိုယ် ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဘူး၊ မင်းလက်ကလေးကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒါမှမဟုတ် မင်းအသံကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် မထိရ မကြားရတာကို နေမိမှ နိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်၊ အသံဘယ်ကြားရမလဲ၊ အားလုံးအိပ်တော့ မင်းလည်း အိပ်နေတာပေါ့၊ ထိကိုင်လိုက်ရင်လည်း မင်း လန့်နိုးသွားမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် မျက်လုံးမှိတ်ပြီး နေဖို့လည်း စိတ်က လက်မခံနိုင်ဘူး၊ ဒီလိုခံစားမှုမျိုးကို ကိုယ်တစ်ခါမှ မခံစားဖူးဘူး၊ ဒီနေ့ဟာ သိပ်ကို. . . အင်း. . . သိပ်ကို ရင်မောရတဲ့နေ့ပဲ. . ."

"ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲ၊ ရှင် နေမကောင်းလို့ ခွေးလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောက်ချားတာ နေမှာပေါ့"

"ထားလိုက်ပါတော့ မင်းမျက်နှာသစ်လေ၊ ပြီးရင် ကိုယ်နဲ့ စစ်တုရင်ထိုးမယ်"

"ဟင့်အင်း၊ ကကြီး စိတ်မပါဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘာဘတို့နဲ့ကိုယ်ကစားတာ ထိုင်ကြည့်နေပေါ့"

"မကြည့်ချင်ဘူး ကကြီးမှ နားမလည်တဲ့ဥစ္စာ၊ ခြံထဲမှာ လွှတ်လွှတ်လပ်လပ်နေပါရစေ"

"မင်းကိုယ့်နားမှာ ရှိနေစေချင်တာ"

"ကကြီးက သက်မဲ့ရုပ်မှမဟုတ်ဘဲ၊ ရှင်ထားချင်တဲ့နေရာမှာ ချထားတိုင်း ငြိမ်မနေနိုင်ပါဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြီးမျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ကာ ငြိမ်သက်နေ၏။ အမြဲတမ်းမာပြတ်သားနေခဲ့သော သူ့မျက်နှာက ထူးခြားစွာ ဝေခွဲမရခြင်းတွေနှင့် စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုများက ပေါ်လွင်နေသည်။

"မင်းပြောတာမှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ဒီနေ့ မင်းကို အနားမှာပဲ ထားချင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းရှိတဲ့နေရာမှာ ကိုယ်ရှိချင်တယ်"

ကကြီး အိပ်ရာပေါ်ကထ၍ ခြုံစောင်ကို ပခုံးမှာသိုင်းထားလိုက်၏။

ညဝတ်အင်္ကျီ ဂါဝန်ပန်းရောင်ဖားဖားနှင့် အိပ်ရာထစပေမယ့်

(စိုးမိုးစာပေ)

ဖြူဝင်းလှပလွန်းနေသည့် ကကြီးမျက်နှာလေးကို ဆောင်းမင်းဆက် ငေးနေသည်။

"မင်းနဲ့ကိုယ့်အတွက်စိတ်ကူးပြီး ဆောက်ထားတဲ့တိုက်ကလေး အားလုံးပြီးသွားပြီသိလား။ ခြံကိုရော တိုက်ကိုပါ 'ဆောင်းကကြီးသျှင်' လို့ ကိုယ်နာမည်ပေးထားတယ်"

ကကြီး တကယ့်ကို အံ့သြမိတော့သည်။

တိုက်တစ်လုံးဆောက်တဲ့ ကာလတွက်ဆကြည့်လျှင် ကကြီးကို ခေါ်မလာမီကတည်းက ဆောက်နေတာဖြစ်မည်။

နာမည်ကလည်း 'ဆောင်းကကြီးသျှင်' တဲ့။ ဘယ်လောက်များ နူးညံ့အေးချမ်းတဲ့ နာမည်လေးပါလဲ။

ဆောင်းမင်းဆက်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ချစ်ခြင်းတို့ကို ကကြီး အသိအမှတ်မပြုဘဲ ဘယ်လိုပဲနေနေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး။ ကြာလျှင် သူမ မတုန်လှုပ်ဘဲခံနိုင်ပါ့မလား။

ကကြီး မျက်နှာလွှဲကာ လှည့်ထွက်လိုက်တော့ သူနောက်က လိုက်လာသည်။

"အဲဒီတိုက်လေးမှာ မင်းရဲ့ချစ်ခြင်းတွေနဲ့ ကိုယ် ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်သွားမယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ချစ်ခြင်းနဲ့ မင်းကို ပျော်မွေ့စေမယ်၊ အဲဒီနေ့ဟာ ဆံဖြူသွားကိုးတဲ့နေ့လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ဒီနေ့ ချွေးမြေ့သော စိတ္တဇဆန်သောစကားတွေကို ဆိုနေသည့်မို့ ကကြိုး အံ့ဩလို့ ထူးဆန်းနေမိတာ အမှန်။

အမြဲတမ်း လက်တွေ့ဆန်သော အတ္တသမားမဟုတ်ပါလား။

ကကြိုးရင်မောလိုက်တာ ဆောင်းမင်းဆက်ရယ်။

✿ ✿ ✿

ကကြိုးရင်ထဲမှာ ခြောက်လှန့်ခဲ့သော အတိတ်တစ္ဆေ ပျောက်ကွယ်ကျန်ခဲ့ပြီထင်ပါရဲ့ ဆောင်းမင်းဆက်ရယ်။

အတ္တဆန်လွန်းတဲ့ ရှင့်လိုယောက်ျားတစ်ယောက်နှလုံးသား ဒီလောက်ထိ ကြီးမြတ်တဲ့ချစ်ခြင်းတွေ ရှိနေမယ်လို့မယုံခဲ့ဘူး။ အခု တော့ ကကြိုးကို ရှင့်အသက်နဲ့လဲပြီး ကယ်တင်ခဲ့တယ်။ ဒါ အိပ်မက် မဟုတ်တဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ပဲ။ ကြိုတင်ကြံစည်ဖန်တီးခဲ့တာ မဟုတ် ဘူး။

ကံကြမ္မာက ရှင့်ရင်ဘတ်ထဲကိုမြင်နိုင်အောင် ဖန်တီးခဲ့တာ ထင်ရဲ့။ ကကြိုး မယုံနိုင်လောက်အောင်ဘဲနော်။

“ကကြိုးကို ကိုယ့်အသက်ထက်တောင် မြတ်နိုးတန်ဖိုးထား တယ်”

(စိုးမိုးစာပေ)

ဆောင်းမင်းဆက်ဆိုခဲ့ဖူးတဲ့စကား။ ကကြိုး မယုံကြည်ခဲ့တဲ့ သစ္စာစကား။ အခုတော့ ကကြိုး ယုံကြည်လက်ခံနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

အရင်တုန်းကလို ခါးသီးမှုမျိုးတွေ ကကြိုးရင်ထဲမှာ ဘာလို့ မရှိရတော့တာလဲ။ ဘဝကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့လူတစ်ယောက်ကိုမှ ကကြိုး ခွင့်လွှတ်စာနာနေနိုင်တာလဲ။

ကကြိုးကိုယ်တိုင် နားမလည်တော့တာအမှန်။ ဆောင်းမင်း ဆက်ဆိုသောလူတစ်ယောက်ကို သိမ်မွေ့နူးညံ့သွားစေအောင် ပြောင်း လဲခဲ့တာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြောင့်တဲ့။

ဒါဆို ကကြိုးရင်ထဲက ပြောင်းလဲမှုတွေကကော ဘာကြောင့် လဲ။ ဟင့်အင်း. . . ကကြိုးမဖြေပါရစေနဲ့။ မဖြေချင်ဘူး။ ကကြိုး နှလုံးသားက လက်ရုံးကိုရွေးချယ်ခဲ့ပြီးပြီလေ။ လက်ရုံးဆိုတာ ကကြိုး နှလုံးသားကို လှုပ်ခတ်စေခဲ့တဲ့ချစ်သူလား။

ပြီးတော့ လက်ရုံးဆီကတောင်းဆိုမှုတွေကို ကကြိုး ခေါင်း ညိတ်လက်ခံခဲ့တာ ဦးနှောက်ကြောင့်လား။ နှလုံးသားကဆန္ဒလား။

အို. . . ဘာကိုမှ ကကြိုးမတွေးချင်ပါ။ သေချာတာကတော့ ဆောင်းမင်းဆက်ရင်ထဲက နှလုံးသားကို ကကြိုး မြင်သိနားလည်စ ပြုခဲ့ပြီဆိုတာကိုပါပဲ။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကကြီး ရှုသွပ်ချင်နေပြီဆောင်းမင်းဆက်ရယ်။

✿ ✿ ✿

"ကကြီး. . . ကကြီးရေ. . . ကကြီး. . ."

ဒါ ဆောင်းမင်းဆက်ရဲ့အသံ။ ကကြီးကိုခေါ်နေတဲ့ ဆောင်းမင်းဆက်အသံဆိုတာ သေချာတယ်။ တမ်းတမ်းတတခေါ်နေတဲ့ ဆောင်းမင်းဆက်အသံကိုကြားပေမယ့် လူကိုမမြင်ရဘူး။

"ဆောင်းမင်းဆက်. . . ရှင်. . . ရှင်ဘယ်မှာလဲ"

ကကြီးရင်ထဲက လှိုက်တက်လာတဲ့ ပူပန်စိတ်နှင့် အော်ဟစ်မေးမိ၏။

ကောင်းကင်ကြီးက နီရဲညိုညစ်နေသည်။ မြင်ကွင်းမှန်သမျှက အကျည်းတန်ချောက်ချားစရာ ထင်နေမိ၏။

ကြည့်လေ။ ကောင်းကင်ကြီးကလည်း အနီ။ မြေပြင်ကြီးကလည်း အနီ။ သစ်ပင်တွေကလည်း အနီ။ ပန်းပွင့်ဖြူဖြူတွေတောင် ရဲရဲနီလို့။

"ကကြီး. . . ကကြီးရေ"

သူ့အသံတွေကြားရာဆီသို့ ကကြီး ခြေလှမ်းတွေဦးလှည့်မိပြီးနေ၏။ အလိုအလျောက်တွန်းအားတစ်ခု၏ စေ့ဆော်မှုအတိုင်း ကကြီး အပြေးရောက်သွားခဲ့သည်။

"ဟင်. . . ဆောင်း. . . ဆောင်းမင်းဆက်"

"ကကြီး. . . မင်းကို ကိုယ်ချစ်တယ်"

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ရဲရဲနီနေတာ ပတ်ဝန်းကျင်ကအရောင်တွေကြောင့် မဟုတ်ပါ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှသွေးတွေကြောင့်သာ ပတ်ဝန်းကျင်က ရဲရဲနီနေခြင်းဖြစ်သည်။

"ဆောင်းမင်းဆက်"

ကကြီး ဘာဆိုဘာမှမစဉ်းစားနိုင်။ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာ ထွေးပွေ့ထားလိုက်မိသည်။ ရင်ထဲမှာ ကြေကွဲနာကျင်လို့ ကကြီးပါးပြင်မှာ မျက်ရည်စတွေ။

"ငါ. . . ငါ မင်းကို မြတ်နိုးတယ်ကလေးရယ်၊ မင်းရင်ထဲက စကားတစ်ခွန်းကို ငါ. . . ငါကြားပါရစေ. . . ကြားသွားပါစေ"

ဝေဒနာကြားက သူ့မျက်နှာပြုံးယဲ့ယဲ့။ မျက်ဝန်းတွေက မျှော်လင့်မှုတွေနှင့် လင်းလက်တောက်ပလို့။

ကကြီးရင်ထဲကြေကွဲ စိတ်တွေ တလှိုက်လှိုက်။ တောင့်တ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှုနဲ့ ငုံလင့်နေတဲ့သူ့ဆန္ဒတွေကို ကကြိုး ဖြည်းဆည်းပေးလိုက်ချင်မိသည်။

သို့ပေမယ့် ကကြိုးနှုတ်က စကားသံတွေအစား ရှိုက်သံတွေသာ။

"မ. . . မငိုပါနဲ့ကလေးရယ်. . . မ. . . မငို. . ."

ဦးညွှတ်ကျသွားသော သူ့ကို ကကြိုး ထိတ်လန့်ချောက်ချားစွာ ကြည့်မိသည်။ ဘုရားရေ သူ ဘာကယ်ပဲမရှိတော့ဘူးပေါ့။ ကကြိုးကို ချန်ထားရစ်ခဲ့ပြီပေါ့။

ကကြိုးရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုဆို့နစ်လို့ သည်းထန်စွာငိုကြွေးရင်း လန့်နိုးလာသည့် အိပ်မက်အဆုံးမှာ . . .

အခန်းထဲမှာ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ခုတင်ကျယ်ကြီးပေါ်မှာ ကကြိုးတစ်ယောက်တည်း။ အခန်းထဲကဒရင်းဘက်ပေါ် လှမ်းကြည့်တော့ သူရှိမနေပါ။ ခေါင်းဦးတစ်လုံးနှင့် ငြိုးစောင်တစ်ထည်သာထပ်လျက်ရှိနေ၏။

ဆောင်းမင်းဆက် ဘယ်အချိန်က နိုးထသွားသည်ပင်မသိလိုက်။ ပြတင်းတံခါးမှ နေရောင်ခြည်တွေပင် အခန်းထဲကို ဖြာကျလို့။

ကကြိုး အိပ်ရာကလူးလဲထရင်း အိပ်မက်ဆိုးကို ရိပ်ခနဲမြင်၏။

ဟင့်အင်း. . . ရှင် ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး ဆောင်းမင်းဆက်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆၂)

မိုးဖွဲလေက ဖျန်းခနဲ ဖျန်းခနဲ တိုက်လာသည်။

တိမ်တိုက်က မဲနက်သောကဗ္ဗလာကြီးကို ဖန်ဆင်းလျက် လောကကို ခြိမ်းခြောက်နေလိုက်တာ မာန်ဟုန်ကြီးလှတော့သည်။

ကကြီး ပိတောက်ပင်ကြီးအောက်မှာ ထိုင်နေရာမှ ထရပ်သည်။ ခုလောက်ဆို စစ်တုရင်ထိုးနေတဲ့ ဟိုတစ်ယောက် သူ့ဆီစိတ်ရောက်လို့ မကြာခင် လိုက်လာတော့မည်မှာ သေချာ၏။

ထိုစဉ်. . .

မိုးစက်လေးတွေ လွင့်ကြွေလာသည်။

မဲမှောင်သော မိုးသားတို့က စတင်စိန်ခေါ်ခဲ့လေပြီ။

(စိုးမိုးတာပေ)

ကကြီး ခေါင်းပေါ်လက်ကလေးအုပ်တင်၍ အိမ်ကြီးဆီပြေးဖို့ အသွား. . .

"ကကြီး. . . ကကြီးရေ"

"ဟင်. . ."

တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

နားကြားမှားလေသလား။ လက်ရုံးအသံကို ပီပီသသကြီး ကြားလိုက်ပေမယ့် မထင်မှတ်စွာ လှည့်မကြည့်ဖြစ်ဘဲ တောင့်တောင့်လေးရပ်နေမိဆဲ။

"ကကြီး"

"ဟယ်"

အေးစက်စိုရွှဲနေသော လက်နှစ်ဖက်က ကကြိုးပခုံးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲလှည့်ပစ်လိုက်သည်။

"လက်. . . လက်ရုံး"

"ဟုတ်တယ်"

လက်ရုံးခေါင်းပေါ်မှာ အမှိုက်တချို့ကပ်ငြိလျက်။ တစ်ကိုယ်လုံး ရေတွေနှင့်စိုရွှဲနေသည်။ ကကြိုး အံ့ဩလွန်းလို့ လက်ညှိုးလေး ထိုးကာ အသံမထွက်နိုင်သေး။

"နင်. . . နင် ငါ့နောက်ကို လိုက်လာတယ်နော်"

(စိုးမိုးတာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပြီး ကကြိုး လက်ရုံးရင်ခွင်ထဲပြေးဝင်ကာ ဘာမှန်းမသိသော မျက်ရည်တွေ တားဆီးမရစွာ ကျလာကြသည်။

"နင် ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို ရက်ရက်စက်စက် လုပ်သွားတာလဲ ကကြိုး။ ဟင်. . . ပြောစမ်းပါ"

ကကြိုး ခေါင်းလေးတွင်တွင်ခါ၍ မော့ကြည့်သည်။

"မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်ဘူး။ လက်ရုံးရယ်. . . သူ. . . သူလေ"

"ဘယ်သူလဲ"

"ခေတ်မင်းဆက်"

"ဘာ"

"ဟုတ်တယ်၊ သူ ငါခေါင်းမူးလို့ ခြံထဲမှာရှိနေတုန်း ရောက်လာပြီး မေ့ဆေးပါတဲ့နှင်းဆီပန်းတွေနဲ့ မေ့အောင်လုပ်ပြီး ခေါ်သွားတာပါ"

"တောက်"

ကကြိုးနားကို ဘယ်အကြောင်းနဲ့မှ ရိုးတိုးရိပ်တိတ်တောင် မသမ်းခဲ့ဘူးဘဲ လူတွေမျက်စိလည်အောင် မျက်လှည့်ပြသွားတဲ့ ခွေးသူခိုး။

လက်ရုံးစိတ်ထဲက ကြိမ်ဆဲ၍ တက်ခေါက်မိသည်။

"သူလေ ငါ့ကို ဘာတစ်ခုမှ မစော်ကားခဲ့ဘူး။ ငါ့အချစ်တို့ဲ

တဖွဖွတောင်းနေခဲ့တာ"

"ချစ်စရာလား. . . ဒီကောင်ကို"

လက်ရုံး ကကြိုးလက်ကို ပိုင်နိုင်စွာဆွဲ၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခိုင်မာစွာချသည်။

"နင် ငါနဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့ ကကြိုး"

"ဟင်"

"ဒါဝင်လာတဲ့အပေါက်က ပြေးမယ်၊ တကယ်လို့ နင်ပါလာနိုင် အဆင်သင့်ဖြစ်ရအောင် ရာဇကို ကားနဲ့ အဆင်သင့်စောင့်နေဖို့ ဒါသေချာစီစဉ်ထားခဲ့တယ်၊ ဒီခွေးသူခိုးလက်ထဲမှာ နင့်ကို လုံးဝ မထားသွား. . . လာ"

"လက်ရုံး"

ကကြိုး တွန့်ဆုတ်ဖြစ်သွားသည်မို့ လက်ရုံးမျက်နှာကြီး တင်းသွားသည်။

"ဘာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ နင်က မခွဲနိုင်တော့ဘူးလား"

"မဟုတ်ဘူး လက်ရုံး"

"ငါ့မှာ မိဘပတ်ဝန်းကျင်ကို အားလုံးတော်လှန်ပြီး နင့်ဆီရောက်လာခဲ့တာ၊ နင့်ကို ဆုံးရှုံးမခံနိုင်လွန်းလို့ စွန့်စားခဲ့ရတာ၊ နင် ဘာပဲဖြစ်နေနေ ဘယ်ဘဝရောက်ရောက် ငါ့ကို ချစ်နေသေးတယ်ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင် ပြီးတာပဲ၊ လာ. . . သွားမယ်''

''ငါ့ကို တလွဲမထင်ပါနဲ့ လက်ရုံးရယ်၊ သူ. . . သူသိရင် တို့ဘယ်လိုမှပြေးလို့လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး''

''နင့်အတွက် ငါ. . .''

''မပူနဲ့၊ လာ. . . သူလည်းယောကျ်ား၊ ငါလည်းယောကျ်ားပဲ၊ သူက ဒဿဂီရိလုပ်တော့ ငါကလည်း ရာမလုပ်ရမှာပဲ. . .''

လက်ရုံး ကကြိုးကိုဆွဲ၍ ရေမြောင်းရှိရာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ဖော်ပြလို့မရနိုင်တဲ့ ခံစားမှုနဲ့ ရင်တွေတုန်လိုက်တာမှ အရမ်းပဲလေ။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၆၃)

''ဘယ်လိုလဲ လူလေး၊ ကစားရတာ စိတ်မပါဘူးလား။ ဘုရင်ကို ကာကွယ်ဖို့စဉ်းစားဦးလေ''

''ဟုတ်တယ် ဘဘ၊ ဒီနေ့ ခေါင်းထဲမှာ ဘယ်လိုမှမကြည်လင်ဖြစ်နေတာ၊ ကျွန်တော် ဆက်မကစားနိုင်တော့ဘူး''

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြိုးဆီပဲ စိတ်ကရောက်နေသည်။ နောက်တွေက အသံမြည်လာ၏။ ကကြိုး အိမ်ပေါ်ပြန်တက်သွားပြီလား ခြံထဲမှာပဲ ဂျစ်ကန်ကန်လေး ထိုင်နေတုန်းလား။

သူ စစ်တုရင်ခုံက ထရပ်လိုက်သည်နှင့် ကီးကီး သူ့ဘောင်းဘီအနားစကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲခါ၍ နောက်ဆုတ်၏။

''ဟ. . . ကီးကီး ဘာဖြစ်တာလဲ ခြံထဲမှာ ဘာနဲ့တွေ့လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လဲ၊ မိချောင်းတွေ တက်နေပြီထင်တယ်. . . ဟာ"

ပြောရင်း သူသတိရသွားသည်။

"ကကြိုးခြံထဲက မတက်သေးရင် ဒုက္ခပဲ"

မိချောင်းတွေကြောင့် ကြောက်နေရှာလိမ့်မည်။

"လူလေး ဘာဘာသွားမယ်လေ၊ မိုးတွေရွာနေတယ်"

သူ လှည့်မကြည့်ဘဲ ခြံထဲပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။

ကကြိုးကို အရိပ်အယောင်မှ မတွေ့ပါ။

အိမ်ပေါ်တက်ဖို့ ပြန်အလှည့်မှာ ကီးကီးက သူ့ဘောင်းဘီ စကို ဆွဲကိုက်ထားကာ တစ်နေရာကို ဆွဲခေါ်နေသည်။

"ဘာလဲ. . . ကီးကီး"

သူ ကီးကီးခေါ်ရာလိုက်လာသည့် အဆုံးတွင်. . .

"ဟာင်"

ကကြိုး ခြံထဲဆင်းခါနီး သူကိုယ်တိုင်ခြုပေးလိုက်သည့် သိုး မွေးခြုံစောင်ပါလာ။ ငြိတွယ်နေသည့်သစ်ကိုင်းမှ ပြေးဖြုတ်နေသော ကီးကီးက တစ်နေရာကို ထိုးဟောင်နေ၏။

သူ ချာခနဲပြန်လှည့်ကာ အိမ်ကြီးပေါ် တစ်ရှိန်ထိုးတက်ခဲ့ သည်။

"လူလေး. . .လူလေး မင်း ဘာဖြစ်တာလဲ"

"ဘာဘာ. . . ကကြိုးမရှိတော့ဘူး"

"ဟင်"

"ဘာဖြစ်တာလဲ"

ဘယ်သူမေးမေး ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ဆောင်းမင်းဆက် အိပ်ခန်းထဲပြေးဝင်ကာ မြားတစ်စင်းကိုယူသည်။

ငုတ်လျှိုးနေသည့် မာနတရားတို့က ငယ်ထိပ်ထိ ထိုးတက် နေကြ၏။ ကကြိုးထွက်ပြေးတာ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်။

ဒါ တစ်ယောက်ယောက် လာခေါ်သွားတာ။

လက်ရုံးဆိုတဲ့ကောင်ပဲဆိုတာလည်း တပ်အပ်သိလိုက်၏။

ဆောင်းမင်းဆက်ရဲ့ ရာဇဝင်မှာ လက်လျှော့ကြည့်နေလိုက်ရ တာမျိုး ဘယ်တော့မှမရှိရ။ ကိုယ့်အသက်နဲ့ ထပ်တူချစ်နေရတဲ့ မိန်း ကလေးကိုမှ ကြံစည်လာတဲ့သူကို ဆောင်းမင်းဆက် ဒီအတိုင်း ကြည့် မနေနိုင်ပါ။

ဆုံးရှုံးမခံနိုင်သော ချစ်ခြင်း၊ အမြဲအနိုင်လိုချင်သည့် မာန၊ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမည်ဆိုသည့် အတ္တများနှင့် သူ့အခန်းထဲက ပြေးထွက်လိုက် သည်။

"ဆောင်းမင်းဆက်"

တင်းပြတ်သောအသံကြီးက ကြောက်မက်ဖွယ် ထိန်းထွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာသည်။ ဘဘဦးမင်းထွဋ်ခေါင် ခေါင်းဆောင်လျက် သူ့ရှေ့မှာ များစွာသော လူတွေ ပိတ်ရပ်ထားကြသည်။

"မင်း လိုက်မသွားရဘူး"

"ဘဘထွတ် . . . ကျွန်တော် . . ."

"ကိုယ့်မှာ ရှိသမျှစည်းစိမ်ဥစ္စာ ပေးနိုင်သမျှ အချစ်အားလုံး ပုံပေးထားရက်နဲ့ သူလက်မခံနိုင်လို့သွားတာ မင်းမလိုက်ရဘူး။ ပြီးတော့ ကိုယ်က ခိုးယူခဲ့တဲ့သူ၊ ပိုင်ရှင်လက်ထဲ သူပြန်ပါသွားတာ မင်းလက်ခံနိုင်ရမယ်"

"လက်မခံနိုင်ဘူး ဘထွတ်၊ ခိုးယူတဲ့လူ့ရဲ့ရင်ထဲမှာ ခိုးရဲလာတဲ့အထိ သတ္တိဖြစ်ခဲ့တဲ့ စုံမက်မြတ်နိုးမှုကိုကျတော့ ဘယ်သူမှ အသိအမှတ်ပြုမပေးနိုင်ဘူးလား၊ ခဲယဉ်းတာကိုမှ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားတတ်ကြတာသဘာဝပါ၊ ကကြိုးသျှင်ကို ကျွန်တော် အလွယ်တကူရခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဘဘထွတ်၊ ပိုင်ရှင်က ပိုင်ပြီးသားမို့ ရွှေကေ့စ်ထဲမှာ အလှပြင်ထားရင်ထားမယ်၊ ချောင်တစ်ချောင်ချောင်မှာ ထိုးထားရင်ထားမယ်၊ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ကကြိုးသျှင်ဟာ မဇ္ဈိမသကနတ်ပန်းထက် အဖိုးတန်တယ်၊ ကျွန်တော်ရဲ့အရိပ် ကကြိုးရဲ့ဘဝ ကကြိုး တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ပေါင်းဖက်သွားတာမျိုး လုံးဝမဖြစ်ရဘူး၊ ကျွန်တော် အသက်ရှင်နေသရွေ့ ကကြိုးကို ဘယ်သူမှ ခွဲထုတ်သွားလို့မရဘူး"

"ဆောင်းမင်းဆက် မင်းရှေ့မတိုးနဲ့ မင်းအတွက် အန္တရာယ်ရှိတယ်၊ ရှိနေလို့ပြောတာ"

"ခွပ် . . . ခွပ်"

ဆောင်းမင်းဆက် ပက်လက်လန်ကျသွားလေ၏။

ဒွေးတော် အတင်းပြေး၍ပွေ့ထူသည်။

အားလုံး စိတ်မကောင်းသောမျက်နှာကြီးတွေနှင့် ရှုစိုက်ကြည့်နေကြ၏။

ဆောင်းမင်းဆက် မတ်မတ်ပြန်ရပ်နိုင်အောင် ကြိုးစား၍ နှုတ်ခမ်းထောင့်က စီးကျလာသည့်သွေးတို့ကို လက်ခုံနှဲသုတ်လိုက်သည်။

ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်က တင်းမာပြတ်သားသော မျက်လုံးစူးစူးတို့နှင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။

"ဘဘ . . . ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ"

သူ ရိုပ်ခနဲကွေ့၍ လှေကားမှ တအားပြေးဆင်းသည်။

"သား . . . လူလေး"

"လူလေးရေ"

"မသွားပါနဲ့ . . . သားရယ်"

ဒွေးတော် အလဲလဲအပြိုပြိုနှင့် ပြေးလိုက်ရှာသည်။

ဦးမင်းထွဋ်ခေါင် အံကြိတ်လျက် တောင့်တောင့်ကြီးရပ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော်လည်း ဆုပ်ထားသော လက်သီးနှစ်ဖက်က ဆတ်ဆတ်တုန်လေသည်။

"ဟေ. . . မလိုက်နဲ့တော့"

"ဗျာ. . ."

"လိုက်ပါရစေ ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကြည့်မနေပါရစေနဲ့"

"ကလေးနောက်ကို လိုက်မယ်"

သူတို့ပြောနေဆဲမှာ ဦးမင်းထွဋ်ခေါင်၏ ကိုယ်လုံးကြီးအညွတ်အိခွေခေါက်၍ လဲကျလေသည်။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၆၄)

မိုးတွေက သည်းသည်းမည်းမည်း ရွာချသည်။

လမ်းတွေက အတက်အဆင်းတွေမို့ ကားကို ထိန်းမောင်းနေရသည်။

နောက်ကို လှည့်တကြည့်ကြည့်ဖြစ်နေသည့် ကကြိုးကို လက်ရုံးက လက်မောင်းသားလေးမှကိုင်၍ ခပ်တင်းတင်းဖိထား၏။

"လက်ရုံး. . . လက်ရုံး. . . ဟိုမှာကား. . . ကားတွေ့တယ်၊ သူ လိုက်လာပြီထင်တယ်၊ ငါကြောက်တယ်"

"မကြောက်နဲ့"

လက်ရုံးအသံက မာနေသည်။ သူလှမ်းကြည့်နေဆဲ နောက်ကားက ပိုပြင်လာ၏။ မိုးသည်းသည့်ထဲမှာ သူတို့ကားကို အရမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမောင်းရဲပေမယ့် နောက်ကားမောင်းလာပုံက အကြမ်းပတမ်း။

ကားမောင်းပုံကိုမြင်ကတည်းက သူ့ပဲဆိုတာ ကကြိုးသိလိုက်သည်။ ဘာအတွက်မှန်းမသိဘဲ ရင်ထဲမှာ ကတုန်ကယင်ကြီး ဖြစ်နေမိသည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ကားပေါ်ကခုန်ချ၍ တစ်နေရာရာမှာ ပြေးပုန်းနေချင်သည်။

"ဘာလုပ်မလို့လဲ"

ရာဇက ကားနောက်ကြည့်မှန်ထဲမှ လှမ်းကြည့်ကာ မျက်နှာပေါ်မှာ အဆက်မပြတ်စီးကျနေသည့် မိုးရေတွေကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ သပ်ချလိုက်၏။

"ဒီကောင် ငါတို့ကို မှီလာတော့မှာ၊ ငါ ဒီကနေ ယူလာတဲ့ ဒူးလေးနဲ့ လှမ်းပစ်မယ်"

"ဟာ. . . ပေါ့ကောင်"

လက်ရုံးကတားသလို ကကြိုး အလန့်တကြား ထအော်သည်။

"ပစ်ကိုပစ်မှဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ ဒီကောင်မလိုက်နိုင်မှာ၊ မင်း ဒီမှာလာမောင်း"

မြားပစ်ကွင်းမှာချည်း အချိန်ကုန်ခဲ့သော ရာဇက သူ့တွင်

ရှိသည့် ဒူးလေးတစ်လက်နှင့် လက်တည့်စမ်းချင်နေသည်။

ပြီးတော့ မိုးသည်းထဲမှာ အမိုးဖွင့်ကားဖြစ်တဲ့ သူတို့ဘက်က တစ်ပန်းရှုံးနေပြီးသား။

"ဘီးကို မင်းမှန်အောင်ပစ်နိုင်ပါ့မလား"

"နီးလာမှပစ်မှာ၊ မမှန်စရာ မရှိပါဘူး"

မျက်နှာထက်က ရေတွေကိုသပ်ချရင်း မိုးသံတွေကြားမှာ စကားပြောရတာ လည်ချောင်းတွေပင် နာလာကြသည်။

လက်ရုံးက ကားဝင်မောင်းရင်း နောက်ကြည့်မှန်ထဲကို တကြည့်ကြည့်။

"လက်ရုံး မင်း ကားကိုပဲ ဂရုစိုက်မောင်း၊ မိုးက တအားကြီးနေတယ်၊ တော်ကြာ အားလုံးကြွသွားလိမ့်မယ်. . ."

လက်ရုံးက မျက်နှာကိုသပ်ချလိုက် ကားမောင်းလိုက် စိတ်တွေ လွန်စွာလှုပ်ရှားနေသလို ကကြိုးမျက်လုံးတွေက နီးကပ်လာသည့် ကားဆီသို့ ပြူးပြူးစိုက်စိုက်။

ပြီးတော့ စစ်သားတွေလို မှဆိုးဒူးထောက်ဝပ်ချ၍ ဒူးလေး ရှေ့မှာ မှန်မှာတင်ကာ သေသေချာချာချိန်နေသည်။

ကားက နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက် ကွေ့သွားလိုက်မို့ တော်တော်နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မရှ။

"ရာ. . . ရာဇ. . . နင်. . . ကားဘီးကိုပဲ ပစ်နော်"

"ပစ်မှာကတော့ ဘီးကိုပဲပေါ့ဟ၊ မတော်တဆ. . ."

"နင် ဒီလောက်ချော်ပစ်တတ်ရင် မပစ်နဲ့တော့"

"ဟ. . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"နင်. . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"နင်. . . လူသတ်မှုဖြစ်မှာစိုးလို့ ပြောတာ"

"အဲဒီတော့ နင်တို့အတွက် တစ်ရန်ရှင်းပေးပြီးသား ဖြစ်တာပေါ့"

ကကြီး ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ခုန်ပေါက်နေသည့်ရင်ဘတ်ကို လက်ကလေးနှင့်ဖိထားကာ မျက်နှာကရေတွေကိုလည်း သပ်ချရင်း နေမထိတိုင်မသာ ဖြစ်နေတော့သည်။

ဟော. . . ကားက သူတို့နဲ့နီးကပ်လာပြီ။

ဆောင်းမင်းဆက်၏အရိပ်ကို ကားထဲမှာ လှမ်းမြင်နေရသည်။ သူ့တစ်ယောက်တည်းပါလာ။

ကကြီး ကြောက်စိတ်ကြောင့် လက်တွေတုန်လာ၏။

"ဖောင်း"

"ဟယ်"

ဒူးလေးက တစ်ချက်ဆိုတစ်ချက် ကားဘီးပေါက်သံကြီး ဟိန်းထွက်သွားကာ ဆောင်းမင်းဆက်၏ကားက ချာခနဲဦးလှည့်၍ လမ်းဘေးသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ဆီ ဝေါခနဲထိုးဝင်လေ၏။

ကကြီး မျက်လုံးတွေ အစွမ်းကုန်ပြူးကျယ်လျက် နှာတရက် အသက်ရှုရပ်သွားသည့်နှယ် ကျယ်လောင်သော ထိခိုက်သံကြီးအဆုံး

"အား. . ."

မျက်နှာကို လက်နှင့်အုပ်၍ ကကြီး တအားကျူးအော်လိုက်လေသည်။

"သွားပြီ တစ်ခါတည်း လျှောပြီထင်တယ်"

ရာဇစကားသံက နားထဲမှာ ပူပြင်းစွာ ပြေးဆောင့်ဝင်သည်။

"ထက်ရုံး ငါ့ကိုကားရပ်ပေး. . . ကားရပ်ပေးပါ"

"ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ ပြဿနာတွေ ရှုပ်ကုန်မှာပေါ့"

"ဟင့်အင်း. . . နင်ရပ်မပေးရင် ငါခုန်ချမှာနော်"

ကကြီး ထကာယ်ထရပ်လိုက်သည်နှင့် ကားလေး အရှိန်လျော့ကျသွားကာ တုံ့ရပ်သွား၏။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ကကြီး၊ နင်. . . ဘာလိုဖြစ်နေတာလဲ"

ကကြီးမဖြေပါ၊ အရှိန်မသေသေးသည့် ကားပေါ်က စိတ်စော ခုန်ချလိုက်သည်မို့ ရွံ့ဗွက်ထဲမှာ ပုံခနဲခွေကျသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာဇ ခုန်ဆင်းလိုက်လာ၏။

ကဲ့အထူမခံဘဲ ကကြီး အတင်းကုန်းထကာ နောက်ကြောင်းလမ်းအတိုင်း ထော့နင်ထော့နင်နှင့် ဖွတ်ပြေးသည်။

"ကကြီး နင် ဘယ်သွားတာလဲ၊ ငါတို့က ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

"ကကြီး . . . နင် မသွားနဲ့လေ"

ကကြီး လှည့်မကြည့်ဘဲ အတင်းဖွတ်ပြေးသည်။

စိုရွှဲကပ်တုတ်နေသည့် ထဘီက လွတ်လပ်စွာပြေးလို့မရ မျက်နှာထက်သို့ မိုးစက်တို့က ရက်စက်နာကျင်စွာ ရိုက်ပုတ်နေပြသည့်နှယ်။

အုန်းခနဲအရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးတိုက်သွားသည့်ကားထဲမှာ ဒု အသက်မှ ရှင်နိုင်ပါ့မလား။

ကကြီးရဲ့မျက်ရည်စက်တို့ကို မိုးစက်တို့က · အသိအမှတ်မပြုစွာ ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သည်။

မိုးသည် သူတို့အတွက် ရင်ခုန်စေခဲ့သလို ငိုချင်းရှည်တို့ကိုလည်း ဖန်တီးခဲ့သည်လား။

ရှင်မသေပါနဲ့၊ ကကြီး ရှင့်ကို မသေစေချင်ပါဘူး ကိုအောင်မင်းဆက်။ ကကြီးကြောင့် ရှင်မသေပါနဲ့။

(စိုးမိုးစာပေ)

ပြေးနေရင်း ဟီးခနဲငိုချကာ ကကြီး အရူးတစ်ယောက်လို တတွတ်တွတ် ပြောလာနေသည်။

တစ်စောင်းကြီးတိမ်းမှောက်နေသည့် ကားကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်နှင့် ခပ်ပြင်းပြင်းမောင်းဝင်လာသော ကားတစ်စီးကိုပါ တွေ့ရလေသည်။ ထိုကားက တိမ်းမှောက်နေသည့်ကားဆီ ဦးတည်ဝင်သွားကာ တုံ့ခနဲရပ်၏။

ကကြီး မနားတမ်းပြေးသွားသည်။

အနားရောက်တော့ မြမြို့မြင့်မာန်ရဲ့ အနွယ်တော်တို့လက်ထဲမှာ ကားထဲမှ ဆွဲထုတ်လာသည့်သူ့ပုံစံက ပျော့ဖတ်ခွေခေါက်လျက်။

"ကိုအောင်မင်းဆက်"

ကကြီး အတင်းပြေးဝင်ကာ သူ့မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် ဆွဲပင့်လိုက်၏။

ထိုစဉ် မိုးစက်တွေ တိခနဲရပ်သွားသည်။

ကြီးမားသော ရောင်စုံထီးကြီးက သူ့တို့အထက်မှာ အုပ်မိုးထားလိုက်ခြင်းသာ။

မိုးစက်တို့ ရပ်သွားသည်နှင့် သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ ဦးခေါင်းမှ သွေးဟို့ မြင်မကောင်းအောင် ဖြာကျလာသည်။

"လူလေး"

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သား"

"သူ. . . သူ. . . မသေနိုင်ဘူးမို့လားဟင်"

ချင်းချင်းနီနေသော သွေးတို့ကို လက်ကလေးနှစ်ဖက်နဲ့ ပွတ်သုတ်ပစ်ရင်း ကကြီး သူ့မျက်နှာကို ကယောင်ကတမ်း အုပ်ကိုင်ကာ တဖွဖွမေးနေမိသည်။

"ကိုဆောင်းမင်းဆက် ကကြီး ရှင့်အနားကို ရောက်နေပြီလေ"

ဒီစကားကိုပဲ ထပ်တလဲလဲပြောနေမိ၏။ ဆောင်းမင်းဆက် မျက်ခွံတွေ ရွရွလေးလှုပ်ခတ်လာသည်။

"ဟော. . . သူ. . . ဘဘ. . . သူမသေဘူးသိလား၊ သူ သတိရလာပြီ"

ကကြီး ဘဘလက်ထဲက သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ပြောင်းယူ၍ ခင်ပွေ့သည်။ တစိမ့်စိမ့်ယိုစီးနေသော သွေးတို့က ကကြီး၏ဘက်ပေါ့ ဘစ်ဆင့် ရင်ခွင်ထဲထိ စွန်းထင်းကုန်လေသည်။

"အချိန် ဘာလို့ဆွဲနေတာလဲ ကိုကြီးထွတ်တင်၊ ကလေး သွေးမလွန်ခင် ဆေးရုံကို. . ."

ဒွေးတော် စကားမဆုံးခင် ဦးမင်းထွတ်တင် လက်ခါပြလျက် မျက်ရည်တွေ ပြာခနဲကျလာကြ၏။

"သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်လေးမှာ မိန်းကလေးရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေပါစေတော့မယ်စိန်ရယ်"

"အို. . . မဟုတ်ဘူး. . . ကလေးမသေဘူး. . . သား"

ဒွေးတော် အတင်းဆွဲမယ်လွဲမယ်လုပ်တော့ သူတို့အားလုံး တားဆီးကြရသည်။

"ကို ရှင်. . . ရှင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်ရဘူးသိလား"

မျက်ခွံတွေပေါ်စီးကျတော့မည့် သွေးတို့ကို ကကြီး လက်ဖဝါးလေးတစ်ဖက်နဲ့ နိုင်အောင်သပ်ချပေးကာ ကြည့်နေတဲ့ သူ့မျက်ဝန်းကို စိုးရိမ်တကြီး စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

"ကကြီးသျှင်. . . ကိုယ်. . . ကိုယ်မရှုံးဘူး. . . နော်၊ ကိုယ် သူ့ကိုမရှုံးခဲ့ဘူး. . ."

သူ့ကိုငေးကြည့်၍ ကကြီး မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာကြသည်။

"ကိုယ်. . . ကိုယ်မင်းကို မပေးနိုင်ဘူး။ မင်း. . . ကို. . . သိပ်ချစ်. . . တယ်"

"သူ. . . ရယ်"

"မင်း. . . လက်ရုံးနဲ့ လိုက်. . . မသွား. . . ရဘူး"

ဆောင်းမင်းဆက် ကကြီးလက်ဖဝါးလေးကို အားအားမဲ့စွာ

www.burmeseclassic.com

ဆုပ်ကိုင်လျက် စကားသံတို့က တဖြည်းဖြည်း ဖျော့တော့တိုးတိမ်လာသည်။

ကကြိုးရဲ့မျက်ရည်စက်တို့ကို သူရဲ့မေးမိုတ်လိုနေပြီဖြစ်သည့် မျက်ဝန်းတို့က တမ်းတမြတ်နိုးစွာ ငေးစိုက်ကြည့်ဆဲ။

"မင်း . . . မင်း . . . ကိုယ့်အတွက်ကျလာတဲ့ မျက်ရည်တွေကို ကိုယ် နောက်ဘဝအထိသိမ်းသွားမယ်"

"ရှင် စကားတွေ . . . သိပ်မပြောပါနဲ့၊ ဘဘ . . . ဘဘတို့ သူ့ကို ဆေးရုံပို့ဖို့ မလုပ်ကြဘူးလားဟင်၊ သူ့ကို မကယ်ကြတော့ဘူးလား"

ကကြိုး တအင့်အင့်ရှိုက်၍ အရူးတစ်ယောက်လို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်လိုက်ကြည့်၍ ပြောနေမိသည်။

ဘဘက ရှေ့တိုးလာပြီး ဆောင်းမင်းဆက်အနီးမှာ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်လိုက်သည်။

"လူလေး . . . ဘဘကို မင်း ဘာပြောချင်သေးလဲ၊ ဘာချင်သလဲ၊ ဘဘ တစ်ခုခု လုပ်ပေးပါရစေကလေးရယ်"

"ဘဘ"

ဦးမင်းထွတ်တင် တရှိုက်ရှိုက်ငိုနေတာကို သူတားဆီးလိုသည့် မျက်ဝန်းတို့နှင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။

(စိုးမိုးတပေ)

"ကျ . . . ကျွန်တော့်ကို ဆောင်းကကြိုးသျှင်မှာ ဂူသွင်း . . ."

သူ တစ်ချက်တွန့်ခနဲဖြစ်ကာ ကကြိုးလက်ကလေးကို ဆုပ်ထားသည့် လက်တစ်ဖက်က ညင်သာစွာ လျှောကျသွားလေသည်။

"ကိုဆောင်းမင်းဆက် ရှင် . . . ရှင် . . . ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ရှင် ဘာမှမဖြစ်ရဘူး။ ရှင် ကကြိုးကြောင့် မသေရဘူးနော်၊ ပြန်နိုးလာပါ ကိုဆောင်းမင်းဆက်ရယ်၊ ရှင် ပြန်နိုးလာခဲ့ပါ"

"သား . . . လေး"

"ဖြစ်ရလေ ကလေးရယ်"

ဆောင်းမင်းဆက်မျက်နှာကို ပြေး၍မွေ့ဖက်ကာ ဒွေးတော် ဝမ်းပမ်းတနည်း ရှိုက်ငိုလေသည်။

ထိုစဉ် မိုးစက်တွေ ဝေါခနဲသွန်ကျလာကြသည်။

တုန်ခါ၍ အင်အားမဲ့နေသော သူတို့လက်ထဲမှာ ထီးကမနေဝံ့တော့သလို အားကိုးမဲ့စွာ မိုးနဲ့လေကြားမှာ လွင့်၍လိမ့်၍ အဝေးကို မျောပါသွားတော့၏။

ကြမ်းတမ်းသောမိုးစက်တို့ကြောင့် သွေးသံရဲရဲရှိခဲ့သော ဆောင်းမင်းဆက်၏ မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံး ပြန်လည်၍ သန့်စင်ချောမွေ့သွားသည်။

သူသည် . . .

(စိုးမိုးတပေ)

www.burmeseclassic.com

သူမြတ်နိုးသော မစွန့်လွှတ်နိုင်သော ချစ်သူကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်ခဲ့သော သူ့အတ္တအဆိပ်တို့ကိုလည်းကောင်း အပြီးတိုင် ကျော်နိုင်းသွားပြီဖြစ်၏။

ဒွေးတော် ငိုရှိုက်နေရာမှ မျက်နှာ ဆတ်ခနဲမော့ကာ ကကြိုး မျက်နှာကို စိမ်းစိမ်းကားကားကြည့်၍. . .

"ညည်း. . . ညည်းကြောင့်. . ."

လက်တစ်ဖက်က အငြိုးကြီးစွာ မြောက်တက်သွားသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖျတ်ခနဲ တားဆီး၏။

"ဒီလို စိတ်လိုက်မာန်ပါမလုပ်နဲ့ မယ်စိန်၊ မင်း ဒီလိုလုပ်လိုက်လို့. . ."

ဦးမင်းထွတ်တင် ဆောင်းမင်းဆက်၏အလောင်းကို ကြေကွဲစွာကြည့်သည်။

"ကလေးက ခွင့်လွှတ်မယ်ထင်သလား၊ သူဟာ ကလေးသိပ်ကိုမြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေး။ ကလေးအပေါ် သံယောဇဉ်နဲ့ သူပြန်လာတယ်၊ သူ့ရင်ခွင့်ထဲမှာ လူလေးဟာ စိတ်ချမ်းသာစွာ သေ. . . သေဆုံးခဲ့တယ်"

ဦးမင်းထွတ်တင် မျက်ရည်တွေပြည့်အိုင်လာ၏။

"ပြီးတော့ သူ့မှာ နဂါးလက်စွပ်ရှိနေတယ်၊ ဒါ. . . လူလေး

ကိုယ်တိုင် စီစဉ်သွားခဲ့တာ၊ ကာကွယ်ပေးခဲ့တာ၊ ဒို့ ဒီမိန်းကလေးကို ခွင့်လွှတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်"

"ဒါ. . . ဒါဟာ. . . အို. . . ကျွန်မ မခံစားနိုင်ဘူး. . . မခံစားနိုင်ဘူး ကိုကြီးထွတ်တင်. . . ဟီး. . . ဟီး"

မိုးက တဖြည်းဖြည်း အင်အားမဲ့သွားသည်။

ကကြိုး အရုပ်ကြိုးပြတ်လေး ထိုင်နေမိဆဲ။ ဒီအချိန်မှာပဲ မလှမ်းမကမ်းမှာ ရောက်လာကြသူတွေက လက်ရုံးနဲ့ရာဇ။

ကကြိုး ဘာမှမသိ၊ လှည့်လည်းမကြည့်ပါ။

သူမမျက်ဝန်းတွေက ဆောင်းမင်းဆက်ရဲ့ မျက်နှာပေါ်ကသာ။

မင်းနဲ့ကိုယ့်အတွက် စိတ်ကူးပြီးဆောက်ထားတဲ့ တိုက်ကလေး ပြီးသွားပြီသိလား။

ခြံကိုရောတိုက်ကိုပါ "ဆောင်းကကြိုးသျှင်" လို့ ကိုယ် နာမည်ပေးထားတယ်။

အဲဒီတိုက်ကလေးမှာ မင်းရဲ့ချစ်ခြင်းတွေနဲ့ ကိုယ် ငြိမ်းချမ်းစွာ အနားယူမယ်။

ဒီလက်စွပ် မင်းကိုယ်ပေါ်မှာရှိနေသရွေ့ မင်းကို မြွေမျိုးမြင့်မာန်တာ ကူညီမှာပါ။ ကိုယ့်ကြောင့် မင်းအပေါ် အမြင်မလင်းတာမျိုးရှိခဲ့ရင်လည်း ဒီလက်စွပ်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်စား မင်းကို ကာကွယ်ပေးသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာပါ"

ကကြီး လက်စွပ်ကို ဖျတ်ခနဲငုံ့ကြည့်သည်။

ရှင်ဟာ ကကြီးအတွက်တော့ ဒီလောက်ထိတောင် ထောင့်စေ့အောင် မြင်ခဲ့ပါလား။

ဒီအဖြစ်မျိုး ဖြစ်လာနိုင်တယ်လို့ ရှင် ကြိုသိလို့လားဟင်။

ဒါတောင် ရှင် ကကြီးကို မငြိုမငြင် စောင့်ရှောက်ထားခဲ့တယ်။

ကကြီးအလိုကျ မဒူးရက်မပန်ရက် ချစ်ခဲ့နိုင်တယ်။

ပေါက်ခနဲစွန်းထင်းသွားသည့် မျက်ရည်စက်က နဂါးလက်စွပ်ပေါ် တည့်တည့်ကျလေသည်။

ကကြီး ပွေ့ပိုက်ထားတဲ့ ဆောင်းမင်းဆက်ရဲ့အလောင်းကို သူတို့ သယ်ယူသွားကြသည်။

ရှင် ကကြီးကို အဲဒီလောက်ထိချစ်တာတောင် ဟန်ဆောင်တာလို့ ကကြီး ထင်ခဲ့သေးတာသိလား။

ကကြီး အဲဒီသောကတွေကို ပိုက်ပြီး ဘာလုပ်ရမလဲ။

ရှင် ဘယ်လိုစိမ့်ခဲ့တာလဲ၊ ပြောခဲ့ပါဦး ဆောင်းမင်းဆက်ရယ်။

လက်ရုံး မျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် ကကြီးရှေ့ လျှောက်လာသည်။

"ကကြီး"

(စိုးမိုးစာပေ)

သက်မဲ့ရုပ်တလေးလို ကကြီး မော့ကြည့်သည်။

လက်ရုံးက ကကြီးကို လက်မောင်းမှကိုင်၍ အသာဆွဲထူသည်။

"သွားကြမယ်"

"မသွားနဲ့"

ဒွေးတော် ခြေလှမ်းကျဲကျဲနှင့် အနားရောက်လာသည်။

"ဒီမှာ ကကြီးသျှင်၊ မင်းဟာ သူနဲ့ပတ်သက်ခဲ့ဖူးပေမယ့် ဆောင်းမင်းဆက်ဆိုတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နဲ့ ရက်ပေါင်းများစွာ လက်ထပ်ထားခဲ့ပြီးတဲ့ မိန်းကလေး"

ကကြီး ခပ်ကြောင်ကြောင်လေး ကြည့်နေဆဲ။

"မင်းတစ်ယောက်တည်းကြောင့် ကိုကြီး မင်းထွဋ်ခေါင်လည်း နလုံးသွေးရပ်ပြီး ဆုံးသွားပြီ"

"ရှင်"

ချစ်လှစွာသော တစ်ဦးတည်းသောတူလေး၏ ဆိုးရွားတော့မည့် ကံကြမ္မာကို ကြိုသိထားလို့ တားဆီးပါသော်လည်း မရတော့လို့ လွှတ်ပေးလိုက်ရသည့်အခါ ဦးမင်းထွဋ်ခေါင် စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ခံရ၍ ကျလျက် အသက်ပါပါသွားခဲ့ရသည်။

မျက်စိရှေ့မှာတင် ခွေခေါက်လဲကျသွားသည့်အဖြစ်ကို သူတို့

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ငိုချိန်မရ၊ ပူပန်ချိန်မရနှင့် လူစုခွဲကာ ကလေးနောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြရသည့်အဖြစ်။

ဒွေးတော် နှုတ်ခမ်းကို နာနာကျည်းကျည်း မဲ့ပစ်လိုက်သည်။

"မင်းကြောင့် လူနှစ်ယောက်သေခဲ့ပြီးပြီ၊ ကိုယ့်ကို ဘဝပျက်ခံပြီးချစ်တဲ့ယောက်ျား၊ အလိုလိုက်ခဲ့တဲ့ယောက်ျားကိုကျတော့ သေစေပြီး တစ်ပါးယောက်ျားနဲ့ မင်းက ကြည်နူးပျော်ရွှင်နေဝံ့သလား"

ဒွေးတော်ရဲ့စကားတွေက ကကြီးတစ်ကိုယ်လုံးကို လျှပ်စစ်နဲ့တို့သလို ကျင်ခဲထုံကျဉ်သွားစေခဲ့သည်။

"ကကြီး နင်နဲ့ငါက အစကတည်းက လက်ထပ်ထားပြီးတဲ့လူတွေနော်၊ ပြီးတော့ အခု နင့်ကိုငါချစ်လွန်းလို့ အားလုံးအပေါ်စွန့်စားပြီးလာခေါ်တာ၊ ငါ နင့်ကို လုံးဝမထားခဲ့နိုင်ဘူး"

ကကြီး လက်ရုံးကို ခပ်စူးစူးလေး ပြန်ကြည့်သည်။

ဒွေးတော်က လက်ရုံးကို မုန်းတီးစက်စုပ်စွာ စိုက်ကြည့်ကာ မျက်နှာ ဆတ်ခနဲလွှဲသည်။

"အေးလေ၊ မင်းက အစကတည်းက လူလေးကိုမချစ်လို့ ထွက်ပြေးတဲ့သူပဲ၊ အားလုံးရှင်းသွားပြီဆိုတော့ ချစ်သူနဲ့ ရွှေလက်တွဲရုံရှိတော့တာပေါ့"

ဒွေးတော်က ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားကာ ကားပေါ်က လက်

(စိုးမိုးစာပေ)

ကိုင်အိတ်ကိုယူလာသည်။ ကကြီးနဲ့လက်ရုံးရှေ့မှာ ရပ်၍ ဆွဲထုတ်လိုက်သည့် တစ်စုံတစ်ရာက ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း။

လက်ရုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားပေမယ့် ကကြီးက ဓားကိုကြည့်လျက်နှင့် မမြင်တဲ့လူလို ငိုင်ငေးငေးလေးဖြစ်နေ၏။

"ရော့ ကကြီးသျှင်၊ မင်း ပြန်လိုက်သွားမယ်ဆိုရင် တို့တွေကိုပါ သတ်ပစ်ခဲ့ပါလားကွယ်"

ဒွေးတော်ကိုကြည့်ရင်း ကကြီး ငုံ့ကြည့်၍ မလှုပ်မယှက်ရပ်နေဆဲ။

လုပ်ပါ ကကြီးသျှင်၊ ကလေးအသက် အသေခံပြီး တားဆီးခဲ့တဲ့မင်းကို တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ယှဉ်တွဲထွက်သွားတာကို ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေရမယ့်အစား ငါတို့သေချင်ပါတယ်"

ဒွေးတော်အသံက သွားကြားထဲကထွက်လာသည့် အသံလိုအံကြိတ်သံကြေ[illegible]အးစက်ပြတ်တောင်းလျက်ရှိ၏။

ကကြီး ဒွေးတော်ကို မျက်လုံးပြူးကလေးနှင့် ကြည့်ရင်းမျက်ရည်တွေ ဝေ့တက်လာသည်။

အားလုံးမျှော်လင့်ခဲ့ကြသည့် တစ်ဦးတည်းသောမျိုးဆက်သွေးကို သူမ ရက်စက်စွာသေစေခဲ့ပြီဆိုတာ ဘာနဲ့မှ ချေဖျက်လို့မရတော့သည့်အဖြစ်ဆိုးပါ။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလောင်းကို အလယ်မှာထား၍ တိတ်ဆိတ်စွာ ငိုကြွေးနေကြသော ကားပေါ်ကလူတွေဆီ ကကြီးလှမ်းကြည့်မိတော့ မျက်ရည်က ပေါက်ခနဲကျလာသည်။

အားလုံးသည် သူမကို သတ်လဲ့ပါတော့လို့ တိတ်ဆိတ်စွာ လည်စင်းပေးနေသည့်နှယ်။

"နင် ဘာလို့ တွေဝေနေတာလဲ. ကကြီး၊ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် စကားတွေကို နင်ဘာလို့နားဝင်နေတာလဲ၊ ဟိုမှာ နင့်အဘိုးလည်း အသည်းအသန်ဖြစ်နေတယ်၊ နင့်အဘွားကလည်း တွေ့ချင်နေတာ။ နင်ပြန်မလိုက်လို့ လုံးဝမရဘူးနော်"

ဒွေးတော် စကားတစ်ခွန်းမှ ထပ်မဆိုပါ။

စူးစိုက်ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းတို့က ကကြီးရဲ့ မျက်ဝန်း ဆီမှမခွာ။

ကကြီး ကားဆီသို့ လှမ်းကြည့်မိပြန်သည်။

ကကြီးကို လုံးဝမစွန့်လွှတ်နိုင်ပါဆိုသော ဆောင်းမင်းဆက် ဆိုသည့်လူသားသည် ခုတော့ ပြိုင်ဘက်ကိုအရှုံးပေးပြီး အားလုံးရဲ့ အလယ်မှာ ငြိမ်သက်စွာရှိနေခဲ့ပြီလား…

မဟုတ်ဘူး၊ သူ. . . ဘယ်တော့မှ အရှုံးပေးမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်. . . ကိုယ်. . . မရှုံးဘူးနော်. . . ကိုယ်. . . မရှုံးခဲ့ဘူး. . . မင်း

(စိုးမိုးစာပေ)

လက်ရုံးနဲ့ ပြန်မလိုက်ရဘူး။

သူ့အသံတွေက ကကြီးနားထဲမှာ ပဲ့တင်ထပ်ဆဲ။

လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ပိုင်နိုင်စွာဆုပ်ကိုင်လာသူက လက်ရုံး။ ကကြီး လက်ရုံးကိုလှည့်ကြည့်၍ ဒွေးတော်လက်ထဲကဓားကို ငုံ့ကြည့်ပြန်သည်။

ဒွေးတော် မလှုပ်မယှက်ရပ်နေဆဲ။

လက်ရုံးက အခြေအနေကိုအကဲခတ်ကာ ကကြီးရဲ့ရှေ့မှာ ဝိတ်ရပ်လိုက်၏။

"ကြောက်တတ်တဲ့မိန်းကလေးကို မခြိမ်းခြောက်ပါနဲ့အန်တီ၊ တကယ်တော့ ဒီကိစ္စမှာ သက်သက်ကြားဝင်ရှုပ်တာက ဆောင်းမင်းဆက်ပါ"

"မင်း တိတ်စမ်းပါ"

ဒွေးတော်က ဓားကို ရုတ်တရက် တန်းခနဲ ထိုးချိန်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။

"မယ်စိန်. . . မယ်စိန်"

တားဆီးသံက ဟိန်းသွားသည်။

ရုတ်တရက် ကွေးသွားသည့်ဒွေးတော်လက်ညှိုးက ငြိမ်သက်စွာတန့်နေသည်။

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com

"မင်းပါးစပ်ထဲပဲဟတာနဲ့ ငါထိုးချလိုက်မယ်၊ ထပ်ပြော ကြည့်စမ်း"

ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေကြည့်နေသည့် ရာဇ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

ကကြီး လက်ရုံးကို ကွေ့ရှောင်ထွက်လာသည်။

"ဒွေးတော်"

တိုးတိတ်သောခေါ်သံက နူးညံ့လွန်းနေလျက်...

"ကကြီးမှာ အပြစ်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်"

စကားမဆက်နိုင်ဘဲ မျက်ရည်နှစ်စက် လိမ့်ခနဲကြွေကျလာ ပြန်သည်။ မိုးစိုရွှဲရွှဲကပ်နေကြသော အားလုံးရဲ့အဝတ်အစားတွေ ကြောင့် မိုးတိတ်သွားပေမယ့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းတိုးတိုက်နေတဲ့ လေအ အတွေ့က ချမ်းစိမ့်တုန်ခိုက်၍ မသက်သာလှ။

ကကြီး လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်းပိုက်လိုက်ပြီး မှ ပြန်ဖြေချသည်။ ဒွေးတော်မျက်နှာကို တစ်ချက်ကြည့်၍ စကားကိုယူ

"သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပေးဆပ်မှုတစ်ခုခု ကကြီး တုံ့ပြန်ပေး ဆပ်ချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့...ဒါပေမဲ့...ကကြီးမှာ အခွင့်အရေးမရှိ တော့ပါဘူး"

တင်းမာနေသည့် ဒွေးတော်မျက်နှာ မဲ့မဲ့လေးဖြစ်သွား

သည်။

ကလေးများလို ချော့သူရှိမှ ငိုချင်တာမျိုး။

လူလေးရဲ့မျက်နှာကို ပြန်မြင်ကာ ဒေါသထန်နေတဲ့မျက်နှာ က မျက်ရည်ပြည့်လျက် ချက်ချင်းညှိုးကျသွားတော့သည်။

ကကြီး လက်ရုံးဘက်လှည့်သည်။

"ငါ့ကို ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့လက်ရုံးရယ်၊ တစ်သက်လုံး မုန်းလိုက် ပါ။ သူဟာ ငါ့အတွက်နဲ့ တစ်သက်လုံးရှုံးသွပ်ခဲ့ရှာသူပါ၊ ငါ... ငါလေ သူသေသွားပေမယ့် ငါ့ကို ရှုံးသွပ်ခွင့်ပေးပါ"

ကကြီး ပြောရင်းမှ ဒွေးတော်ရင်ခွင်ထဲကို ဝင် လိုက်သည်၊ မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျလျက် ဒွေးတော် မချိတင်ကဲပွေ့ဖက် ထားရှာသည်။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ ကလေးရယ်၊ လူလေးသိပ်ချစ်တဲ့ကလေး မို့ လူလေးရဲ့ကိုယ်ပွားလို့ ဒွေးတော်တို့ သတ်မှတ်ပါ့မယ်"

ပြောရင်း တိုးလို့ဖက်ကာ ရှိုက်၍လည်းငိုသည်။

လူလေးရယ် မင်းသိပ်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးလေ သူ မင်းကို ချစ်ပါသတဲ့ကွယ်။ ရင်ထဲမှာတမ်းတရင်း ဆုံးရှုံးမှုများစွာထဲမှာ တစ်စုံ တစ်ခုကိုရယူဖို့ ကြိုတင်စီစဉ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း။

"လူလေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပေးဆပ်မှုမျိုး မင်း...မင်း... လူလေးအတွက် တစ်ခုခုလုပ်ပေးနိုင်မှာပါ၊ မင်း...တတ်နိုင်မှာပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွေးတော် ဘာကိုပြောမှန်းမသိ။

သိဖို့ ကကြီး မကြီးစားပါ၊ သူက ကားဆီကိုပြေးသည်။ ကားပေါ်မှာ သူရှိနေသည်။ ကကြီးရင်ခွင်ထဲမှာ သူ့ကို ပွေ့ပိုက်ထားပါမည်။

"ဆောင်းမင်းဆက် . . . ကကြီး ရှင့်နားမှာရှိနေရင် ရှင် ကျေနပ်မှာပါနော်"

ပရိသတ်အတွက်
အမြဲတမ်း
ဗျူး

(စိုးမိုးစာပေ)

www.burmeseclassic.com